

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2175

z dnia 18 grudnia 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie kryzysu finansowego i zaleceń przedstawionych przez grupę ekspertów wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosière'a Unia dokonała znaczącego postępu w opracowywaniu nie tylko bardziej rygorystycznych, ale także bardziej zharmonizowanych przepisów dotyczących rynków finansowych w formie jednolitego zbioru przepisów. Unia ustanowiła również Europejski System Nadzoru Finansowego („ESNF”) oparty na dwufilarowym systemie łączącym nadzór mikroostrożnościowy koordynowany przez Europejskie Urzędy Nadzoru z nadzorem makroostrożnościowym poprzez ustanowienie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego („ERRS”). Trzy przedmiotowe Europejskie Urzędy Nadzoru, a mianowicie Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych)

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 20.7.2018, s. 2 i Dz.U. C 37 z 30.1.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 z 28.6.2018, s. 63 i Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 58.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2019 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

(EIOPA) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾ oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾ (zwane łącznie: „rozporządzeniami ustanawiającymi”), rozpoczęły działalność w styczniu 2011 r. Ogólnym celem Europejskich Urzędów Nadzoru jest zrównoważone wzmocnienie stabilności i efektywności systemu finansowego w całej Unii oraz poprawa ochrony konsumentów i inwestorów.

- (2) Europejskie Urzędy Nadzoru przyczyniły się w istotnej mierze do harmonizacji przepisów dotyczących rynków finansowych w Unii, wnosząc wkład w podejmowane przez Komisję inicjatywy w zakresie rozporządzeń i dyrektyw przyjmowanych przez Parlament Europejski i Radę. Europejskie Urzędy Nadzoru przedłożyły również Komisji projekty szczegółowych przepisów technicznych, które przyjęto jako akty delegowane i wykonawcze.
- (3) Europejskie Urzędy Nadzoru przyczyniły się także do konwergencji nadzoru finansowego i praktyk nadzorczych w Unii przez wydawanie wytycznych skierowanych do właściwych organów, instytucji finansowych lub uczestników rynków finansowych i przez koordynowanie przeglądów praktyk nadzorczych.
- (4) Zwiększone uprawnienia dla Europejskich Urzędów Nadzoru, aby umożliwić im osiągnięcie ich celu, wymagałyby również właściwego zarządzania, efektywnego wykorzystania zasobów i wystarczającego finansowania. Samo zwiększenie uprawnień nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów Europejskich Urzędów Nadzoru w sytuacjach, w których nie dysponują one wystarczającymi środkami finansowymi lub nie są zarządzane w sposób skuteczny i efektywny.
- (5) Realizując swoje zadania i wykonując swoje uprawnienia, Europejskie Urzędy Nadzoru powinny działać zgodnie z zasadą proporcjonalności zapisaną w art. 5 Traktu o Unii Europejskiej (TUE), jak również zgodnie z polityką lepszego stanowienia prawa. Treść i forma działań i środków stosowanych przez Europejskie Urzędy Nadzoru, w tym instrumentów takich jak wytyczne, zalecenia, opinie lub pytania i odpowiedzi, powinny zawsze opierać się na aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzeń ustanawiających i nigdy nie powinny wykraczać poza ich zakres lub powinny zawsze pozostawać w granicach ich uprawnień. Europejskie Urzędy Nadzoru w swoich działaniach nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, i powinny one działać proporcjonalnie do charakteru, skali i złożoności ryzyk właściwych dla działalności finansowej lub działalności gospodarczej danej instytucji finansowej lub przedsiębiorstwa.
- (6) W swoim komunikacie z dnia 8 czerwca 2017 r. dotyczącym przeglądu śródkresowego planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych Komisja podkreśliła, że skuteczniejszy i bardziej spójny nadzór nad rynkami i usługami finansowymi ma kluczowe znaczenie dla wyeliminowania arbitrażu regulacyjnego pomiędzy państwami członkowskimi w ramach wykonywania ich zadań nadzorczych, celem przyspieszenia integracji rynkowej oraz stworzenia możliwości, których źródłem jest rynek wewnętrzny, dla podmiotów finansowych i inwestorów.
- (7) W celu sfinalizowania prac nad unią rynków kapitałowych szczególnie pilne jest poczynienie dalszych postępów w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych. Dziesięć lat po wybuchu kryzysu finansowego i ustanowieniu nowego systemu nadzoru usługi finansowe i unia rynków kapitałowych będą w coraz większym stopniu kształtowane przez dwa istotne zagadnienia: zrównoważone finansowanie oraz innowacje technologiczne. Oba te aspekty posiadają potencjał przekształcenia usług finansowych i w związku z tym nasz system nadzoru finansowego powinien zostać wyposażony w odpowiednie narzędzia. Istotne jest zatem, by system finansowy odegrał w pełni swoją rolę, jeżeli chodzi o stawianie czoła najważniejszym wyzwaniom dotyczącym zrównoważonego rozwoju. Będzie to wymagało aktywnego wkładu Europejskich Urzędów Nadzoru w tworzenie odpowiednich ram regulacyjnych i nadzorczych.
- (8) Europejskie Urzędy Nadzoru powinny odegrać istotną rolę w identyfikowaniu i zgłaszaniu ryzyka, które czynniki środowiskowe, społeczne lub związane z zarządzaniem mogą stwarzać dla stabilności finansowej, przez co działalność rynków finansowych będzie bardziej spójna z celami w zakresie zrównoważonego rozwoju. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny zapewnić wytyczne w sprawie sposobu skutecznego uwzględnienia aspektów dotyczących zrównoważonego rozwoju w odpowiednich unijnych przepisach finansowych oraz wspierać spójne wdrażanie takich przepisów po ich przyjęciu. Inicjując i koordynując ogólnounijne oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystny rozwój sytuacji na rynku, Europejskie Urzędy Nadzoru powinny należycie rozważyć ryzyko, jakie czynniki środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem mogłyby stwarzać dla stabilności finansowej tych instytucji.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (9) Innowacje technologiczne wywierają coraz większy wpływ na sektor finansowy, a zatem właściwe organy podejmują różnorodne inicjatywy, aby zareagować na te zmiany technologiczne. Aby nadal wspierać konwergencję praktyk nadzorczych oraz przyczynić się do wymiany najlepszych praktyk zarówno pomiędzy odpowiednimi organami, jak i pomiędzy odpowiednimi organami a instytucjami finansowymi lub uczestnikami rynku finansowego, należy wzmocnić rolę Europejskich Urzędów Nadzoru w odniesieniu do ich funkcji nadzorczej i koordynacji nadzoru.
- (10) Postęp technologiczny na rynkach finansowych może się przyczynić do poprawy włączenia społecznego pod względem finansowym, zapewnić dostęp do finansowania, wzmocnić integralność rynku oraz wydajność operacyjną, jak również ograniczyć bariery wejścia na te rynki. W zakresie mającym znaczenie dla stosowania właściwych przepisów prawa materialnego szkolenie właściwych organów należy również rozszerzyć o innowacje technologiczne. Powinno to zapobiegać rozwijaniu przez państwa członkowie rozbieżnych podejść związanych z tymi zagadnieniami.
- (11) EUNB powinien monitorować, w obszarze posiadanej wiedzy specjalistycznej przeszkody lub skutki dla konsolidacji ostrożnościowej oraz mógłby wydać opinie lub zalecenia w celu określenia odpowiednich sposobów przeciwdziałania tym przeszkodom lub skutkom.
- (12) Pytania i odpowiedzi stanowią istotny instrument służący osiągnięciu spójności, promujący wspólne podejście i praktyki nadzorcze poprzez wydawanie wytycznych w sprawie stosowania prawodawstwa Unii w zakresie kompetencji Europejskich Urzędów Nadzoru.
- (13) Coraz większego znaczenia nabiera wspieranie konsekwentnego, systematycznego i skutecznego monitorowania i oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w systemie finansowym Unii. Zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczanie tych zjawisk jest wspólnym obowiązkiem państw członkowskich oraz unijnych instytucji i organów w ramach ich odpowiednich mandatów. Powinny one ustanowić mechanizmy wzmocnionej współpracy, koordynacji i wzajemnej pomocy, w pełni wykorzystując wszystkie narzędzia i środki dostępne w istniejących ramach regulacyjnych i instytucjonalnych.
- (14) Biorąc pod uwagę konsekwencje dla stabilności finansowej, które mogłyby wynikać z wykorzystywania sektora finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, uwzględniając, że to właśnie w sektorze bankowym ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu będzie najprawdopodobniej mieć skutki systemowe, oraz korzystając z doświadczeń zdobytych już przez EUNB – jako organ, w którym reprezentowane są krajowe właściwe organy wszystkich państw członkowskich – w celu ochrony sektora bankowego przed takimi nadużyciami, EUNB powinien przejąć rolę wiodącą, koordynującą i monitorującą na poziomie Unii w celu zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do takich celów. W związku z tym konieczne jest powierzenie EUNB, oprócz jego obecnych kompetencji, uprawnienia do działania w zakresie stosowania rozporządzeń (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie, w jakim takie uprawnienie odnosi się do zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, w przypadku gdy dotyczy ono podmiotów sektora finansowego i właściwych organów nadzorujących te podmioty, objętych tymi rozporządzeniami. Ponadto skoncentrowanie tego mandatu w odniesieniu do całego sektora finansowego na EUNB umożliwiłoby optymalizację wykorzystania jego wiedzy fachowej i zasobów oraz pozostawałoby bez uszczerbku dla istotnych obowiązków określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽⁷⁾.
- (15) Aby EUNB mógł skutecznie wykonywać swój mandat, powinien w pełni korzystać ze wszystkich swoich uprawnień i narzędzi przyznanych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności. W tym celu powinien on opracowywać standardy regulacyjne i nadzorcze, w szczególności poprzez opracowywanie projektów regulacyjnych standardów technicznych, projektów wykonawczych standardów technicznych, wytycznych i zaleceń oraz poprzez przedstawianie opinii w sprawie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym oraz zwalczania tych zjawisk, jak również wspieranie ich spójnego wdrażania zgodnie z mandatem określonym w odpowiednich sektorowych aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 i art. 16 rozporządzeń ustanawiających. Środki przyjmowane przez EUNB w celu wspierania integralności, przejrzystości i bezpieczeństwa w systemie finansowym oraz w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i zwalczania tych zjawisk nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia lub aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzeń ustanawiających, oraz powinny należycie uwzględniać charakter, skalę i złożoność ryzyka, praktyki i modele biznesowe oraz wielkość podmiotów sektora finansowego i rynków.

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (16) Zgodnie z nową rolą EUNB ważne jest, by urząd ten zbierał wszystkie istotne informacje dotyczące niedociągnięć w odniesieniu do działań związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu zidentyfikowanych przez odpowiednie organy unijne i krajowe, bez uszczerbku dla zadań powierzonych organom na mocy dyrektywy (UE) 2015/849 i bez zbędnego powielania działań. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 ⁽⁸⁾ EUNB powinien przechowywać takie informacje w scentralizowanej bazie danych i wspierać współpracę między organami poprzez zapewnianie odpowiedniego rozpowszechniania istotnych informacji. EUNB powinien zatem zostać upoważniony do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych dotyczących gromadzenia informacji. W stosownych przypadkach EUNB może również przekazywać posiadane przez siebie dowody, które mogłyby stanowić podstawę do wszczęcia postępowania karnego, krajowym organom sądowym danego państwa członkowskiego oraz – jeżeli dotyczy to państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939 ⁽⁹⁾ – prokuratorowi europejskiemu, na potrzeby tych wyraźnie powierzonych działań.
- (17) EUNB nie powinien gromadzić informacji na temat konkretnych podejrzanych transakcji, które – zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 – podmioty sektora finansowego mają obowiązek zgłaszać jednostkom analityki finansowej UE w swoich państwach członkowskich. Niedociągnięcia należy uznać za istotne, jeżeli stanowią naruszenie lub potencjalne naruszenie przez podmiot sektora finansowego bądź stanowią nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie przepisów prawnych przez podmiot sektora finansowego bądź też nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie przez podmiot sektora finansowego wewnętrznych strategii i procedur służących zapewnieniu przestrzegania przepisów prawnych dotyczących zapobiegania i korzystaniu z systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Uważa się, że naruszenie nastąpiło, gdy podmiot sektora finansowego nie spełnił wymogów któregośkolwiek aktu Unii i transponujących je takich wymogów prawa krajowego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzeń ustanawiających, w zakresie, w jakim akty te przyczyniają się do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Potencjalne naruszenie ma miejsce wtedy, gdy właściwy organ ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że doszło do naruszenia, lecz na tym etapie nie jest w stanie ostatecznie rozstrzygnąć, czy faktycznie do niego doszło. Jednak z uwagi na uzyskane na tym etapie informacje, takie jak informacje pochodzące z kontroli przeprowadzanych na miejscu lub prowadzonych postępowań, istnieje duże prawdopodobieństwo, że doszło do naruszenia. Nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie przepisów prawnych oznacza niespełnienie przez podmiot sektora finansowego wymogów tych aktów w zadowalający sposób. Nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie wewnętrznych strategii i procedur podmiotu sektora finansowego służących zapewnieniu przestrzegania tych aktów należy uznać za niedociągnięcie znacznie zwiększające prawdopodobieństwo, że doszło lub może dojść do naruszenia.
- (18) Przeprowadzając ocenę podatności na ryzyko oraz ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w sektorze finansowym, EUNB powinien również rozważyć skutki dla prania pieniędzy i finansowania terroryzmu wynikające z wszystkich przestępstw źródłowych, w tym, w stosownych przypadkach, przestępstw podatkowych.
- (19) Na wniosek, EUNB powinien udzielać właściwym organom pomocy w wykonywaniu przez nie funkcji w zakresie nadzoru ostrożnościowego. EUNB powinien też ściśle koordynować działania, a w miarę potrzeby wymieniać informacje z właściwymi organami, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym w ramach jego uprawnień nadzorczych, oraz z organami, którym powierzono nadzór nad podmiotami zobowiązanymi, wymienionymi w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy (UE) 2015/849, w celu zapewnienia wydajności i uniknięcia wszelkich form powielania działań lub niespójnych działań w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk.
- (20) EUNB powinien przeprowadzać wzajemne oceny właściwych organów, jak również oceny ryzyka dotyczące adekwatności strategii i zasobów właściwych organów względem najważniejszych powstających ryzyk w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, określonych w ponadnarodowej ocenie ryzyka. Przeprowadzając takie wzajemne oceny zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB powinien uwzględniać stosowne oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe właściwe do spraw zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, jak również sprawozdanie składane co dwa lata przez Komisję na mocy art. 6 dyrektywy (UE) 2015/849 oraz krajową ocenę ryzyka odnośnego państwa członkowskiego przygotowaną na mocy art. 7 tej dyrektywy.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

- (21) Ponadto EUNB powinien odgrywać przewodnią rolę w przyczynianiu się do ułatwienia współpracy pomiędzy właściwymi organami w Unii i odpowiednimi organami w państwach trzecich w odniesieniu do tych kwestii w celu lepszej koordynacji działań na poziomie Unii w istotnych przypadkach prania pieniędzy i finansowania terroryzmu o wymiarze transgranicznym i w państwach trzecich. Rola ta powinna pozostawać bez uszczerbku dla regularnych kontaktów i działań właściwych organów wspólnie z organami państw trzecich.
- (22) W celu zwiększenia skuteczności kontroli nadzorczej przestrzegania przepisów w obszarze prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz w celu zapewnienia lepszej koordynacji egzekwowania prawa przez właściwe organy krajowe w przypadku naruszeń przepisów prawa unijnego mających bezpośrednie zastosowanie lub krajowych środków jego transpozycji, EUNB powinien być uprawniony do analizy zebranych informacji, a w stosownych przypadkach do prowadzenia dochodzeń w sprawie zgłoszonych mu zarzutów dotyczących istotnych naruszeń lub niestosowania prawa Unii oraz, w przypadku gdy istnieją przesłanki wskazujące na istotne naruszenia, do zwrócenia się do właściwych organów o zbadanie wszelkich ewentualnych naruszeń stosownych przepisów oraz do rozważenia podjęcia decyzji i nałożenia sankcji na podmioty sektora finansowego wymagające od nich wypełnienia ich obowiązków prawnych. Uprawnienie to powinno być wykorzystywane wyłącznie w przypadku, gdy EUNB posiada wiedzę o przesłankach wskazujących na istotne naruszenia.
- (23) Do celów procedury stosowanej w przypadku naruszenia prawa Unii przewidzianej w art. 17 rozporządzeń ustanawiających oraz w interesie odpowiedniego zastosowania prawa Unii należy ułatwić i przyspieszyć dostęp Europejskich Urzędów Nadzoru do informacji. Urzędy te powinny zatem mieć możliwość – w drodze złożenia należycie uzasadnionego i umotywowanego wniosku – bezpośredniego zwrócenia się o udzielenie informacji do innych właściwych organów, zawsze kiedy zwrócenie się o udzielenie informacji do zainteresowanego właściwego organu okazało się lub zostało uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uważanych za niezbędne do celów przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.
- (24) Zharmonizowany nadzór sektora finansowego wymaga stosowania spójnego podejścia przez właściwe organy. W tym celu działania właściwych organów są poddawane wzajemnej ocenie. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny również zapewnić, by metodyka była stosowana w jednolity sposób. Takie wzajemne oceny powinny koncentrować się nie tylko na konwergencji praktyk nadzorczych, ale również na zdolności właściwych organów do osiągania wysokiej jakości wyników w zakresie nadzoru oraz na niezależności tych właściwych organów. Główne ustalenia tych wzajemnych ocen należy publikować, aby zachęcać do przestrzegania zgodności i zwiększyć przejrzystość, chyba że taka publikacja wiązałaby się z ryzykiem dla stabilności finansowej.
- (25) Ze względu na znaczenie zapewnienia skutecznego stosowania unijnych ram nadzorczych w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk niezwykle ważne jest przeprowadzanie wzajemnych ocen mających na celu zapewnienie obiektywnego i przejrzystego obrazu praktyk nadzorczych. EUNB powinien również oceniać strategie, możliwości i zasoby właściwych organów w zakresie przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.
- (26) Aby wykonywać swoje zadania i uprawnienia w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, EUNB – po przyjęciu decyzji skierowanej do właściwego organu – powinien mieć możliwość podejmowania indywidualnych decyzji skierowanych do podmiotów sektora finansowego w ramach procedury dotyczącej naruszenia prawa Unii oraz procedury wiążącej mediacji, nawet jeżeli właściwe przepisy nie są bezpośrednio stosowane do podmiotów sektora finansowego. W przypadku gdy właściwe przepisy zostały określone w dyrektywach, EUNB powinien stosować przepisy krajowe w zakresie, w jakim transponują one te dyrektywy. W przypadku gdy odpowiednie prawo Unii stanowią rozporządzenia, a w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia te wyraźnie przyznają państwom członkowskim możliwości wyboru opcji, EUNB powinien stosować prawo krajowe w zakresie, w jakim te opcje zostały wykonane.
- (27) W przypadkach gdy niniejsze rozporządzenie upoważnia EUNB do stosowania przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywy, EUNB może stosować takie przepisy prawa krajowego jedynie w zakresie niezbędnym do wykonania zadań powierzonych mu na mocy prawa Unii. EUNB powinien zatem stosować wszystkie stosowne przepisy prawa Unii, a gdy przepisy te są ustanowione w dyrektywach, powinien on stosować przepisy prawa krajowego transponujące te dyrektywy w zakresie wymaganym przez prawo Unii, dążąc do równomiernego stosowania prawa w całej Unii, przy jednoczesnym poszanowaniu odnośnego prawa krajowego.

- (28) W przypadku gdy decyzja EUNB jest oparta na uprawnieniach w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub jest związana z takimi uprawnieniami oraz gdy dotyczy ona podmiotów sektora finansowego lub właściwych organów objętych zakresem uprawnień EIOPA lub ESMA, EUNB powinien mieć możliwość podjęcia decyzji wyłącznie w porozumieniu z odpowiednio EIOPA lub ESMA. Wyrażając swoje opinie, EIOPA i ESMA powinny rozważyć zastosowanie przyspieszonego trybu podejmowania decyzji zgodnie ze swoimi odnośnymi wewnętrznymi zasadami zarządzania, uwzględniając w każdym przypadku pilny charakter danej decyzji.
- (29) Europejskie Urzędy Nadzoru powinny posiadać specjalne kanały zgłaszania nieprawidłowości służące do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazywanych przez osoby fizyczne lub prawne zgłaszające faktyczne lub potencjalne naruszenia, nadużycia prawa lub przypadki niestosowania prawa Unii. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny zapewnić, aby informacje te można było przekazywać anonimowo lub poufnie oraz w bezpieczny sposób. Osoba dokonująca zgłoszenia powinna być chroniona przed odwetem. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny przekazać osobie dokonującej zgłoszenia informacje zwrotne.
- (30) Zharmonizowany nadzór sektora finansowego wymaga również skutecznego rozwiązywania sytuacji o charakterze transgranicznym, w których występuje brak porozumienia między właściwymi organami różnych państw członkowskich. Obowiązujące przepisy w zakresie rozwiązywania takich sporów nie są w pełni satysfakcjonujące. Należy je zatem dostosować, aby ułatwić ich stosowanie.
- (31) Integralną częścią prac Europejskich Urzędów Nadzoru nad konwergencją praktyk nadzorczych jest propagowanie unijnej kultury nadzoru. W związku z tym Urząd może regularnie określać maksymalnie dwa priorytety o znaczeniu dla całej Unii. Właściwe organy powinny uwzględniać te priorytety przy sporządzaniu swoich programów prac. Rada Organów Nadzoru każdego Europejskiego Urzędu Nadzoru powinna omówić odnośne działania, które mają być prowadzone w następnym roku przez właściwe organy i wyciągnąć wnioski.
- (32) Oceny przeprowadzane przez komitety ds. wzajemnych ocen powinny umożliwiać pogłębione analizy oparte na samoocenie dokonywanej przez organy będące przedmiotem oceny, po której następuje ocena dokonywana przez komitet ds. wzajemnej oceny. Członek właściwego organu będącego przedmiotem oceny nie powinien brać udziału w ocenie, która dotyczy tego właściwego organu.
- (33) Doświadczenia uzyskane przez Europejskie Urzędy Nadzoru ujawniły korzyści wynikające ze zwiększonej koordynacji w niektórych obszarach za pośrednictwem doraźnie powoływanych grup lub platform. Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić podstawę prawną i wzmocnić takie rozwiązania dzięki stworzeniu nowego narzędzia w postaci ustanawiania grup koordynacyjnych. Takie grupy koordynacyjne powinny wspierać konwergencję praktyk nadzorczych stosowanych przez właściwe organy, w szczególności poprzez wymianę informacji i doświadczeń. Udział wszystkich właściwych organów w tych grupach koordynacyjnych powinien być obowiązkowy i właściwe organy powinny udostępniać grupom koordynacyjnym niezbędne informacje. Utworzenie grup koordynacyjnych należy rozważyć w każdej sytuacji, w której właściwe organy stwierdzą konieczność koordynacji ze względu na konkretne zmiany sytuacji na rynku. Takie grupy koordynacyjne mogą zostać utworzone w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych aktami prawnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzeń ustanawiających.
- (34) Aby zapewnić uporządkowany charakter i właściwe funkcjonowanie międzynarodowych rynków finansowych, należy monitorować decyzje Komisji w kwestii równoważności systemów regulacyjnych państw trzecich. Każdy Europejski Urząd Nadzoru powinien monitorować sytuację w zakresie działań regulacyjnych i nadzorczych oraz praktyki dotyczące egzekwowania prawa w przedmiotowych państwach trzecich. Czyni on to w celu potwierdzenia, czy nadal spełnione są kryteria, na podstawie których podjęto przedmiotowe decyzje, a także wszelkie warunki określone w tych decyzjach. Każdy Europejski Urząd Nadzoru powinien co roku przedstawiać Komisji poufne sprawozdanie dotyczące monitorowania. W tym kontekście każdy Europejski Urząd Nadzoru powinien również, w miarę możliwości, opracować porozumienia administracyjne z właściwymi organami państw trzecich, aby uzyskać informacje do celów monitorowania i do celów koordynowania działań nadzorczych. Wzmocniony w ten sposób system nadzoru powinien zapewnić większą przejrzystość w kwestii równoważności państwa trzeciego, większą przewidywalność dla zainteresowanych państw trzecich i większą spójność między wszystkimi sektorami.
- (35) Przedstawiciel ERRS w Radzie Organów Nadzoru powinien przedstawiać wspólne stanowisko Rady Generalnej ERRS ze szczególnym naciskiem na stabilność finansową.

- (36) W celu zapewnienia, by decyzje w sprawie środków dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu opierały się na wiedzy fachowej na odpowiednim poziomie, należy utworzyć stały wewnętrzny komitet w EUNB. Komitet ten powinien składać się z przedstawicieli wysokiego szczebla władz i organów odpowiedzialnych za zapewnianie przestrzegania przepisów w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu dysponujących wiedzą fachową i uprawnieniami decyzyjnymi w dziedzinie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W skład tego komitetu powinni również wchodzić wysokiego szczebla przedstawiciele Europejskich Urzędów Nadzoru posiadający wiedzę fachową na temat różnych modeli biznesowych i specyfiki poszczególnych sektorów. Komitet ten powinien przeprowadzać analizy i przygotowywać decyzje do przyjęcia przez EUNB. Aby uniknąć powielania działań, nowy komitet zastąpi istniejący podkomitet zajmujący się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, który został ustanowiony w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny mieć w każdym momencie możliwość przedstawienia pisemnych uwag w sprawie dowolnego projektu decyzji wewnętrznego komitetu, a Rada Organów Nadzoru EUNB powinna należycie uwzględnić te uwagi przed podjęciem ostatecznej decyzji.
- (37) Zgodnie z celem, jakim jest osiągnięcie bardziej spójnego i sprawnego systemu nadzoru w Unii służącego zapobieganiu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczaniu tych zjawisk, Komisja powinna – po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi stronami – przeprowadzić kompleksową ocenę realizacji, funkcjonowania i skuteczności szczególnych zadań powierzonych EUNB na podstawie niniejszego rozporządzenia i związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczaniem tych zjawisk. Ocena ta powinna w szczególności odzwierciedlać – w miarę możliwości – doświadczenia zdobyte w sytuacjach, gdy EUNB zwraca się do właściwego organu: o zbadanie ewentualnych popełnionych przez podmioty sektora finansowego naruszeń przepisów krajowych w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub stanowią wykonanie opcji przyznanych państwom członkowskim na mocy prawa Unii; o rozważenie nałożenia sankcji na ten podmiot w związku z takimi naruszeniami; lub o rozważenie przyjęcia indywidualnej decyzji skierowanej do tego podmiotu sektora finansowego i zobowiązującej go do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu wypełnienia swoich obowiązków na mocy przepisów krajowych w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub stanowią wykonanie opcji przyznanych państwom członkowskim na mocy prawa Unii. Powinna ona również odzwierciedlać takie doświadczenia, gdy EUNB stosuje przepisy krajowe w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub stanowią wykonanie opcji przyznanych państwom członkowskim na mocy prawa Unii. Do dnia 11 stycznia 2022 r. Komisja powinna przedstawić tę ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach sprawozdania przedkładanego zgodnie z art. 65 dyrektywy (UE) 2015/849, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami ustawodawczymi. Do czasu przedstawienia tej oceny uprawnienia EUNB związane z zapobieganiem wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, przyznane mu w art. 9b, art. 17 ust. 6 i art. 19 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, powinny być uznawane za rozwiązanie tymczasowe w zakresie, w jakim pozwalają one EUNB uzasadniać kierowanie wniosków do właściwych organów w sprawie ewentualnych naruszeń przepisów krajowych oraz pozwalają mu na stosowanie prawa krajowego.
- (38) W celu zachowania poufności prac Europejskich Urzędów Nadzoru obowiązek przestrzegania tajemnicy służbowej powinien mieć także zastosowanie do każdej osoby świadczącej usługi – bezpośrednio lub pośrednio, stale lub okazjonalnie – związane z zadaniami zainteresowanego Europejskiego Urzędu Nadzoru.
- (39) W rozporządzeniach ustanawiających, jak również w sektorowych aktach prawnych dotyczących usług finansowych wymaga się, by Europejskie Urzędy Nadzoru dążyły do zawarcia skutecznych porozumień administracyjnych, obejmujących również wymianę informacji, z organami nadzoru z państw trzecich. Potrzeba skutecznej współpracy i wymiany informacji powinna nabrać jeszcze większego znaczenia wówczas, gdy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zmieniającym niektóre z Europejskich Urzędów Nadzoru przejmą dodatkowe, szersze obowiązki związane z nadzorem nad podmiotami spoza UE i działalnością prowadzoną poza UE. Jeżeli w tym kontekście Europejskie Urzędy Nadzoru przetwarzają dane osobowe, w tym poprzez przesyłanie tego rodzaju danych poza Unię, są one związane wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1725. W przypadku braku decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony lub braku odpowiednich zabezpieczeń, na przykład zapewnionych w uzgodnieniach administracyjnych w rozumieniu art. 48 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1725 Europejskie Urzędy Nadzoru mogą wymieniać dane osobowe z organami państw trzecich na zasadzie określonego w art. 50 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia odstępstwa ze względów interesu publicznego oraz na warunkach takiego odstępstwa, które to odstępstwo ma w szczególności zastosowanie do przypadków międzynarodowej wymiany danych pomiędzy organami nadzoru finansowego.
- (40) Rozporządzenia ustanawiające Europejskie Urzędy Nadzoru stanowią, że Europejskie Urzędy Nadzoru, we współpracy z ERRS, powinny inicjować i koordynować ogólnounijne testy warunków skrajnych w celu oceny odporności instytucji finansowych lub uczestników rynku finansowego na niekorzystny rozwój sytuacji na rynku. Powinny one również w największym możliwym stopniu zapewnić stosowanie spójnej metodyki takich testów. W odniesieniu do wszystkich Europejskich Urzędów Nadzoru należy również wyjaśnić, że obowiązek przestrzegania tajemnicy służbowej przez właściwe organy nie zabrania właściwym organom przekazywania wyników testów warunków skrajnych Europejskim Urzędów Nadzoru w celu ich opublikowania.

- (41) Aby zapewnić wysoki poziom konwergencji w dziedzinie praktyk nadzorczych i zatwierdzania modeli wewnętrznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽¹⁰⁾, EIOPA powinien na wniosek mieć możliwość wspierania właściwych organów przy podejmowaniu decyzji w sprawie zatwierdzenia modeli wewnętrznych.
- (42) Aby Europejskie Urzędy Nadzoru mogły realizować swoje zadania związane z ochroną konsumentów, powinny one być w stosownych przypadkach uprawnione do koordynowania działań właściwych organów polegających na badaniach typu tajemniczy klient.
- (43) Europejskie Urzędy Nadzoru powinny dysponować odpowiednimi zasobami i odpowiednim personelem, aby z powodzeniem przyczyniać się do spójnego, wydajnego i skutecznego nadzoru finansowego w ramach swoich odpowiednich kompetencji na mocy niniejszego rozporządzenia. Dodatkowym kompetencjom i dodatkowemu obciążeniu pracą Europejskich Urzędów Nadzoru powinny odpowiadać wystarczające zasoby ludzkie i finansowe
- (44) Zmiana zakresu nadzoru bezpośredniego może oznaczać dla instytucji finansowych i uczestników rynków finansowych nadzorowanych bezpośrednio przez Europejskie Urzędy Nadzoru konieczność wniesienia dodatkowych składek w oparciu o szacowane wydatki danego Europejskiego Urzędu Nadzoru.
- (45) Niespójności w zakresie jakości, formatowania, wiarygodności i kosztów danych transakcyjnych wywierają niekorzystny wpływ na przejrzystość, ochronę inwestora i efektywność rynku. W celu usprawnienia monitorowania i odtwarzania danych transakcyjnych oraz poprawienia spójności i jakości tych danych, a także ich dostępności i osiągalności za rozsądną cenę w całej Unii w odniesieniu do odpowiednich systemów obrotu, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹¹⁾ wprowadzono nowe ramy prawne dotyczące usług polegających na zgłaszaniu danych obejmujący udzielanie zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz nadzór nad tego rodzaju dostawcami.
- (46) Jakość danych transakcyjnych oraz ich przetwarzania i udostępniania, w tym transgranicznego przetwarzania i udostępniania tych danych, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia głównego celu przyświecającego rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹²⁾, mianowicie zwiększeniu przejrzystości rynków finansowych. Świadczenie usług polegających na udostępnianiu podstawowych danych ma zatem zasadnicze znaczenie dla użytkowników, umożliwiając im uzyskanie pożądanego obrazu działalności handlowej na rynkach finansowych Unii, oraz dla właściwych organów, zapewniając im dostęp do dokładnych i kompleksowych informacji na temat istotnych transakcji.
- (47) Ponadto dane transakcyjne stanowią coraz istotniejsze narzędzie służące do skutecznego egzekwowania spełniania wymogów wynikających z rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Biorąc pod uwagę transgraniczny wymiar przetwarzania i jakości danych oraz konieczność osiągania korzyści skali, a także w celu uniknięcia niekorzystnych skutków potencjalnych rozbieżności w zakresie zarówno jakości danych, jak i zadań dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, korzystne i uzasadnione jest przeniesienie uprawnienia do udzielania zezwoleń i uprawnień nadzorczych w stosunku do dostawców usług w zakresie udostępniania informacji z właściwych organów na ESMA, z wyjątkiem tych podmiotów, które korzystają z odstępstwa, i określenie tych uprawnień w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, umożliwiając jednocześnie wzmocnienie korzyści płynących z połączenia kompetencji związanych z danymi w obrębie ESMA.
- (48) Inwestorów detalicznych należy odpowiednio poinformować o potencjalnym ryzyku, jeżeli decydują się zainwestować w instrument finansowy. Ramy prawne Unii mają na celu zmniejszenie ryzyka niewłaściwej sprzedaży w przypadku, gdy inwestorom detalicznym sprzedaje się produkty, które nie odpowiadają ich potrzebom lub nie spełniają ich oczekiwań. W tym celu w dyrektywie 2014/65/UE i w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 zastrzono wymogi organizacyjne i odnoszące się do prowadzenia działalności, aby zapewnić, by firmy inwestycyjne działały w najlepiej pojętym interesie ich klientów. Wymogi te obejmują rozszerzony wymóg ujawniania klientom informacji na temat ryzyka, lepszą ocenę odpowiedności zalecanych produktów, a także obowiązek dystrybucji instrumentów finansowych na określonym rynku docelowym, z uwzględnieniem czynników takich jak wypłacalność emitentów. ESMA powinien w pełni wykorzystywać swoje uprawnienia, aby zapewnić konwergencję praktyk nadzorczych oraz wspierać organy krajowe w ich staraniach o osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony inwestorów i skutecznego nadzoru nad ryzykiem związanym z produktami finansowymi.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

- (49) Ważne jest zapewnienie efektywnego i skutecznego przekazywania danych, ich zestawiania, analizy i publikacji do celów przeprowadzenia wyliczeń pozwalających na określenie wymogów dotyczących przejrzystości przed- i posttransakcyjnej oraz zasad dotyczących obowiązku obrotu, a także na potrzeby danych referencyjnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁽¹³⁾. ESMA, obok właściwych organów, powinien zatem uzyskać kompetencje do podejmowania działań polegających na gromadzeniu danych bezpośrednio od uczestników rynku w związku z wymogami dotyczącymi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej, a także kompetencje do udzielania zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji i nadzoru nad nimi.
- (50) Powierzenie tych kompetencji ESMA umożliwi centralne zarządzanie udzielaniem zezwoleń i nadzór, co pozwoliłoby uniknąć obecnej sytuacji, w której wiele systemów obrotu, podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, zatwierdzonych podmiotów publikujących i dostawców informacji skonsolidowanych jest zobowiązanych do przekazywania danych wielu właściwym organom – danych, które dopiero później przekazywane są ESMA. Taki centralnie zarządzany system powinien być bardzo korzystny dla uczestników rynku ze względu na większą przejrzystość danych, ochronę inwestorów i wydajność rynku.
- (51) Przeniesienie z właściwych organów do ESMA uprawnień do gromadzenia danych, udzielania zezwoleń i nadzoru miałyby ponadto kluczowe znaczenie dla innych zadań realizowanych przez ESMA na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014, takich jak monitorowanie rynku i uprawnienia ESMA do tymczasowej interwencji.
- (52) W celu skutecznego wykonywania swoich uprawnień nadzorczych w obszarze przetwarzania i udostępniania danych ESMA powinien mieć możliwość prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu. ESMA powinien mieć możliwość nakładania kar lub okresowych sankcji, tak aby skłonić dostawców usług w zakresie udostępniania informacji do zaprzestania naruszenia, do dostarczenia pełnych i prawidłowych informacji, o które wystąpił ESMA, lub do objęcia tych podmiotów dochodzeniem lub kontrolą na miejscu, a także możliwość nakładania kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych, jeżeli stwierdzi, że osoba dopuściła się naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014 celowo lub w wyniku zaniedbania.
- (53) Produkty finansowe stosujące kluczowe wskaźniki referencyjne są dostępne we wszystkich państwach członkowskich. Wskaźniki te mają zatem istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków finansowych i stabilności finansowej Unii. Przy nadzorze nad kluczowymi wskaźnikami referencyjnymi należy zatem zastosować całościowe ujęcie uwzględniające potencjalne skutki nie tylko w państwie członkowskim, w którym administrator wskaźnika ma siedzibę, i w państwie członkowskim, w którym podmioty przekazujące dane mają swoje siedziby, lecz również w całej Unii. Zasadne jest zatem nadzorowanie określonych kluczowych wskaźników referencyjnych na poziomie unijnym przez ESMA. W celu uniknięcia powielania zadań administratorzy kluczowych wskaźników referencyjnych powinni być nadzorowani jedynie przez ESMA, z uwzględnieniem wszelkich niekluczowych wskaźników referencyjnych, którymi mogą oni administrować.
- (54) Ponieważ administratorzy kluczowych wskaźników referencyjnych i podmioty przekazujące dane na potrzeby kluczowych wskaźników referencyjnych podlegają bardziej rygorystycznym wymogom niż administratorzy pozostałych wskaźników i podmioty przekazujące dane na potrzeby pozostałych wskaźników, oznaczenia wskaźników referencyjnych jako kluczowych wskaźników referencyjnych powinna dokonać Komisja lub z wnioskiem o takie oznaczenie powinien wystąpić ESMA, a ich kodyfikacji powinna dokonać Komisja. Ze względu na to, że właściwe organy krajowe mają najlepszy dostęp do danych i informacji dotyczących wskaźników referencyjnych, które nadzorują, powinny one powiadamiać Komisję lub ESMA o wszelkich wskaźnikach referencyjnych, które ich zdaniem spełniają kryteria wyróżniające kluczowe wskaźniki referencyjne.
- (55) Procedura stosowana do określenia państwa członkowskiego odniesienia dla administratorów wskaźników referencyjnych mających siedziby w państwach trzecich, którzy ubiegają się o uznanie w Unii, jest kłopotliwa i czasochłonna zarówno dla wnioskodawców, jak i dla właściwych organów krajowych. Wnioskodawcy mogą usiłować wywrzeć wpływ na wynik tego procesu, licząc na arbitraż nadzorczy. Wspomniani administratorzy wskaźników referencyjnych mogą dokonać wyboru swojego przedstawiciela prawnego w sposób strategiczny – w państwie członkowskim, w którym w ich mniemaniu nadzór jest mniej rygorystyczny. Podejście zharmonizowane, z ESMA jako właściwym organem odpowiedzialnym za uznawanie administratorów wskaźników referencyjnych z państw trzecich, pozwala uniknąć tego ryzyka i kosztów określania państwa członkowskiego odniesienia, a także sprawowanego następnie nadzoru. Ponadto rola ESMA jako organu właściwego dla uznanych administratorów wskaźników referencyjnych z państw trzecich czyni z niego unijnego partnera dla organów nadzoru w państwach trzecich, co przyczynia się do zwiększenia efektywności i skuteczności współpracy transgranicznej.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- (56) Wiele – jeżeli nie większość – administratorów wskaźników referencyjnych to banki lub firmy świadczące usługi finansowe, które operują pieniędzmi klienta. Aby nie osłabić walki Unii z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, zawarcie porozumienia o współpracy z właściwym organem na podstawie systemu równoważności powinno być obwarowane warunkiem wstępnym, zgodnie z którym państwo właściwego organu nie może figurować w wykazie jurysdykcji mających strategiczne braki w krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii.
- (57) Niemal wszystkie wskaźniki referencyjne odwołują się do produktów finansowych, które są dostępne w szeregu państw członkowskich bądź nawet w całej Unii. Aby wykręcić ryzyko związane z opracowywaniem wskaźników referencyjnych, które mogą nie przedstawiać już w rzetelny lub reprezentatywny sposób realiów rynkowych lub gospodarczych, których pomiar jest ich celem, właściwe organy, w tym ESMA, powinny w stosownych przypadkach współpracować i pomagać sobie nawzajem.
- (58) Należy zapewnić rozsądny okres na podjęcie niezbędnych kroków w związku z aktami delegowanymi i wykonawczymi w celu umożliwienia Europejskim Urzędowi Nadzoru i pozostałym zainteresowanym stronom stosowania przepisów ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.
- (59) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 600/2014, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 ⁽¹⁴⁾ i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 ⁽¹⁵⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i w zakresie przepisów dyrektywy 2002/87/WE, dyrektywy 2008/48/WE (*), dyrektywy 2009/110/WE, rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (**), dyrektywy 2013/36/UE (***), dyrektywy 2014/49/UE (****), dyrektywy 2014/92/UE (*****), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (*****), a także w zakresie stosownych części dyrektywy 2002/65/WE, w jakim akty te mają zastosowanie do instytucji kredytowych i finansowych oraz właściwych organów, które je nadzorują, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów, oraz wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi. Urząd działa również zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (*****).

Urząd działa również w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*****), i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 (*****), w zakresie, w jakim ta dyrektywa i to rozporządzenie mają zastosowanie do podmiotów sektora finansowego i właściwych organów, które prowadzą nadzór nad tymi podmiotami. Wyłącznie w tym celu Urząd wykonuje zadania powierzone na mocy dowolnego prawnie wiążącego aktu Unii Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (*****), lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*****). Podczas wykonywania takich zadań Urząd zasięga opinii tych Europejskich Urzędów Nadzoru i informuje je o swojej działalności dotyczącej dowolnego podmiotu będącego »instytucją finansową« w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 lub »uczestnikiem rynków finansowych« w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady . (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady . (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).

3. Urząd podejmuje działania w zakresie działalności prowadzonej przez instytucje kredytowe, konglomeraty finansowe, firmy inwestycyjne, instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego w odniesieniu do spraw nieuregulowanych bezpośrednio w aktach ustawodawczych, o których mowa w ust. 2, w tym kwestii ładu korporacyjnego, audytu i sprawozdawczości finansowej, biorąc pod uwagę zrównoważone modele biznesowe i uwzględnianie czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, pod warunkiem że takie działania są konieczne, by zapewnić skuteczne i spójne stosowanie tych aktów.

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).
- (**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).
- (***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).
- (****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).
- (*****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214).
- (*****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywę 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).
- (*****) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).
- (*****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).
- (*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).
- (*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).
- (*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

— formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5. Celem Urzędu jest ochrona interesu publicznego przez przyczynianie się do zapewniania w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej stabilności i efektywności systemu finansowego na korzyść gospodarki Unii, jej obywateli i przedsiębiorstw. Urząd, w granicach swoich odpowiednich kompetencji, przyczynia się do:”;

— lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) zapewnienia właściwej regulacji oraz nadzoru w zakresie podejmowania ryzyka kredytowego i innych rodzajów ryzyka;

f) wzmocnienia ochrony klientów i konsumentów;”;

— dodaje się litery w brzmieniu:

„g) zwiększenia konwergencji praktyk nadzorczych na rynku wewnętrznym;

h) przeciwdziałania wykorzystywaniu systemu finansowego do celów prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W związku z powyższymi celami Urząd przyczynia się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wspiera konwergencję praktyk nadzorczych i przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji zgodnie z art. 16a.”;

(iii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Wykonując swoje zadania, Urząd działa niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, mając na względzie interesy całej Unii, oraz przestrzega, w stosownych przypadkach, zasady proporcjonalności. Urząd ponosi odpowiedzialność i działa rzetelnie oraz zapewnia, aby wszystkie zainteresowane strony traktowano sprawiedliwie.”;

(iv) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Treść i forma działań i środków Urzędu, zwłaszcza wytycznych, zaleceń, opinii, pytań i odpowiedzi, projektów standardów regulacyjnych i projektów standardów wykonawczych, muszą być w pełni zgodne z odnośnymi przepisami prawnymi niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w ust. 2. W zakresie, w jakim jest to dozwolone i właściwe na mocy tych przepisów, przy podejmowaniu takich działań i środków, zgodnie z zasadą proporcjonalności, Urząd należyście uwzględnia charakter, skalę i złożoność ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością instytucji finansowej lub przedsiębiorstwa bądź inną przedmiotową działalnością lub działalnością finansową, na którą to działalność działania i środki Urzędu wywierają wpływ.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Urząd ustanawia, jako integralną część Urzędu, komitet doradzający Urzędowi w kwestii tego, w jaki sposób – w pełnej zgodności z mającymi zastosowanie przepisami – jego działania i środki powinny uwzględniać specyficzne różnice występujące w danym sektorze, związane z charakterem, skalą i złożonością ryzyka, modelami i praktykami biznesowymi, jak również z wielkością instytucji finansowych i rynków, w zakresie, w jakim czynniki te są istotne w świetle rozważanych przepisów.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd stanowi część Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF). Głównym celem ESNF jest zapewnienie właściwego wdrażania przepisów dotyczących sektora finansowego, w sposób umożliwiający zachowanie stabilności finansowej i zapewnienie zaufania do systemu finansowego jako całości oraz skutecznej i odpowiedniej ochrony klientów i konsumentów usług finansowych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) podmioty wchodzące w skład ESNF współpracują w duchu zaufania i pełnego wzajemnego szacunku, w szczególności przy zapewnianiu przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji między sobą oraz od Urzędu do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.”;

c) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla kompetencji krajowych zawarte w niniejszym rozporządzeniu odniesienia do nadzoru obejmują wszelkie istotne działania wszystkich właściwych organów, które mają być przeprowadzane zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Odpowiedzialność urzędów

1. Urzędy, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–d), odpowiadają przed Parlamentem Europejskim i Radą. Europejski Bank Centralny odpowiada przed Parlamentem Europejskim i Radą w odniesieniu do wykonywania zadań nadzorczych powierzonych mu rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, zgodnie z tym rozporządzeniem.

2. Zgodnie z art. 226 TFUE Urząd w pełni współpracuje z Parlamentem Europejskim podczas wszelkich dochodzeń prowadzonych na podstawie tego artykułu.

3. Rada Organów Nadzoru przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonywania obowiązków Przewodniczącego, i do dnia 15 czerwca każdego roku przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.

4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Przewodniczący uczestniczy w wysłuchaniu w Parlamencie Europejskim dotyczącym wyników działalności Urzędu. Wysłuchanie odbywa się co najmniej raz w roku. Przewodniczący składa oświadczenie przed Parlamentem Europejskim i udziela odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, gdy zostanie o to poproszony.

5. Przewodniczący składa Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, co najmniej 15 dni przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, pisemne sprawozdanie z działań Urzędu.

6. Oprócz informacji, o których mowa w art. 11-18 oraz art. 20 i 33, w sprawozdaniu tym zamieszcza się również wszelkie odpowiednie informacje, których Parlament Europejski zażąda ad hoc.

7. Urząd odpowiada ustnie lub pisemnie na wszelkie pytania skierowane do niego przez Parlament Europejski lub przez Radę w terminie pięciu tygodni od otrzymania pytania.

8. Na wniosek Przewodniczący organizuje poufne dyskusje prowadzone w trybie ustnym z przewodniczącym, wiceprzewodniczącymi i koordynatorami właściwej komisji Parlamentu Europejskiego. Wszyscy uczestnicy przestrzegają wymogu zachowania tajemnicy zawodowej.

9. Bez uszczerbku dla spoczywającego na Urzędzie obowiązku zachowania poufności w związku z uczestnictwem w forach międzynarodowych Urząd informuje Parlament Europejski na jego wniosek o swoim wkładzie w zapewnienie jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na tych forach międzynarodowych.”;

- 4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo podlegające regulacjom i nadzorowi zgodnie z niektórymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2;”;

- b) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) »podmiot sektora finansowego« oznacza dowolny podmiot, o którym mowa w art. 2 dyrektywy (UE) 2015/849, który jest »instytucją finansową« w rozumieniu pkt 1 niniejszego artykułu lub w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 lub »uczestnikiem rynków finansowych« w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;”;

- c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »właściwe organy« oznaczają:

- (i) właściwe organy określone w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym również Europejski Bank Centralny w odniesieniu do spraw dotyczących zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- (ii) w odniesieniu do dyrektywy 2002/65/WE – władze i organy właściwe w zakresie zapewnienia przestrzegania przez instytucje finansowe wymogów tej dyrektywy;
- (iii) w odniesieniu do dyrektywy (UE) 2015/849 – władze i organy, które nadzorują podmioty sektora i są właściwe w zakresie zapewniania przestrzegania przez te podmioty wymogów tej dyrektywy;

- (iv) w odniesieniu do systemów gwarancji depozytów – organy, które zarządzają systemami gwarancji depozytów zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE, lub w przypadku gdy funkcjonowaniem systemu gwarancji depozytów zarządza spółka prywatna – organ publiczny nadzorujący te systemy zgodnie z tą dyrektywą oraz właściwe organy administracyjne, o których mowa w tej dyrektywie;
- (v) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*) i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (**) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, a także Radę i Komisję, kiedy podejmują one działania na podstawie art. 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, z wyjątkiem sytuacji, gdy korzystają one ze swobody decyzyjnej lub dokonują wyborów politycznych;
- (vi) właściwe organy, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE (***), w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/751 (****), w dyrektywie UE 2015/2366, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE (*****) oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 (*****);
- (vii) instytucje i organy, o których mowa w art. 20 dyrektywy 2008/48/WE.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(**) Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywę 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

(****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 1).

(*****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/ z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

(*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, przyczyniać się do ustanowienia wspólnych standardów oraz praktyk regulacyjnych i nadzorczych wysokiej jakości, w szczególności przez opracowywanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych, zaleceń i innych środków, w tym opinii;”;

(ii) lit. aa) otrzymuje brzmienie:

„aa) opracować i aktualizować unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi w Unii, określający najlepsze praktyki nadzorcze i wysokiej jakości metody i procesy oraz uwzględniający między innymi zmieniające się praktyki biznesowe i modele biznesowe oraz wielkość instytucji i rynków finansowych;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ab) opracować i aktualizować unijny podręcznik restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych w Unii, określający najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniający pracę Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz zmieniające się praktyki i modele biznesowe oraz wielkość instytucji finansowych i rynków;”;

(iv) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyczyniać się do spójnego stosowania prawnie wiążących aktów Unii, w szczególności poprzez budowanie wspólnej kultury nadzoru, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, wspieranie i monitorowanie niezależności nadzoru, mediację i rozstrzyganie sporów między właściwymi organami, zapewnianie skutecznego i spójnego nadzoru nad instytucjami finansowymi, zapewnianie spójności działań kolegiów organów nadzoru oraz podejmowanie działań m.in. w sytuacjach nadzwyczajnych;”;

(v) litery e)–h) otrzymują brzmienie:

„e) organizować i przeprowadzać wzajemne oceny właściwych organów, a także – w tym kontekście – wydawać wytyczne i zalecenia oraz określać najlepsze praktyki w celu zwiększenia spójności wyników w zakresie nadzoru;

f) monitorować i oceniać zmiany na rynku w obszarze jego kompetencji, w tym, w stosownych przypadkach, zmiany dotyczące tendencji w zakresie kredytowania, w szczególności gospodarstw domowych i MŚP, a także innowacyjnych usług finansowych, z należyтым uwzględnieniem zmian dotyczących czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem;

g) przeprowadzać analizy rynkowe w celu udzielania Urzędowi absolutorium z realizacji jego zadań;

h) wzmacniać, w stosownych przypadkach, ochronę deponentów, konsumentów i inwestorów, zwłaszcza w odniesieniu do niedociągnięć w kontekście transgranicznym i przy uwzględnieniu związanych z tym zagrożeń;”;

(vi) dodaje się literę w brzmieniu:

„ia) przyczyniać się do ustanowienia wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych;”;

(vii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ka) publikować na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizować wszystkie regulacyjne standardy techniczne, wykonawcze standardy techniczne, wytyczne, zalecenia oraz pytania i odpowiedzi w odniesieniu do każdego aktu ustawodawczego, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w tym przeglądy dotyczące stanu bieżących prac oraz planowanego harmonogramu przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych i projektów wykonawczych standardów technicznych;”;

(viii) dodaje się literę w brzmieniu:

„l) przyczyniać się do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w tym poprzez propagowanie spójnego, wydajnego i skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.”;

b) ust. 1a lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji finansowych, w pełni uwzględnia różnorodność instytucji finansowych oraz ich wielkość i modele biznesowe; oraz”;

c) w ust. 1a dodaje się literę w brzmieniu:

„c) bierze pod uwagę innowacje technologiczne, innowacyjne i zrównoważone modele biznesowe, a także uwzględnianie czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem.”;

d) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) wydawanie zaleceń zgodnie z art. 29a”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„da) wydawanie ostrzeżeń zgodnie z art. 9 ust. 3”;

(iii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wydawanie opinii skierowanych do Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, jak przewidziano w art. 16a”;

(iv) dodaje się litery w brzmieniu:

„ga) udzielanie odpowiedzi na zapytania zgodnie z art. 16b;

gb) podejmowanie działań zgodnie z art. 9c”;

e) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, oraz wykonując uprawnienia, o których mowa w ust. 2, Urząd działa na podstawie i w granicach ram prawnych, a także należycie uwzględnia zasady proporcjonalności, w stosownych przypadkach, i lepszego stanowienia prawa, w tym wyniki analiz kosztów i korzyści przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Otwarte konsultacje publiczne, o których mowa w art. 10, 15, 16 i 16a, przeprowadza się w jak najszerszym zakresie, tak aby zapewnić możliwość udziału w nich wszystkim zainteresowanym stronom, i w ramach wspomnianych konsultacji przewiduje się rozsądny czas na udzielenie przez te strony odpowiedzi. Urząd publikuje podsumowanie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron, a także omówienie tego, w jaki sposób informacje i uwagi zebrane w ramach konsultacji wykorzystano w projekcie regulacyjnego standardu technicznego oraz w projekcie wykonawczego standardu technicznego.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gromadzenie i analizowanie informacji na temat trendów konsumenckich, np. kształtowania się kosztów i opłat z tytułu detalicznych usług i produktów finansowych w państwach członkowskich, oraz składanie odnośnych sprawozdań”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) przeprowadzanie dogłębnych przeglądów tematycznych dotyczących zachowań rynkowych, budowanie wspólnego rozumienia praktyk rynkowych w celu zidentyfikowania potencjalnych problemów i przeanalizowania ich wpływu;

ab) opracowywanie wskaźników ryzyka detalicznego umożliwiających odpowiednio szybką identyfikację potencjalnych przyczyn szkód ponoszonych przez konsumentów”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„e) przyczynianie się do równych warunków działania na rynku wewnętrznym, na którym konsumenci i inni użytkownicy usług finansowych mają sprawiedliwy dostęp do usług i produktów finansowych;

f) wzmacnianie dalszego rozwoju w zakresie regulacji i nadzoru, który mógłby ułatwić głębszą harmonizację i integrację na poziomie Unii;

g) koordynowanie, w stosownych przypadkach, prowadzonych przez właściwe organy działań z zakresu badań typu tajemniczy klient.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd monitoruje nowe oraz istniejące formy działalności finansowej, a także może przyjmować wytyczne oraz zalecenia w celu propagowania bezpieczeństwa i solidności rynków oraz konwergencji i skuteczności praktyk regulacyjnych i nadzorczych.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Urząd powołuje komitet ds. innowacji finansowych i ochrony konsumentów, stanowiący jego nieodłączną część organizacyjną, w skład którego wchodzi wszystkie odpowiednie właściwe organy oraz organy odpowiedzialne za ochronę konsumentów, w celu zwiększenia poziomu ochrony konsumentów, osiągnięcia skoordynowanego podejścia regulacyjnego i nadzorczego w stosunku do nowych lub innowacyjnych rodzajów działalności finansowej oraz udzielania porad, które Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Urząd ściśle współpracuje z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) w celu unikania powielania zadań, niespójności i braku pewności prawa w dziedzinie ochrony danych. Urząd może również zapraszać krajowe organy odpowiedzialne za ochronę danych do uczestnictwa w pracach komitetu w charakterze obserwatorów.

5. W określonych przypadkach i na warunkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub – jeżeli wymaga tego sytuacja nadzwyczajna – zgodnie z warunkami określonymi w art. 18, Urząd może wprowadzić czasowy zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych produktów i instrumentów finansowych lub określonej działalności finansowej, które mogą powodować istotne szkody finansowe u klientów lub konsumentów, bądź też zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.

Urząd dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednich odstępach czasu, przy czym co najmniej co sześć miesięcy. W przypadku dokonania co najmniej dwóch kolejnych przedłużeń i w oparciu o odpowiednią analizę mającą na celu ocenę wpływu na klientów lub konsumentów Urząd może zdecydować, że przedłużenie zakazu dokonywane będzie co rok.

Państwo członkowskie może zwrócić się do Urzędu o ponowne rozważenie podjętej przez niego decyzji. W takim przypadku Urząd decyduje – zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi – czy podtrzymać swoją decyzję.

Urząd może również oceniać potrzebę zakazania lub ograniczenia pewnych rodzajów działalności finansowej lub praktyk finansowych i w razie stwierdzenia tej potrzeby może informować Komisję i właściwe organy, aby ułatwić przyjęcie wszelkich takich zakazów lub ograniczeń.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zadania specjalne związane z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczaniem tych zjawisk

1. W ramach swoich odpowiednich kompetencji Urząd odgrywa wiodącą rolę w zakresie koordynacji i monitorowania wspierania integralności, przejrzystości i bezpieczeństwa w systemie finansowym poprzez przyjęcie środków mających na celu zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczanie tych zjawisk w tym systemie. Zgodnie z zasadą proporcjonalności środki te nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, jak również należyte uwzględniają charakter, skalę i złożoność ryzyka, praktyki i modele biznesowe oraz wielkość podmiotów sektora finansowego i rynków. Środki te obejmują:

a) gromadzenie od właściwych organów informacji dotyczących niedociągnięć, które stwierdzono podczas prowadzonych procedur nadzoru i wydawania zezwoleń w obszarach procesów i procedur, ustaleń dotyczących zarządzania, kompetencji i reputacji, nabywania znacznych pakietów akcji, modeli biznesowych i działalności podmiotów sektora finansowego w odniesieniu do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, a także środków podejmowanych przez właściwe organy w odpowiedzi na następujące istotne niedociągnięcia dotyczące co najmniej jednego z wymogów aktów prawnych, o których mowa odpowiednio w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz wszelkich transponujących je przepisów krajowych, w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk:

- (i) naruszenie lub potencjalne naruszenie tych wymogów popełnione przez podmiot sektora finansowego,
- (ii) nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie tych wymogów przez podmiot sektora finansowego, lub
- (iii) nieodpowiednie lub nieskuteczne zastosowanie tych wymogów przez podmiot sektora finansowego jego wewnętrznych polityk i procedur w celu spełnienia tych wymogów.

Właściwe organy przekazują Urzędowi wszelkie takie informacje w uzupełnieniu obowiązków wynikających z art. 35 niniejszego rozporządzenia i informują go w odpowiednim momencie o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących przekazanych informacji. Urząd ściśle współpracuje z jednostkami analityki finansowej UE, o czym mowa w dyrektywie (UE) 2015/849, przy jednoczesnym przestrzeganiu ich statusu i obowiązków bez zbędnego powielania działań;

Właściwe organy mogą – zgodnie z prawem krajowym – przekazywać do centralnej bazy danych, o której mowa w ust. 2, wszelkie dodatkowe informacje, które uznają za istotne do celów zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk.

- b) ścisłą współpracę oraz – w stosownych przypadkach – wymianę informacji z właściwymi organami, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, w odniesieniu do spraw dotyczących zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, oraz z organami, którym powierzono publiczny obowiązek nadzorowania podmiotów zobowiązanych, które wymieniono w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy (UE) 2015/849, jak również z jednostkami analityki finansowej, przy należytym uwzględnieniu statusu i obowiązków jednostek analityki finansowej na podstawie dyrektywy (UE) 2015/849;
- c) opracowanie wspólnych wytycznych i norm w odniesieniu do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w sektorze finansowym oraz zwalczania tych zjawisk oraz propagowanie ich spójnego wdrażania, w szczególności poprzez opracowywanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych zgodnie z mandatem określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, wytycznych, zaleceń i innych środków, w tym opinii, w oparciu o akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- d) udzielanie pomocy właściwym organom na ich specjalne wnioski;
- e) monitorowanie rozwoju sytuacji na rynku oraz przeprowadzanie oceny podatności na ryzyko i ryzyko w odniesieniu do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w sektorze finansowym.

Do dnia 31 grudnia 2020 r. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych ustanawiających definicję niedociągnięć, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), w tym określających sytuacje, w których może dojść do niedociągnięć, istotność niedociągnięć oraz dotyczących praktycznego wdrożenia zbierania informacji przez Urząd, a także rodzaju informacji, które należy przedstawić zgodnie z akapitem pierwszym lit. a). Opracowując te standardy techniczne, Urząd bierze pod uwagę objętość informacji, jakie mają być przekazywane, oraz konieczność uniknięcia powielania informacji. Ustanawia także zasady w celu zapewnienia skuteczności i poufności.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14.

2. Urząd ustanawia i aktualizuje centralną bazę danych zawierającą informacje gromadzone zgodnie z ust. 1 lit. a). Urząd zapewnia, by informacje te były analizowane i udostępniane właściwym organom na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności. W stosownych przypadkach Urząd może przekazywać posiadane przez siebie dowody, które mogłyby stanowić podstawę do wszczęcia postępowania karnego, krajowym organom sądowym i właściwym organom danego państwa członkowskiego zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi. W stosownych przypadkach Urząd może również przekazywać dowody prokuratorowi europejskiemu, w przypadku gdy takie dowody dotyczą naruszeń, w odniesieniu do których prokurator europejski wykonuje lub mógłby wykonywać swoje kompetencje zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 (*).

3. Właściwe organy mogą kierować do Urzędu uzasadnione wnioski o udzielenie informacji o podmiotach sektora finansowego, które to informacje są istotne do celów ich działalności nadzorczej w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Urząd rozpatruje te wnioski i udziela informacji, o które zwróciły się właściwe organy, terminowo i zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. W przypadku gdy Urząd odmawia udzielenia informacji, o które zwrócił się właściwy organ, informuje o tym ten organ i przedstawia uzasadnienie braku udzielenia informacji. Urząd informuje właściwy organ lub wszelkie inne organy lub instytucje, które pierwotnie udzieliły informacji, o które się zwrócono, o tożsamości właściwego organu, który zwrócił się o informacje, nazwie danego podmiotu sektora finansowego, przyczynie złożenia wniosku o udzielenie informacji oraz o tym, czy informacje te zostały udzielone. Urząd ponadto analizuje informacje w celu udzielenia istotnych informacji z własnej inicjatywy właściwym organom do celów ich działalności nadzorczej w odniesieniu do zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W takich przypadkach Urząd powiadamia właściwy organ, który pierwotnie udzielił odnośnych informacji. Urząd przeprowadza także analizę zbiorczą na potrzeby opinii, którą ma przedstawiać na mocy art. 6 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849.

Do dnia 31 grudnia 2020 r. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających sposób analizowania informacji oraz udostępniania ich właściwym organom na zasadzie ograniczonego dostępu i poufności.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14.

4. Urząd wspiera konwergencję procesów nadzoru określonych w dyrektywie (UE) 2015/849, w tym w drodze przeprowadzania wzajemnych ocen, wydawania dotyczących ich sprawozdań i podejmowania działań następczych zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia. Przeprowadzając takie oceny zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia, Urząd powinien uwzględniać stosowne oceny lub sprawozdania sporządzone przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe właściwe do spraw zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz przeciwdziałania tym zjawiskom, jak również sprawozdanie składane co dwa lata przez Komisję na mocy art. 6 dyrektywy (UE) 2015/849 oraz ocenę ryzyka przeprowadzaną przez państwa członkowskie na mocy art. 7 tej dyrektywy.

5. Urząd przeprowadza, z udziałem właściwych organów, oceny ryzyka dotyczące strategii, zdolności i zasoby właściwych organów służące podejmowaniu działań w odpowiedzi na najważniejsze powstające ryzyka w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu na poziomie Unii, określone w ponadnarodowej ocenie ryzyka. Urząd przeprowadza te oceny ryzyka w szczególności do celów wydania opinii, którą ma przedstawiać na mocy art. 6 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849. Urząd przeprowadza oceny ryzyka na podstawie dostępnych mu informacji, w tym ocen wzajemnych przeprowadzanych zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia, analizy zbiorczej przeprowadzanej na podstawie informacji zgromadzonych w centralnej bazie danych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, jak również stosownych ocen lub sprawozdań sporządzonych przez organizacje międzynarodowe i organy międzyrządowe właściwe do spraw zapobiegania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz ocen ryzyka przez państwa członkowskie przygotowanych na mocy art. 7 dyrektywy (UE) 2015/849. Urząd udostępnia oceny ryzyka wszystkim właściwym organom.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu Urząd, za pośrednictwem komitetu wewnętrznego ustanowionego na mocy ust. 7 niniejszego artykułu, opracowuje i stosuje metody umożliwiające przeprowadzenie obiektywnej oceny oraz spójnego, wysokiej jakości przeglądu ocen, a także stosowanie metodyki i zapewnianie równych warunków działania. Ten komitet wewnętrzny przeprowadza przegląd jakości i spójności ocen ryzyka. Przygotowuje on projekty ocen ryzyka, które są przyjmowane przez Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 44.

6. Gdy istnieją przesłanki, że operatorzy sektora finansowego dopuścili się naruszeń wymogów ustanowionych w dyrektywie (UE) 2015/849 oraz w przypadku istnienia wymiaru transgranicznego z państwami trzecimi, Urząd, w stosownych przypadkach, odgrywa wiodącą rolę w przyczynianiu się do ułatwienia współpracy między właściwymi organami w Unii i odpowiednimi organami w państwach trzecich. Ta rola Urzędu pozostaje bez uszczerbku dla regularnych kontaktów i działań właściwych organów wspólnie z organami państw trzecich.

7. Urząd ustanawia wewnętrzny stały komitet ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, aby koordynować działania w celu zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zwalczania takiego wykorzystywania, a także w celu przygotowania, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/847 i dyrektywą (UE) 2015/849, wszystkich projektów decyzji przyjmowanych przez Urząd zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia.

8. W skład komitetu, o którym mowa w ust. 7, wchodzi przedstawiciele wysokiego szczebla władze i organy ze wszystkich państw członkowskich właściwe do spraw zapewniania przestrzegania przez podmioty sektora finansowego zgodności z rozporządzeniem (UE) 2015/847 i dyrektywą (UE) 2015/849, dysponujący wiedzą fachową i uprawnieniami decyzyjnymi w dziedzinie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a także przedstawiciele wysokiego szczebla dysponujący wiedzą fachową na temat różnych modeli biznesowych i specyfiki sektora, przedstawiciele odpowiednio Urzędu, Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych). Przedstawiciele wysokiego szczebla Urzędu oraz tych innych Europejskich Urzędów Nadzoru uczestniczą w posiedzeniach komitetu bez prawa głosu. Ponadto Komisja, ERRS oraz Rada ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego wyznaczają po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla do uczestnictwa w posiedzeniach tego komitetu w charakterze obserwatorów. Przewodniczącego komitetu wybierany jest przez posiadających prawo głosu członków tego komitetu i spośród ich grona.

Każda instytucja, władza i organ, o których mowa w akapicie pierwszym wyznacza osobę spośród swoich pracowników, która może zastąpić reprezentującego dany organ członka komitetu, w przypadku gdy nie może on wziąć udziału w posiedzeniu. Państwa członkowskie, w których istnieje więcej niż jeden organ właściwy do spraw zapewniania przestrzegania przez podmioty sektora finansowego zgodności z dyrektywą (UE) 2015/849, może wyznaczyć po jednym przedstawicielu z każdego właściwego organu. Bez względu na liczbę właściwych organów reprezentowanych na posiedzeniu każde państwo członkowskie ma jeden głos. W odniesieniu do szczególnych aspektów swojej pracy komitet ten może utworzyć wewnętrzne grupy robocze w celu przygotowania projektów decyzji tego komitetu. W skład tych grup mogą wchodzić przedstawiciele personelu wszystkich właściwych organów reprezentowanych w tym Komitecie, Urzędu, Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

9. Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) mogą w dowolnym momencie przedstawić uwagi pisemne do każdego projektu decyzji komitetu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu. Rada Organów Nadzoru należyte uwzględni takie uwagi przed podjęciem ostatecznej decyzji. W przypadku gdy projekt decyzji jest oparty na uprawnieniach przyznanych Urzędowi na mocy art. 9b, 17 lub 19 lub jest związany z tymi uprawnieniami oraz gdy dotyczy:

- a) instytucji finansowych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 lub właściwych organów sprawujących nadzór nad tymi instytucjami; lub
- b) uczestników rynków finansowych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 lub właściwych organów sprawujących nadzór nad tymi uczestnikami,

wówczas urząd może podjąć decyzję wyłącznie w porozumieniu z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) w przypadku, o którym mowa w lit. a) lub Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) w przypadku, o którym mowa w lit. b). Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) lub Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) przekazują swoje uwagi Urzędowi w terminie 20 dni od dnia podjęcia decyzji przez komitet, o którym mowa w ust. 7. W przypadku gdy nie prześlą one swoich uwag Urzędowi w terminie 20 dni ani nie zwrócą się o odpowiednio uzasadnione przedłużenie terminu ich przekazania, uznaje się, że wyraziły zgodę.

Artykuł 9b

Wniosek o wszczęcie dochodzenia związanego z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i zwalczaniem tych zjawisk

1. W kwestiach dotyczących zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849, Urząd może, w przypadku gdy posiada wiedzę o przesłankach wskazujących na istotne naruszenia, zwrócić się do właściwego organu w rozumieniu art. 4 pkt 2 ppkt (iii): a) o zbadanie popełnionych przez podmiot sektora finansowego ewentualnych naruszeń prawa Unii, a w przypadku gdy takie prawo Unii stanowią dyrektywy lub wyraźnie przyznaje ono państwom członkowskim opcje wyboru – naruszeń przepisów prawa krajowego w zakresie, w jakim przepisy te transponują te dyrektywy lub wykonują opcje przyznane państwom członkowskim przez prawo Unii; oraz b) o rozważenie nałożenia na ten podmiot sankcji w odniesieniu do takich naruszeń. W stosownych przypadkach Urząd może również zwrócić się z wnioskiem do właściwego organu w rozumieniu art. 4 pkt 2 ppkt (iii) o rozważenie przyjęcia indywidualnej decyzji skierowanej do tego podmiotu sektora finansowego, zobowiązującej ten podmiot do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii mającego bezpośrednie zastosowanie lub przepisów prawa krajowego w zakresie, w jakim przepisy te transponują dyrektywy lub wykorzystują opcje przyznane państwom członkowskim przez prawo Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk. Wniosek, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie wpływa na bieżące środki nadzorcze podejmowane przez właściwy organ, do którego jest kierowany.

2. Właściwy organ stosuje się do każdego wniosku skierowanego do niego zgodnie z ust. 1 oraz jak najszybciej i nie później niż w terminie 10 dni roboczych informuje Urząd o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, aby wykonać ten wniosek.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie poinformuje Urzędu w terminie 10 dni roboczych o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, aby zastosować się do ust. 2 niniejszego artykułu, zastosowanie ma art. 17 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9c

Zawiadomienia o niepojęmowaniu działań

1. Urząd stosuje środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli uzna, że zastosowanie jednego z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jednego z aktów delegowanych lub wykonawczych opartych na tych aktach ustawodawczych może rodzić istotne problemy z jednego z następujących powodów:

- a) Urząd uznaje, że przepisy zawarte w takim akcie mogą bezpośrednio stać w sprzeczności z innym istotnym aktem;
- b) w przypadku gdy przedmiotowy akt ustawodawczy jest jednym z aktów, o których mowa w art. 1 ust. 2, brak aktów delegowanych lub wykonawczych, które uzupełniałyby lub doprecyzowałyby dany akt, mógłby wzbudzać uzasadnione wątpliwości co do skutków prawnych wynikających z danego aktu ustawodawczego lub jego właściwego zastosowania;
- c) brak wytycznych i zaleceń, o których mowa w art. 16, powodowałby praktyczne trudności w stosowaniu danego aktu ustawodawczego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Urząd kieruje do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), Urząd przekazuje Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego aktu ustawodawczego lub projektu nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny – w ocenie Urzędu – jest dany problem; Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, Urząd dokonuje jak najszybciej oceny konieczności przyjęcia odpowiednich wytycznych lub zaleceń przewidzianych w art. 16.

Urząd działa niezwłocznie, w szczególności w celu przyczyniania się do zapobiegania, w miarę możliwości, występowaniu problemów, o których mowa w ust. 1.

3. W razie potrzeby w przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz w oczekiwaniu na przyjęcie i stosowanie nowych środków w następstwie działań, o których mowa w ust. 2, Urząd wydaje opinie dotyczące konkretnych przepisów aktów, o których mowa w ust. 1, w celu wspierania spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów oraz wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii.

4. W przypadku gdy, na podstawie otrzymanych informacji, w szczególności informacji otrzymanych od właściwych organów, Urząd stwierdzi, że jakiegokolwiek akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jakiegokolwiek akty delegowane lub wykonawcze opierające się na tych aktach ustawodawczych stwarzają poważne wyjątkowe problemy w odniesieniu do zaufania rynku, ochrony konsumentów, klientów lub inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub rynków towarowych, lub stabilności całości lub części systemu finansowego w Unii, bez zbędnej zwłoki kieruje on do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził. Urząd może przekazać Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku ustawodawczego lub wniosku dotyczącego nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny jest dany problem; Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej;

(*) Decyzja Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażająca wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).”;

8) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te projekty regulacyjnych standardów technicznych do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przed ich przedstawieniem Komisji Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

(iii) uchyla się akapit czwarty;

(iv) akapity piąty i szósty otrzymują brzmienie:

„W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu regulacyjnego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, gdy przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt regulacyjnego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu regulacyjnego standardu technicznego albo zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła Urzędowi projekt regulacyjnego standardu technicznego, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Regulacyjne standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa »regulacyjny standard techniczny«. Standardy te są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzą w życie w terminach w nich określonych.”;

9) w art. 13 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

10) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień wykonawczych do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE, w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych. Wykonawcze standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych ani wyborów w zakresie polityki, a ich treść ma na celu określenie warunków zastosowania tych aktów. Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do przyjęcia. W tym samym czasie Urząd przekazuje te standardy techniczne do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Przed przedstawieniem Komisji wykonawczych standardów technicznych Urząd przeprowadza otwarte konsultacje oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu danego projektu wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37.

W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania projektu wykonawczego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie decyzji nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt wykonawczego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu wykonawczego standardu technicznego lub zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła go Urzędowi, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczych standardów technicznych na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego lub przedłożył projekt wykonawczego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu wykonawczego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów wykonawczych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonawcze standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji znajdują się słowa »wykonawczy standard techniczny«. Standardy te publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.”;

11) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach ESNF oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd wydaje wytyczne skierowane do wszystkich właściwych organów lub wszystkich instytucji finansowych, a także wydaje zalecenia skierowane do jednego właściwego organu lub większej liczby właściwych organów bądź do jednej instytucji finansowej lub większej liczby instytucji finansowych.

Wytyczne i zalecenia muszą być zgodne z uprawnieniami przyznanymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub w niniejszym artykule.

2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie wytycznych i zaleceń, które wydaje, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z wydawaniem takich wytycznych i zaleceń. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń. W stosownych przypadkach Urząd zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37. W przypadku gdy Urząd nie przeprowadza otwartych konsultacji publicznych lub nie zasięga porady Bankowej Grupy Interesariuszy, Urząd przedstawia uzasadnienie tego faktu.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wytyczne i zalecenia nie mogą odnosić się jedynie do elementów aktów ustawodawczych ani nie mogą ich jedynie powielać. Przed wydaniem nowej wytycznej lub nowego zalecenia Urząd dokonuje w pierwszej kolejności przeglądu istniejących wytycznych i zaleceń, aby uniknąć ich powielania.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o wydanych wytycznych i zaleceniach.”;

12) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Opinie

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może obejmować konsultacje publiczne lub analizę techniczną.

3. W odniesieniu do ocen, o których mowa w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE, które na mocy tego artykułu wymagają konsultacji między właściwymi organami z co najmniej dwóch państw członkowskich, Urząd może, na wniosek jednego z zainteresowanych właściwych organów, wydać i opublikować opinię w sprawie takich ocen. Opinia ta jest wydawana niezwłocznie i w każdym razie przed upływem okresu oceny, o którym mowa w tym artykule.

4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji Urząd może udzielać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji porad technicznych w obszarach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 16b

Pytania i odpowiedzi

1. Bez uszczerbku dla ust. 5 niniejszego artykułu, pytania dotyczące praktycznego zastosowania lub wykonania przepisów aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, związanych z nimi aktów delegowanych i wykonawczych, jak i wytycznych i zaleceń przyjętych na mocy tych aktów ustawodawczych, mogą być kierowane do Urzędu przez każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym właściwe organy oraz instytucje i organy unijne, w dowolnym języku urzędowym Unii.

Przed skierowaniem pytania do Urzędu, instytucje finansowe oceniają, czy w pierwszej kolejności należy zwrócić się z pytaniem do ich właściwego organu.

Przed opublikowaniem odpowiedzi na dopuszczalne pytania Urząd może zwrócić się o dalsze wyjaśnienia w sprawie pytań zadanych przez osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w niniejszym ustępie.

2. Odpowiedzi Urzędu na pytania, o których mowa w ust. 1, są niewiążące. Odpowiedź udostępnia się co najmniej w języku, w jakim zadano pytanie.

3. Urząd tworzy i utrzymuje internetowe narzędzie dostępne na jego stronie internetowej służące zgłaszaniu pytań i terminowej publikacji wszystkich otrzymanych pytań, jak również wszystkich odpowiedzi na wszystkie dopuszczalne pytania zgodnie z ust. 1, chyba że taka publikacja jest sprzeczna z uzasadnionym interesem tych osób lub stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego. Urząd może odrzucić pytania, na które nie zamierza odpowiedzieć. Pytania odrzucone są publikowane przez Urząd na jego stronie internetowej przez okres dwóch miesięcy.

4. Trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu może zwrócić się do Rady Organów Nadzoru o podjęcie decyzji na podstawie art. 44, czy odnieść się do kwestii poruszonej w dopuszczalnym pytaniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w formie wytycznych na podstawie art. 16, zwrócić się o poradę do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, dokonać przeglądu pytań i odpowiedzi w odpowiednich odstępach czasu, przeprowadzić otwarte konsultacje publiczne, czy też przeanalizować potencjalne odnośne koszty i korzyści. Takie konsultacje i analizy są proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu projektu odnośnych pytań i odpowiedzi lub do szczególnie pilnego charakteru danej kwestii. W przypadku wystąpienia o opinię lub poradę do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, zastosowanie ma obowiązek zachowania poufności.

5. Pytania, które wymagają wykładni prawa Unii, Urząd przekazuje Komisji. Urząd publikuje wszystkie odpowiedzi przekazane przez Komisję.”;

13) w art. 17:

a) ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Bankowej Grupy Interesariuszy lub z własnej inicjatywy, w tym podjętej w oparciu o dobrze udokumentowane informacje uzyskane od osób fizycznych lub prawnych, i po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu, Urząd przedstawia w zarysie sposób, w jaki zamierza zająć się daną sprawą oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa unijnego.”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 35 Urząd może – po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu – skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje bezpośrednio do innych właściwych organów, zawsze kiedy zwrócenie się o udzielenie informacji do zainteresowanego właściwego organu okazało się lub zostało uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uważanych za niezbędne do celów przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przed wydaniem zalecenia określonego w ust. 3 Urząd podejmuje współpracę z zainteresowanym właściwym organem, w przypadku gdy uzna podjęcie takiej współpracy za właściwe w celu usunięcia naruszenia prawa Unii, z zamiarem osiągnięcia porozumienia w sprawie działań, które ten właściwy organ musi podjąć, by dostosować się do przepisów prawa Unii.”;

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym okresie, oraz w przypadku gdy konieczne jest terminowe zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów, w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, oraz w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, są bezpośrednio stosowane wobec instytucji finansowych lub – w kontekście spraw związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ze zwalczaniem tych zjawisk – podmiotów sektora finansowego, Urząd może przyjąć decyzję indywidualną, skierowaną do instytucji finansowej lub innego podmiotu sektora finansowego, zobowiązującą je do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia ich obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

W kwestiach dotyczących zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w przypadku gdy odpowiednie wymogi aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie są bezpośrednio stosowane do podmiotów sektora finansowego, Urząd może przyjąć decyzję zobowiązującą właściwy organ do zastosowania się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w terminie określonym w tym ustępie. Jeżeli organ nie zastosuje się do tej decyzji, Urząd może również przyjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym. W tym celu Urząd stosuje wszystkie stosowne przepisy prawa Unii oraz – w przypadku gdy to prawo Unii stanowią dyrektywy – prawo krajowe, w zakresie, w jakim transponuje ono te dyrektywy. W przypadku gdy stosowne prawo Unii stanowią rozporządzenia i w przypadku gdy rozporządzenia te wyraźnie przyznają państwom członkowskim możliwość wyboru opcji, Urząd stosuje również prawo krajowe w zakresie, w jakim takie opcje zostały wykonane.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.

7. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 6 mają charakter nadrzędny w stosunku do wszelkich wcześniejszych decyzji przyjętych przez właściwe organy w tej samej sprawie.

Podejmując działania w związku z kwestiami, które są przedmiotem formalnej opinii zgodnie z ust. 4 lub decyzji zgodnie z ust. 6, właściwe organy stosują się do formalnej opinii lub, w zależności od przypadku, do decyzji.”;

14) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Ochrona osób zgłaszających nieprawidłowości

1. Urząd musi posiadać specjalne kanały zgłaszania nieprawidłowości służące do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazywanych przez osoby fizyczne lub prawne zgłaszające faktyczne lub potencjalne naruszenia, nadużycia prawa lub przypadki niestosowania prawa Unii.

2. Osoby fizyczne lub prawne dokonujące zgłoszeń za pośrednictwem tych kanałów podlegają, w stosownych przypadkach, ochronie przed odwetem zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 (*).

3. Urząd zapewnia możliwość przekazywania wszelkich informacji anonimowo lub poufnie oraz w bezpieczny sposób. Jeżeli Urząd uzna, że przekazane informacje zawierają dowody lub istotne przesłanki wskazujące na istotne naruszenia, Urząd przekazuje informacje zwrotne osobie dokonującej zgłoszenia.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).”;

15) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji na mocy ust. 2 niniejszego artykułu i, w wyjątkowych okolicznościach, kiedy niezbędne są skoordynowane działania właściwych organów w związku z niekorzystnym rozwojem sytuacji, który może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, lub też ochronie klientów i konsumentów, Urząd może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące właściwe organy do podjęcia niezbędnych działań zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, w celu zaradzenia takiemu rozwojowi sytuacji przez zapewnienie spełniania przez instytucje finansowe i właściwe organy wymogów ustanowionych w tych aktach ustawodawczych.”;

16) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 17 Urząd może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy zachodzi dowolna z następujących okoliczności:

- a) na wniosek co najmniej jednego zainteresowanego właściwego organu, jeżeli właściwy organ nie zgadza się z procedurą lub istotą działania lub zaproponowanego działania innego właściwego organu, bądź też z zaniechaniem działania przez inny właściwy organ;
- b) w przypadkach, gdy akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią, że Urząd może udzielać wsparcia z własnej inicjatywy, w sytuacji gdy na podstawie obiektywnych powodów można stwierdzić, że między właściwymi organami istnieje różnica zdań.

W przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia przez właściwe organy wspólnej decyzji oraz w przypadku, gdy zgodnie z tymi aktami Urząd może z własnej inicjatywy wspierać zainteresowane właściwe organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, zakłada się, że różnica zdań istnieje, jeżeli organy te nie podejmą wspólnej decyzji w terminach określonych w tych aktach.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. W następujących przypadkach zainteresowane właściwe organy bez zbędnej zwłoki powiadamiają Urząd, że nie osiągnięto porozumienia:

a) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń:

(i) termin upłynął; lub

(ii) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań;

b) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń:

(i) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań; lub

(ii) minęły dwa miesiące od daty otrzymania przez właściwy organ wniosku innego właściwego organu o podjęcie określonego działania w celu wypełnienia obowiązków wynikających z tych aktów, a organ, do którego się zwrócono, nie podjął jeszcze decyzji mającej na celu uwzględnienie wniosku.

1b. Przewodniczący ocenia, czy Urząd powinien działać zgodnie z ust. 1. Jeżeli interwencja podejmowana jest z inicjatywy własnej Urzędu, powiadamia on zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji dotyczącej interwencji.

W oczekiwaniu na decyzję Urzędu zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 3a w przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia wspólnej decyzji, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje indywidualne decyzje. W przypadku gdy Urząd zdecydował się podjąć działanie, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje decyzje do zakończenia procedury określonej w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd może w celu rozstrzygnięcia sporu wydać decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od określonych działań, oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla zainteresowanych właściwych organów. Decyzja Urzędu może zobowiązywać właściwe organy do uchylecia lub zmiany decyzji, którą podjęły, lub do skorzystania z uprawnień, które posiadają na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Urząd powiadamia zainteresowane właściwe organy o zakończeniu procedur przewidzianych w ust. 2 i 3, a także – w stosownych przypadkach – o swojej decyzji podjętej zgodnie z ust. 3.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu, i tym samym nie zapewnia spełniania przez instytucję finansową lub – w kontekście spraw związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu i zwalczaniem tych zjawisk – podmiot sektora finansowego wymogów, które są wobec nich bezpośrednio stosowane na mocy aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może wydać skierowaną do tej instytucji finansowej lub tego podmiotu sektora finansowego indywidualną decyzję, zobowiązującą ją do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia ich obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

W kwestiach dotyczących zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu Urząd może również przyjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, w przypadku gdy odpowiednie wymogi aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie są bezpośrednio stosowane do podmiotów sektora finansowego. W tym celu Urząd stosuje wszystkie stosowne przepisy prawa Unii oraz – w przypadku gdy to prawo Unii stanowią dyrektywy – prawo krajowe, w zakresie, w jakim transponują one te dyrektywy. W przypadku gdy stosowne prawo Unii stanowią rozporządzenia i w przypadku gdy rozporządzenia te wyraźnie przyznają państwom członkowskim możliwość wyboru opcji, Urząd stosuje również prawo krajowe w zakresie, w jakim takie opcje zostały wykonane.”;

17) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd propaguje i monitoruje – w ramach swoich uprawnień – efektywne, skuteczne i spójne funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru, w przypadku gdy zostały ustanowione na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także wspiera spójność stosowania prawa Unii w tych kolegiach organów nadzoru. Mając na celu konwergencję najlepszych praktyk nadzorczych, Urząd propaguje wspólne plany nadzorcze i wspólne kontrole, natomiast personelowi Urzędu przysługują pełne prawa uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru i tym samym może on uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzoru, w tym w kontrolach na miejscu prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.”;

b) ust. 2 akapit trzeci lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) inicjować i koordynować ogólnounijne testy warunków skrajnych – zgodnie z art. 32 – w celu oceny odporności instytucji finansowych, w szczególności ryzyka systemowego generowanego przez instytucje finansowe, o którym mowa w art. 23, na niekorzystne zmiany na rynku oraz w celu oceny możliwości wzrostu ryzyka systemowego w sytuacjach skrajnych, zapewniając przy tym stosowanie na poziomie krajowym spójnej metodyki w takich testach, a także w stosownych przypadkach wydawać właściwym organom zalecenie wyeliminowania problemów stwierdzonych w trakcie testu warunków skrajnych, w tym zalecenie przeprowadzenia szczegółowych ocen; może on zalecić właściwym organom przeprowadzenie kontroli na miejscu, przy czym może uczestniczyć w takich kontrolach na miejscu, w celu zapewnienia porównywalności i wiarygodności metod, praktyk i wyników ogólnounijnych ocen;”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd może opracowywać projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych zgodnie z uprawnieniami określonymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zgodnie z art. 10–15, aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. Urząd może wydawać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16, aby propagować konwergencję funkcjonowania nadzoru i najlepszych praktyk nadzorczych, które zostały przyjęte przez kolegia organów nadzoru.”;

18) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ogólne dotyczące ryzyk systemowych”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd, we współpracy z ERRS i zgodnie z art. 23, opracowuje wspólny zestaw wskaźników jakościowych i ilościowych służący identyfikowaniu i mierzeniu ryzyka systemowego (»tablica wskaźników ryzyka«).”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające dotyczące konkretnego rodzaju instytucji finansowej lub rodzaju produktu lub sposobu postępowania w celu oszacowania potencjalnego zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub ochrony klientów lub konsumentów.

W następstwie postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie akapitu pierwszego Rada Organów Nadzoru może wydać zainteresowanym właściwym organom odpowiednie zalecenia podjęcia stosownych działań.

Urząd może w tym celu skorzystać z uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym art. 35.”;

19) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W porozumieniu z ERRS Urząd opracowuje kryteria identyfikacji i mierzenia ryzyka systemowego oraz odpowiedni system testowania warunków skrajnych, który obejmuje ocenę możliwości wzrostu – w sytuacjach skrajnych – poziomu ryzyka systemowego, które jest generowane przez instytucje finansowe lub na które te instytucje finansowe są narażone, w tym potencjalnego ryzyka systemowego związanego ze środowiskiem. Instytucje finansowe, które mogą generować ryzyko systemowe, podlegają wzmocnionemu nadzorowi, a w razie potrzeby – procedurom naprawczym, o których mowa w art. 25.”;

- 20) w art. 27 ust. 2 uchyla się akapit trzeci;
- 21) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) dodaje się litery w brzmieniu:
- „aa) ustanawianie unijnych strategicznych priorytetów w zakresie nadzoru zgodnie z art. 29a;
- ab) tworzenie grup koordynacyjnych zgodnie z art. 45b w celu propagowania konwergencji praktyk nadzorczych i wskazywania najlepszych praktyk;”;
- (ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) promowanie skutecznej dwustronnej i wielostronnej wymiany pomiędzy właściwymi organami informacji dotyczących wszystkich istotnych kwestii, w tym cyberbezpieczeństwa i cyberataków, z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów w zakresie poufności i ochrony danych przewidzianych w odpowiednim unijnym akcie ustawodawczym;”;
- (iii) lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) ustanawianie sektorowych i międzysektorowych programów szkoleń, w tym w zakresie innowacji technologicznych, ułatwianie wymian personelu oraz zachęcanie właściwych organów do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników oraz innych narzędzi.”;
- (iv) dodaje się literę w brzmieniu:
- „f) wdrożenie systemu monitorowania służącego do oceny istotnych zagrożeń środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, z uwzględnieniem porozumienia paryskiego do konwencji ramowej ONZ w sprawie zmiany klimatu;”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych Urząd może tworzyć, w stosownych przypadkach, nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

W celu ustanowienia wspólnej kultury nadzoru Urząd opracowuje i aktualizuje unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi w Unii, który należy uwzględnić charakter, skalę i złożoność ryzyk, praktyki biznesowe, modele biznesowe i wielkość zarówno instytucji finansowych i rynków. Urząd opracowuje również i aktualizuje unijny podręcznik restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych w Unii, biorąc należyście pod uwagę charakter, skalę i złożoność ryzyka, praktyki biznesowe, modele biznesowe oraz wielkość instytucji finansowych i rynków. Zarówno unijny podręcznik nadzoru, jak i unijny podręcznik restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy.

W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie opinii, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz narzędzi i instrumentów, o których mowa w niniejszym ustępie. Analizuje on także, w stosownych przypadkach, potencjalne koszty i korzyści z nimi związane. Takie konsultacje i analizy są proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu opinii lub narzędzi i instrumentów. W stosownych przypadkach Urząd zasięga również porady Bankowej Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

- 22) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Unijne strategiczne priorytety w zakresie nadzoru

Po odbyciu dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru oraz z uwzględnieniem uwag otrzymanych od właściwych organów, dotychczasowych prac przeprowadzonych przez instytucje Unii oraz analiz, ostrzeżeń i zaleceń opublikowanych przez ERRS, Urząd wskazuje, co najmniej co trzy lata oraz do dnia 31 marca, maksymalnie dwa priorytety o ogólnounijnym znaczeniu, które odzwierciedlają przyszłe zmiany i tendencje. Właściwe organy uwzględniają te priorytety przy opracowywaniu swoich programów prac oraz powiadamiają o nich odpowiednio Urząd. W następnym roku Urząd omawia odnośne działania właściwych organów i wyciąga wnioski. Urząd omawia ewentualne działania następcze, które mogą obejmować wytyczne i zalecenia skierowane do właściwych organów oraz, wzajemne oceny, w odnośnym obszarze.

Priorytety o ogólnounijnym znaczeniu wskazane przez Urząd nie uniemożliwiają właściwym organom stosowania ich najlepszych praktyk, podejmowania działań w oparciu o ich dodatkowe priorytety oraz w odpowiedzi na zmiany sytuacji krajowej, a także uwzględniają specyfikę poszczególnych państw.”;

23) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Wzajemne oceny właściwych organów

1. W celu dalszego zwiększania spójności i skuteczności wyników w zakresie nadzoru Urząd przeprowadza okresowo wzajemne oceny wszystkich lub części działań realizowanych przez właściwe organy. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie ocenianych właściwych organów. Podczas planowania i przeprowadzania wzajemnych ocen uwzględnia się dotychczasowe informacje już uzyskane i oceny już przeprowadzone w odniesieniu do zainteresowanego właściwego organu, w tym wszelkie istotne informacje udzielone Urzędowi zgodnie z art. 35 oraz wszelkie istotne informacje pochodzące od zainteresowanych stron.

2. Do celów niniejszego artykułu Urząd powołuje w trybie doraźnym komitety ds. wzajemnych ocen, w których skład wchodzi pracownicy Urzędu oraz członkowie właściwych organów. Pracom komitetów ds. wzajemnej oceny przewodniczy pracownik Urzędu. Przewodniczący, po konsultacji z Zarządem i w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa, proponuje przewodniczącego i członków komitetu ds. wzajemnej oceny, których zatwierdza Rada Organów Nadzoru. Propozycję uznaje się za przyjętą, o ile Rada Organów Nadzoru nie przyjmie decyzji o jej odrzuceniu w terminie 10 dni od złożenia propozycji przez przewodniczącego.

3. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

- a) adekwatności zasobów, stopnia niezależności i ustaleń dotyczących zarządzania właściwego organu, przy szczególnym uwzględnieniu skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zdolności reagowania na zmiany na rynku;
- b) skuteczności i uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa Unii i w praktykach nadzorczych, w tym regulacyjnych standardach technicznych i wykonawczych standardach technicznych, wytycznych i zaleceniach przyjętych na mocy art. 10–16, oraz stopnia, w jakim praktyki nadzorcze osiągają cele wyznaczone w prawie Unii;
- c) stosowania najlepszych praktyk opracowanych przez właściwe organy, których przyjęcie byłoby korzystne dla innych właściwych organów;
- d) skuteczności i poziomu konwergencji w zakresie egzekwowania przepisów przyjętych w trakcie wdrażania prawa Unii, w tym sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych nałożonych wobec osób odpowiedzialnych za nieprzestrzeganie tych przepisów.

4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. To sprawozdanie wzajemnej oceny przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 3a. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny oraz zapewnić równe warunki działania. Zarząd ocenia w szczególności to, czy daną metodykę zastosowano w jednolity sposób. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następne, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następne mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 16 oraz opinii zgodnie z art. 29 ust. 1 lit. a).

Zgodnie z art. 16 ust. 3 właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub projektów wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 10–15 bądź wytycznych lub zaleceń zgodnie z art. 16 Urząd bierze pod uwagę wynik wzajemnych ocen, w tym wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań, w celu zapewnienia konwergencji najwyższej jakości praktyk nadzorczych.

5. W przypadku gdy – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań – Urząd uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do instytucji finansowych lub właściwych organów, przedkłada on swoją opinię Komisji.

6. Dwa lata po opublikowaniu sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd przystępuje do sporządzenia sprawozdania podsumowującego. Sprawozdanie dotyczące działań następczych jest przygotowywane przez komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmowane przez Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 3a. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami dotyczącymi działań następczych. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę m.in. adekwatności i skuteczności działań podjętych przez właściwe organy, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następcze określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny.

7. Komitet ds. wzajemnej oceny, po konsultacji z właściwymi organami podlegającymi wzajemnej ocenie, wskazuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny. Urząd publikuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny oraz ze sprawozdania podsumowującego, o którym mowa w ust. 6. W przypadku gdy uzasadnione główne wnioski Urzędu różnią się od wniosków wskazanych przez komitet ds. wzajemnej oceny, Urząd przekazuje, przy zachowaniu poufności, wnioski komitetu ds. wzajemnej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Jeżeli właściwy organ, który jest objęty wzajemną oceną, obawia się, że opublikowanie uzasadnionych głównych wniosków Urzędu stanowiłoby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego, ma on możliwość skierowania sprawy do Rady Organów Nadzoru. Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o niepublikowaniu tych wniosków.

8. Do celów niniejszego artykułu Zarząd przygotowuje propozycję planu prac w zakresie wzajemnej oceny na najbliższe dwa lata, w którym to planie uwzględnia się między innymi doświadczenia wyniesione z poprzednich wzajemnych ocen oraz wnioski z dyskusji prowadzonych na forum grupy koordynacyjnej, o której mowa w art. 45b. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac. Plan ten podaje się do wiadomości publicznej. W przypadku pilnego charakteru sprawy lub w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.”;

24) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd pełni ogólną rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami, w szczególności w przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, który może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych, bądź też stabilności systemu finansowego w Unii.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd wspiera skoordynowaną reakcję na poziomie Unii, między innymi poprzez:”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) podejmowanie odpowiednich działań w przypadku rozwoju sytuacji, który może zagrozić funkcjonowaniu rynków finansowych, celem koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) stosowanie odpowiednich środków w celu koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy z myślą o ułatwianiu wchodzenia na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzania na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Aby przyczyniać się do stworzenia wspólnego europejskiego podejścia do innowacji technologicznych, Urząd propaguje konwergencję praktyk nadzorczych przy wsparciu, w stosownych przypadkach, ze strony komitetu ds. ochrony konsumentów i innowacji finansowych, ułatwiając wchodzenie na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzanie na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych, zwłaszcza poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk. W stosownych przypadkach Urząd może wydać wytyczne lub zalecenia zgodnie z art. 16.”;

25) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Wymiana informacji dotyczących kompetencji i reputacji

Urząd, wraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ustanawia system wymiany informacji istotnych z punktu widzenia prowadzonej przez właściwe organy oceny kompetencji i reputacji posiadaczy znacznych pakietów akcji, dyrektorów i osób pełniących kluczowe funkcje w instytucjach finansowych zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

26) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ocena zmian na rynku, w tym testów warunków skrajnych”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd monitoruje i ocenia zmiany zachodzące na rynku podlegającym jego kompetencjom oraz, w razie potrzeby, informuje Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ERRS oraz Parlament Europejski, Radę i Komisję o tendencjach w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, potencjalnych zagrożeniach i słabościach. Do swojej oceny Urząd włącza analizę rynków, na których działają instytucje finansowe, oraz ocenę skutków, jakie ewentualne zmiany na rynku mogą mieć dla tych instytucji.”;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd inicjuje i koordynuje ogólnounijne oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu opracowuje on:”

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wspólną metodologię oceny wpływu scenariuszy ekonomicznych na sytuację finansową instytucji finansowej, z uwzględnieniem między innymi zagrożeń wynikających z niekorzystnych zmian środowiskowych;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) wspólną metodologię identyfikacji instytucji finansowych, które mają zostać objęte ogólnounijnymi ocenami;”;

(iv) litery c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) wspólną metodologię oceny wpływu określonych produktów lub procesów dystrybucji na daną instytucję finansową;

d) wspólną metodologię wyceny aktywów niezbędną do przeprowadzania testów warunków skrajnych; oraz”;

(v) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) wspólną metodologię oceny wpływu zagrożeń środowiskowych na stabilność finansową instytucji finansowej.”;

(vi) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów niniejszego ustępu Urząd współpracuje z ERRS.”;

d) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla zadań ERRS określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1092/2010, raz w roku, a w razie potrzeby częściej, Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS oceny tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości w obszarze podlegającym jego kompetencjom, w połączeniu z tablicą wskaźników ryzyka, o której mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

e) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Urząd może zwrócić się do właściwych organów, aby wymagały od instytucji finansowych poddania informacji, które muszą one przekazać na mocy ust. 3a, niezależnej kontroli.”;

27) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Współpraca międzynarodowa, w tym równowaga

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami regulacyjnymi, organami nadzoru, oraz, w stosownych przypadkach, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami państw trzecich. Ustalenia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich, ani nie uniemożliwiają państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.

Jeżeli państwo trzecie – zgodnie z obowiązującym aktem delegowanym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 – figuruje w wykazie jurysdykcji mających strategiczne braki w krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, Urząd nie zawiera porozumień administracyjnych z organami regulacyjnymi, organami nadzoru oraz, w stosownych przypadkach, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa trzeciego. Nie wyklucza to innych form współpracy między Urzędem a danymi organami państwa trzeciego w celu zmniejszenia zagrożeń dla systemu finansowego Unii.

2. Na specjalny wniosek Komisji o udzielenie porady lub gdy jest do tego zobowiązany na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd pomaga Komisji w przygotowywaniu decyzji w sprawie równowagi ram prawnych i nadzorczych w państwach trzecich.

3. Urząd monitoruje stosowne zmiany – zwracając szczególną uwagę na ich wpływ na stabilność finansową, integralność rynku, ochronę inwestorów lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego – w zakresie regulacji, nadzoru i – w stosownych przypadkach – restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także zmiany praktyk dotyczących egzekwowania przepisów oraz zmiany na rynkach w państwach trzecich – w zakresie, w jakim te zmiany mają znaczenie dla opartych na analizie ryzyka ocen równowagi – w odniesieniu do których to państw trzecich Komisja przyjęła – na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 – decyzje w sprawie równowagi.

Ponadto Urząd sprawdza, czy kryteria, na podstawie których podjęto decyzje w sprawie równowagi, oraz wszelkie określone w nich warunki są nadal spełniane.

Urząd może utrzymywać kontakty z odpowiednimi organami w państwach trzecich. Urząd przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) poufne sprawozdanie zawierające podsumowanie ustaleń, jakich dokonał w trakcie monitorowania prowadzonego w stosunku do wszystkich równowag państw trzecich. W sprawozdaniu szczególną uwagę poświęca się zwłaszcza skutkom dla stabilności finansowej, integralności rynku, ochrony inwestorów lub funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W przypadku gdy Urząd zidentyfikuje istotne zmiany w zakresie regulacji, nadzoru lub, w stosownych przypadkach, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub praktyk dotyczących egzekwowania przepisów w państwach trzecich, o których mowa w niniejszym ustępie, które mogą mieć wpływ na stabilność finansową Unii lub jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, integralność rynku, ochronę inwestorów lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego, bez zbędnej zwłoki informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję w trybie poufnym.

4. Bez uszczerbku dla konkretnych wymagań określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 zdanie drugie niniejszego artykułu, Urząd współpracuje – w miarę możliwości – z odpowiednimi właściwymi organami oraz – w stosownych przypadkach – również z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw trzecich, których ramy regulacyjne i nadzorcze zostały uznane za równowag. Co do zasady współpraca ta odbywa się na podstawie porozumień administracyjnych zawartych z odpowiednimi organami tych państw trzecich. Podczas negocjowania takich porozumień administracyjnych Urząd uwzględnia postanowienia dotyczące następujących kwestii:

- a) mechanizmów, które pozwolą Urzędowi uzyskiwać wszelkie istotne informacje, w tym informacje na temat systemu regulacyjnego, podejścia nadzorczego, istotnych zmian na rynkach i wszelkich zmian, które mogą mieć wpływ na decyzję w sprawie równowagi;
- b) w zakresie, w jakim jest to konieczne do kontroli realizacji takich decyzji w sprawie równowagi – procedur dotyczących koordynacji działań nadzorczych, w tym – w stosownych przypadkach – kontroli na miejscu.

Urząd informuje Komisję, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego odmówi zawarcia takiego porozumienia administracyjnego lub gdy odmówi skutecznej współpracy.

5. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w Unii oraz wzmocnienia międzynarodowej koordynacji w zakresie nadzoru finansowego Urząd może opracować modelowe porozumienia administracyjne. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zawierać swoje porozumienia w oparciu o modelowe porozumienie.

W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd przedstawia informacje na temat porozumień administracyjnych uzgodnionych z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi lub administracjami z państw trzecich oraz informacje dotyczące pomocy, której Urząd udzielił Komisji przy przygotowywaniu decyzji w sprawie równowagi, oraz monitorowania przez Urząd zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

6. W ramach swoich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd przyczynia się do zapewnienia jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na forach międzynarodowych.”;

28) uchyla się art. 34;

29) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 3;
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia ERRS skierowanego do Urzędu Urząd omawia to ostrzeżenie lub zalecenie na kolejnym posiedzeniu Rady Organów Nadzoru lub, w stosownym przypadku, wcześniej, aby ocenić skutki takiego ostrzeżenia lub zalecenia dla realizacji swoich zadań oraz ewentualne dalsze działania w związku z takim ostrzeżeniem lub zaleceniem.

W drodze odpowiedniej procedury decyzyjnej Urząd podejmuje decyzję w sprawie wszelkich działań, które należy podjąć w odpowiedzi na problemy wskazane w ostrzeżeniach i zaleceniach, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Urząd nie podejmuje działań w związku z ostrzeżeniem lub zaleceniem, informuje on ERRS o powodach niepodjęcia działania. ERRS informuje o tym Parlament Europejski zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010. ERRS informuje również o tym Radę.

5. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia skierowanego przez ESRB do właściwego organu, Urząd korzysta w stosownych przypadkach z uprawnień przyznanых na mocy niniejszego rozporządzenia, tak aby zapewnić terminowe podjęcie działań następczych.

W przypadku gdy adresat zalecenia ERRS nie zamierza się do niego zastosować, informuje o tym Radę Organów Nadzoru i omawia z nią powody niepodjęcia działania.

Jeżeli właściwy organ informuje – zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 – Parlament Europejski, Radę, Komisję i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenie ERSB, właściwy organ należycie uwzględni opinie Rady Organów Nadzoru.”;

- c) uchyla się ust. 6;

30) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład Bankowej Grupy Interesariuszy wchodzi 30 członków, z których:

- a) 13 członków reprezentuje – w stosunku gwarantującym równowagę – instytucje finansowe działające w Unii, z których trzech reprezentuje banki spółdzielcze i kasy oszczędnościowe;
- b) 13 członków reprezentuje pracowników instytucji finansowych działających w Unii, konsumentów, osoby korzystające z usług bankowych i przedstawicieli MŚP;
- c) czterech członków to niezależni, wybitni naukowcy.

3. Członków Bankowej Grupy Interesariuszy wyznacza Rada Organów Nadzoru zgodnie z otwartą i przejrzystą procedurą wyboru. Przy podejmowaniu swojej decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, w miarę możliwości, odpowiednie odzwierciedlenie różnorodności sektora bankowego, równowagę geograficzną i równowagę płci oraz reprezentację zainteresowanych stron z całej Unii. Członków Bankowej Grupy Interesariuszy wybiera się na podstawie ich kwalifikacji, umiejętności, odpowiedniej wiedzy i udokumentowanej wiedzy fachowej.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Członkowie Bankowej Grupy Interesariuszy wybierają spośród swoich członków przewodniczącego. Kadencja przewodniczącego trwa dwa lata.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać przewodniczącego Bankowej Grupy Interesariuszy do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.”;

- c) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd przekazuje Bankowej Grupie Interesariuszy wszystkie niezbędne informacje, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia, i zapewnia jej odpowiednią obsługę administracyjną. Członkom Bankowej Grupy Interesariuszy reprezentującym organizacje typu non profit – z wyjątkiem przedstawicieli branży – zapewnia się odpowiedni zwrot kosztów. Taki zwrot kosztów uwzględnia wykonane przez członków prace przygotowawcze i dalsze działania oraz jest co najmniej równy stawkom zwrotu kosztów przysługującego urzędnikom zgodnie z tytułem V rozdział 1 sekcja 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (*) (regulamin pracowniczy). Bankowa Grupa Interesariuszy może utworzyć grupy robocze do spraw technicznych. Kadencja członków Bankowej Grupy Interesariuszy wynosi cztery lata, a po tym okresie przeprowadza się nową procedurę wyboru.

(*) Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bankowa Grupa Interesariuszy może doradzać Urzędowi we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami Urzędu, ze szczególnym uwzględnieniem zadań określonych w art. 10–16, 29, 30 i 32.

Jeżeli członkowie Bankowej Grupy Interesariuszy nie są w stanie uzgodnić porady, dopuszcza się wydanie odrębnej porady przez jedną trzecią jej członków lub przez członków reprezentujących jedną grupę zainteresowanych stron.

Bankowa Grupa Interesariuszy, Grupa Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, Grupa Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i Grupa Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych mogą wydawać wspólne porady w kwestiach dotyczących prac Europejskich Urzędów Nadzoru na podstawie art. 56 dotyczącego wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.”;

- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Urząd podaje do wiadomości publicznej porady Bankowej Grupy Interesariuszy, odrębne porady jej członków oraz wyniki przeprowadzonych konsultacji, a także informacje dotyczące sposobu, w jaki uwzględniono porady i wyniki konsultacji.”;

- 31) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Procedury podejmowania decyzji

1. Podejmując decyzje na podstawie art. 17, 18 i 19, Urząd postępuje zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu.

2. Urząd informuje każdego adresata danej decyzji w jego języku urzędowym o zamiarze podjęcia decyzji, wyznaczając termin, w którym adresat ten może wyrazić swoją opinię na temat przedmiotu tej decyzji, w pełni uwzględniając pilny charakter, złożoność i potencjalne skutki sprawy. Adresat może wyrazić opinię w swoim języku urzędowym. Przepis ustanowiony w zdaniu pierwszym stosuje się odpowiednio w odniesieniu do zaleceń, o których mowa w art. 17 ust. 3.

3. W decyzjach Urzędu przedstawia się powody, dla których zostały one przyjęte.
4. Adresaci decyzji Urzędu są informowani o środkach odwoławczych przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku gdy Urząd podjął decyzję na podstawie art. 18 ust. 3 lub art. 18 ust. 4, w odpowiednich odstępach czasu dokonuje jej przeglądu.
6. Decyzje podejmowane przez Urząd na podstawie art. 17, 18 lub 19 podaje się do wiadomości publicznej. Podając decyzję do wiadomości publicznej, ujawnia się właściwy organ lub instytucję finansową, których ona dotyczy, oraz główną treść decyzji, chyba że takie upublicznienie jest sprzeczne z uzasadnionym interesem tej instytucji finansowej lub z ochroną jej tajemnicy handlowej, bądź też mogłoby poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu oraz integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części.”;

32) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Przewodniczący;”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W przypadku gdy krajowy organ publiczny, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie jest odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów dotyczących ochrony konsumentów, członek Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w tej literze, może podjąć decyzję o tym, że będzie mu towarzyszył przedstawiciel z organu odpowiedzialnego za ochronę konsumentów z danego państwa członkowskiego, któremu to przedstawicielowi nie przysługuje prawo głosu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim odpowiedzialność za ochronę konsumentów jest dzielona między kilkoma organami, organy te uzgadniają wspólnego przedstawiciela.”;

33) art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

Komitety wewnętrzne

1. Rada Organów Nadzoru, z własnej inicjatywy lub na wniosek Przewodniczącego, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Na wniosek Zarządu lub Przewodniczącego Rada Organów Nadzoru może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres kompetencji Zarządu. Rada Organów Nadzoru może przekazać wykonywanie niektórych wyraźnie określonych zadań i podejmowanie niektórych wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Zarządowi lub Przewodniczącemu.

2. Do celów art. 17 i nie naruszając roli komitetu, o którym mowa w art. 9a ust. 7, Przewodniczący wysuwa propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwego organu, któremu zarzuca się naruszenie prawa Unii, oraz nie może mieć żadnego interesu w danej sprawie ani bezpośrednich powiązań z danym właściwym organem.

Każdy członek niezależnego zespołu ma jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za ich przyjęciem.

3. Do celów art. 19 i nie naruszając roli komitetu, o którym mowa w art. 9a ust. 7, Przewodniczący wysuwa propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwych organów, które są stroną sporu, oraz nie może mieć żadnego interesu w danym sporze ani bezpośrednich powiązań z danymi właściwymi organami.

Każdy członek niezależnego zespołu ma jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za ich przyjęciem.

4. Do celów prowadzenia postępowań wyjaśniających przewidzianych w art. 22 ust. 4 akapit pierwszy Przewodniczący może wystąpić z propozycją decyzji o wszczęcie postępowania wyjaśniającego oraz decyzji powołania niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa.

Każdy członek niezależnego zespołu ma jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za ich przyjęciem.

5. Zespoły, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, lub Przewodniczący przedstawiają propozycje decyzji przewidzianych w art. 17 lub 19 – z wyjątkiem kwestii dotyczących zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu – do ostatecznego przyjęcia przez Radę Organów Nadzoru. Zespół, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przedstawia Radzie Organów Nadzoru wyniki postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie art. 22 ust. 4 akapit pierwszy.

6. Rada Organów Nadzoru przyjmuje regulamin wewnętrzny zespołów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 42

Niezależność Rady Organów Nadzoru

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia członkowie Rady Organów Nadzoru działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

2. Państwa członkowskie, instytucje ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Rady Organów Nadzoru w wykonywaniu przez nich swoich zadań.

3. Członkowie Rady Organów Nadzoru, Przewodniczący oraz przedstawiciele bez prawa głosu i obserwatorzy uczestniczący w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru dokładnie i w pełni deklarują przed każdym posiedzeniem brak lub istnienie jakiegokolwiek interesu, który można by uznać za podważający ich niezależność w odniesieniu do jakiegokolwiek punktu porządku obrad, oraz wstrzymują się od udziału w dyskusji i głosowaniu nad takimi punktami.

4. Rada Organów Nadzoru określa w swoim regulaminie wewnętrznym praktyczne ustalenia dotyczące zasady deklarowania interesu, o którym mowa w ust. 3, oraz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi.”;

34) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac Urzędu oraz jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji, o których mowa w rozdziale II. Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu oraz udziela porad, o których mowa w rozdziale II, w oparciu o propozycję przedstawioną, stosownie do przypadku, przez odpowiedni komitet wewnętrzny lub zespół, Przewodniczącego lub Zarząd.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Zarządu, przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonywania obowiązków Przewodniczącego, i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca każdego roku. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Organów Nadzoru sprawuje władzę dyscyplinarną nad Przewodniczącym i Dyrektorem Wykonawczym. Może ona usunąć Dyrektora Wykonawczego ze stanowiska zgodnie z art. 51 ust. 5.”;

- 35) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 43a

Przejrzystość decyzji podejmowanych przez Radę Organów Nadzoru

Niezależnie od art. 70, w terminie sześciu tygodni od każdego posiedzenia Rady Organów Nadzoru, Urząd co najmniej udostępnia Parlamentowi Europejskiemu wyczerpujący i rzeczowy protokół tego posiedzenia, umożliwiający zrozumienie w pełni przebiegu dyskusji, w tym opatrzony uwagami wykaz decyzji. W tym protokole nie uwzględnia się dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

- 36) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje Rady Organów Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do aktów określonych w art. 10–16 niniejszego rozporządzenia oraz środków i decyzji przyjmowanych na mocy art. 9 ust. 5 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia oraz przepisów rozdziału VI niniejszego rozporządzenia i na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 TUE oraz art. 3 Protokołu (nr 36) o przepisach przejściowych, przy czym większość ta obejmuje co najmniej zwykłą większość głosów jej członków, obecnych na głosowaniu, z właściwych organów państw członkowskich, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 (zwanych dalej »uczestniczącymi państwami członkowskimi«), i zwykłą większość głosów jej członków, obecnych na głosowaniu, z właściwych organów państw członkowskich, które nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi (zwanych dalej »nieuczestniczącymi państwami członkowskimi«).

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie drugim.

W odniesieniu do składu zespołów powoływanych zgodnie z art. 41 ust. 2, 3 i 4 oraz członków komitetu ds. wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 30 ust. 2, Rada Organów Nadzoru, rozpatrując propozycje swojego Przewodniczącego, dąży do osiągnięcia konsensusu. W braku konsensusu decyzje Rady Organów Nadzoru są podejmowane większością trzech czwartych głosów jej członków posiadających prawo głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do decyzji przyjmowanych na mocy art. 18 ust. 3 i 4 oraz na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje zwykłą większością głosów jej członków posiadających prawo głosu, która obejmuje zwykłą większość jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich oraz zwykłą większość jej członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. W odniesieniu do decyzji zgodnie z art. 30, Rada Organów Nadzoru głosuje w sprawie proponowanych decyzji w drodze procedury pisemnej. Członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu mają osiem dni roboczych na oddanie głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. Proponowaną decyzję uznaje się za przyjętą, o ile sprzeciwu nie wyrażą – zwykłą większością głosów – członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu. Głosów wstrzymujących się nie uznaje się ani za zgodę, ani za sprzeciw i nie uwzględnia się ich przy obliczaniu liczby oddanych głosów. Jeżeli trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu wyrazi sprzeciw wobec procedury pisemnej, projekt decyzji kieruje się pod obrady Rady Organów Nadzoru, a decyzję w tej sprawie Rada Organów Nadzoru podejmuje zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 niniejszego artykułu.

3b. W odniesieniu do decyzji zgodnie z art. 17 i 19 Rada Organów Nadzoru głosuje nad proponowaną decyzją w drodze procedury pisemnej. Członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu mają osiem dni roboczych na oddanie głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. Proponowana decyzja zostanie uznana za przyjętą, o ile sprzeciwu nie wyrazi zwykła większość jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich lub zwykła większość jej członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich. Głosów wstrzymujących się nie uznaje się ani za zgodę, ani za sprzeciw i nie uwzględnia się ich przy obliczaniu liczby oddanych głosów. Jeżeli trzech posiadających prawo głosu członków Rady Organów Nadzoru wyrazi sprzeciw wobec procedury pisemnej, projekt decyzji zostanie omówiony przez Radę Organów Nadzoru i może zostać przyjęty przez zwykłą większość posiadających prawo głosu członków Rady Organów Nadzoru, która obejmuje zwykłą większość jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich oraz zwykłą większość jej członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, od dnia, od którego czterech lub mniejsza liczba członków posiadających prawo głosu pochodzi z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich, zaproponowaną decyzję przyjmuje się zwykłą większością głosów członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu, która obejmuje co najmniej jeden głos członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.”;

c) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do Dyrektora Wykonawczego oraz przedstawiciela Europejskiego Banku Centralnego mianowanego przez jego Radę ds. Nadzoru.

4a. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tego uprawnienia i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Organów Nadzoru Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.”;

37) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Skład

1. Zarząd składa się z Przewodniczącego i sześciu członków Rady Organów Nadzoru, wybranych przez członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu spośród ich grona.

Każdy członek Zarządu poza Przewodniczącym ma zastępcę, który może go zastąpić, gdy nie może on uczestniczyć w posiedzeniach.

2. Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie. Skład Zarządu jest zrównoważony pod względem płci i proporcjonalny oraz odzwierciedla Unię jako całość. W skład Zarządu wchodzi co najmniej dwóch przedstawicieli nieuczestniczących państw członkowskich. Kadencje zachodzą na siebie i mają zastosowanie odpowiednie ustalenia dotyczące rotacji.

3. Posiedzenia Zarządu zwoływane są przez Przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej jednej trzeciej członków, i przewodniczy im Przewodniczący. Zarząd zbiera się przed każdym posiedzeniem Rady Organów Nadzoru oraz tak często, jak uzna to za konieczne. Rada Wykonawcza zbiera się co najmniej pięć razy w roku.

4. Członkowie Zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego. Członkowie bez prawa głosu, z wyjątkiem Dyrektora Wykonawczego, nie uczestniczą w obradach Zarządu dotyczących indywidualnych uczestników rynku finansowego.”;

38) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 45a

Proces podejmowania decyzji

1. Decyzje Zarządu podejmowane są zwykłą większością głosów jego członków, przy czym przy ich podejmowaniu dąży się do osiągnięcia konsensusu. Każdy członek ma jeden głos. Przewodniczący jest członkiem posiadającym prawo głosu.

2. Dyrektor Wykonawczy i przedstawiciel Komisji uczestniczą w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu. Przedstawiciel Komisji ma prawo głosu w sprawach, o których mowa w art. 63.

3. Zarząd przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 45b

Grupy koordynacyjne

1. Zarząd może – z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu – tworzyć grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach, w których może istnieć potrzeba koordynacji z uwzględnieniem szczególnych zmian na rynku. Zarząd tworzy grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach na wniosek pięciu członków Rady Organów Nadzoru.

2. W grupach koordynacyjnych uczestniczą wszystkie właściwe organy, które udostępniają grupom koordynacyjnym – zgodnie z art. 35 – informacje niezbędne, aby umożliwić tym grupom wykonywanie ich zadań koordynacyjnych zgodnie z ich mandatem. Prace grup koordynacyjnych opierają się na informacjach przekazanych przez właściwe organy oraz na wszelkich ustaleniach dokonanych przez Urząd.

3. Grupom tym przewodniczy członek Zarządu. Każdego roku członek Zarządu odpowiedzialny za daną grupę koordynacyjną informuje Radę Organów Nadzoru o głównych elementach omawianych kwestii oraz dokonanych ustaleń oraz – gdy jest to istotne – zgłasza propozycję dotyczącą regulacyjnych działań następczych lub wzajemnej oceny w odnośnym obszarze. Właściwe organy informują Urząd o tym, w jaki sposób uwzględniły prace grup koordynacyjnych w swoich działaniach.

4. W przypadku monitorowania zmian na rynku, które mogą być przedmiotem zainteresowania grup koordynacyjnych, Urząd może zwracać się do właściwych organów – zgodnie z art. 35 – o przekazanie informacji niezbędnych, aby umożliwić Urzędowi wykonywanie jego funkcji monitorującej.”;

39) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Niezależność Zarządu

Członkowie Zarządu działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Zarządu przy wykonywaniu ich zadań.”;

40) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Zarząd może badać wszystkie kwestie, wydawać na ich temat opinię i przedstawiać w ich sprawie wnioski, z wyjątkiem zadań określonych w art. 9a, 9b, 30 oraz art. 17 i 19 w kwestiach dotyczących zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarząd przedkłada Radzie Organów Nadzoru do zatwierdzenia roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z zadań Przewodniczącego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zarząd wyznacza i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 58 ust. 3 i 5, należycie uwzględniając wniosek Rady Organów Nadzoru.”;

d) dodaje się następujący ustęp:

„9. Członkowie Zarządu podają do wiadomości publicznej informacje o wszystkich odbytych spotkaniach i przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

41) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, w tym ustalanie porządku obrad, który podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru, zwoływanie posiedzeń oraz poddawanie punktów porządku obrad pod decyzję, oraz przewodniczy posiedzeniom Rady Organów Nadzoru i Rady Wykonawczej.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za ustalanie porządku obrad Zarządu, który podlega przyjęciu przez Zarząd, oraz przewodniczy posiedzeniom Zarządu.

Przewodniczący może zwrócić się do Zarządu o rozważenie utworzenia grupy koordynacyjnej zgodnie z art. 45b.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący wybierany jest na podstawie osiągnięć, umiejętności i wiedzy na temat instytucji i rynków finansowych oraz doświadczenia w zakresie nadzoru finansowego i regulacji finansowych, po przeprowadzeniu otwartej procedury wyboru, w ramach której przestrzega się zasady równowagi płci i którą publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Rada Organów Nadzoru, przy wsparciu Komisji, sporządza krótką listę zakwalifikowanych kandydatów na stanowisko Przewodniczącego. W oparciu o krótką listę Rada przyjmuje decyzję o mianowaniu Przewodniczącego, po zatwierdzeniu go przez Parlament Europejski.

W przypadku gdy Przewodniczący nie spełnia już warunków określonych w art. 49 lub został uznany za winnego poważnego uchybienia, Rada może, działając na wniosek Komisji zatwierdzony przez Parlament Europejski, przyjąć decyzję o odwołaniu go z urzędu.

Rada Organów Nadzoru wybiera także spośród jej członków Wiceprzewodniczącego, który będzie pełnił zadania Przewodniczącego w czasie jego nieobecności. Wiceprzewodniczący nie może być wybrany spośród członków Zarządu.”;

- c) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, zadania Przewodniczącego wykonuje Wiceprzewodniczący.

Działając na wniosek Rady Organów Nadzoru i przy wsparciu Komisji, a także po uwzględnieniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Rada może jednokrotnie przedłużyć kadencję Przewodniczącego.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przewodniczący może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie z poważnych powodów. Przewodniczący może zostać odwołany wyłącznie przez Parlament Europejski w oparciu o wcześniejszą decyzję Rady przyjętą po konsultacji z Radą Organów Nadzoru.”;

- 42) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Niezależność Przewodniczącego”;

- b) ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem roli Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań Przewodniczącego, Przewodniczący nie zwraca się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmuje takich instrukcji.”;

- 43) w art. 49a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49a

Wydatki

Przewodniczący podaje do wiadomości publicznej informacje o wszystkich spotkaniach odbytych z podmiotami zewnętrznymi w terminie dwóch tygodni od spotkania i o wszystkich przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

- 44) uchyla się art. 50;

- 45) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólny Komitet stanowi forum, w ramach którego Urząd prowadzi regularną i ścisłą współpracę, aby zapewnić międzysektorową spójność – przy uwzględnieniu specyfiki poszczególnych sektorów – z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zwłaszcza w odniesieniu do:”;

(ii) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— konglomeratów finansowych oraz – gdy wymaga tego prawo Unii – konsolidacji ostrożnościowej.”;

(iii) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— cyberbezpieczeństwa,

— wymiany informacji i najlepszych praktyk z ERRS oraz innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru.”;

(iv) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— detalicznych usług finansowych i kwestii dotyczących ochrony deponentów, konsumentów i inwestorów;

— porad udzielanych przez komitet ustanowiony na zgodnie z art. 1 ust. 6.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wspólny Komitet może wspierać Komisję w ocenie warunków i specyfikacji technicznych oraz procedur służących zapewnieniu bezpiecznego i skutecznego połączenia scentralizowanych zautomatyzowanych mechanizmów zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 32a ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849, a także w skutecznym połączeniu rejestrów krajowych zgodnie z tą dyrektywą.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wspólny Komitet posiada własny personel zapewniany przez Europejskie Urzędy Nadzoru, który działa jako stały sekretariat. Urząd wnosi odpowiednie środki na potrzeby kosztów administracyjnych, kosztów infrastruktury oraz kosztów operacyjnych.”;

46) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący Wspólnego Komitetu wybierany jest co roku na zasadzie rotacji spośród przewodniczących Europejskich Urzędów Nadzoru. Przewodniczący Wspólnego Komitetu jest drugim wiceprzewodniczącym ERRS.”;

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się co najmniej raz na trzy miesiące.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Przewodniczący Urzędu regularnie informuje Radę Organów Nadzoru o stanowiskach przyjmowanych podczas posiedzeń Wspólnego Komitetu.”;

47) art. 56 i 57 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 56

Wspólne stanowiska i wspólne akty

W ramach zadań Urzędu określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, a w szczególności w kontekście wykonania dyrektywy 2002/87/WE, w stosownych przypadkach Urząd wypracowuje w drodze konsensusu wspólne stanowiska, odpowiednio z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

Jeżeli wymaga tego prawo Unii, środki na mocy art. 10–16 oraz decyzje na mocy art. 17, 18 i 19 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stosowania dyrektywy 2002/87/WE i innych aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, które wchodzą również w zakres kompetencji Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) lub Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), są przyjmowane równolegle, w stosowanych przypadkach przez Urząd, Europejski Urząd Nadzoru oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych).

Artykuł 57

Podkomitety

1. Wspólny Komitet może ustanawiać podkomitety w celu przygotowania dla Wspólnego Komitetu projektów wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.
2. W skład każdego podkomitetu wchodzi osoby, o których mowa w art. 55 ust. 1, oraz po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu właściwego organu z każdego państwa członkowskiego.
3. Każdy podkomitet wybiera spośród przedstawicieli odpowiednich właściwych organów przewodniczącego, który staje się również obserwatorem we Wspólnym Komitecie.
4. Do celów art. 56 w ramach Wspólnego Komitetu ustanawia się podkomitet ds. Konglomeratów Finansowych.
5. Wspólny Komitet publikuje na swojej stronie internetowej informację o wszystkich ustanowionych podkomitetach, łącznie z ich uprawnieniami, oraz listę ich członków z podaniem funkcji pełnionych przez nich w danym podkomitecie.”;

48) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się Komisję Odwoławczą Europejskich Urzędów Nadzoru.”;

- b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Komisji Odwoławczej wchodzi sześciu członków i sześciu zastępców, które to osoby muszą cieszyć się dużym uznaniem i posiadać udokumentowaną odpowiednią wiedzę z zakresu prawa Unii oraz międzynarodowe doświadczenie zawodowe na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń, pracowniczych programów emerytalnych, rynków papierów wartościowych lub innych usług finansowych, z wyłączeniem aktualnego personelu właściwych organów lub innych krajowych lub unijnych instytucji lub organów zaangażowanych w działalność Urzędu oraz członków Bankowej Grupy Interesariuszy. Członkowie i zastępcy muszą być obywatelami państwa członkowskiego oraz muszą posiadać gruntowną znajomość co najmniej dwóch języków urzędowych Unii. Komisja Odwoławcza musi dysponować fachową wiedzą prawniczą wystarczającą do zapewnienia specjalistycznych opinii prawnych dotyczących legalności, w tym proporcjonalności, wykonywania uprawnień przez Urząd.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dwoch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd Urzędu po konsultacji z Radą Organów Nadzoru z krótkiej listy zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.

Po otrzymaniu krótkiej listy kandydatów Parlament Europejski może wezwać kandydatów na członków i ich zastępców do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać członków Komisji Odwoławczej do złożenia przed nim oświadczenia oraz udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, z wyjątkiem oświadczeń, pytań lub odpowiedzi dotyczących indywidualnych spraw będących przedmiotem decyzji Komisji Odwoławczej lub toczących się przed Komisją Odwoławczą.”;

49) art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie Komisji Odwoławczej oraz pracownicy Urzędu zapewniający wsparcie operacyjne i obsługę administracyjną nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeżeli mają w nim interes osobisty, jeżeli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.”;

50) art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się Urzędowi w formie pisemnej w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od daty opublikowania decyzji przez Urząd.

Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie trzech miesięcy od jego złożenia.”;

51) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Przekroczenia kompetencji

Każda osoba fizyczna lub prawna może przesłać Komisji uzasadnioną opinię, jeżeli ta osoba fizyczna lub prawna uzna, że Urząd – działając zgodnie z art. 16 i 16b – przekroczył swoje kompetencje, w tym działając niezgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w art. 1 ust. 5, a takie przekroczenie kompetencji ma bezpośredni i indywidualny wpływ na daną osobę.”;

52) w art. 62 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Dochody Urzędu, będącego organem europejskim zgodnie z art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (*) (zwanego dalej »rozporządzeniem finansowym«) składają się w szczególności z połączenia następujących elementów:

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„d) dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów;

e) uzgodnione opłaty za publikacje, szkolenia oraz za inne usługi świadczone przez Urząd, w przypadku gdy specjalnie o ich realizację zwrócił się co najmniej jeden właściwy organ;

c) dodaje się następujący akapit:

»Wszelkie dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów, o których mowa w lit. d) akapit pierwszy, nie są przyjmowane, jeżeli ich przyjęcie rzutowałoby negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu. Nie uważa się, że wkłady, które stanowią rekompensatę za koszt zadania przekazanego Urzędowi do wykonania przez właściwy organ, rzutują negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu.«;

53) art. 63, 64 i 65 otrzymują brzmienie:

»Artykuł 63

Ustanawianie budżetu

1. Każdego roku Dyrektor Wykonawczy – na podstawie rocznego i wieloletniego programu Urzędu – sporządza wstępny projekt jednolitego dokumentu programowego Urzędu na kolejne trzy lata budżetowe, w którym określa preliminarz dochodów i wydatków, jak również informacje na temat pracowników, oraz przekazuje go Zarządowi i Radzie Organów Nadzoru wraz z planem zatrudnienia.

2. Rada Organów Nadzoru – na podstawie projektu zatwierdzonego przez Zarząd – przyjmuje projekt jednolitego dokumentu programowego na kolejne trzy lata budżetowe.

3. Do dnia 31 stycznia Zarząd przekazuje jednolity dokument programowy Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

4. Uwzględniając jednolity dokument programowy, Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu równoważącego, którym ma zostać obciążony budżet ogólny Unii Europejskiej, zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.

5. Parlament Europejski i Rada przyjmują plan zatrudnienia dla Urzędu. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają środki na wkład równoważący dla Urzędu.

6. Budżet Urzędu przyjmuje Rada Organów Nadzoru. Budżet staje się budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

7. Zarząd bez zbędnej zwłoki powiadamia Parlament Europejski i Radę o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków.

8. Bez uszczerbku dla art. 266 i 267 rozporządzenia finansowego każdy projekt, który może mieć istotne skutki finansowe lub długoterminowe konsekwencje dla finansowania budżetu Urzędu, w szczególności każdy projekt związany z nieruchomościami, taki jak najem lub zakup budynków, w tym klauzule o odstąpieniu, wymaga zatwierdzenia Parlamentu Europejskiego i Rady.»;

Artykuł 64

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor Wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje roczny budżet Urzędu.
 2. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe. Art. 70 nie stanowi dla Urzędu przeszkody w przekazywaniu Trybunałowi Obrachunkowemu wszelkich informacji, o które się zwraca, wchodzących w zakres kompetencji Trybunału Obrachunkowego.
 3. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji wymagane informacje księgowe do celów związanych z konsolidacją w sposób i w formie, które ustalił księgowy Komisji.
 4. Do dnia 31 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami również członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.
 5. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie wstępnego sprawozdania finansowego Urzędu zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego księgowy Urzędu sporządza końcowe sprawozdanie finansowe Urzędu. Dyrektor Wykonawczy przesyła to końcowe sprawozdanie finansowe Radzie Organów Nadzoru, która wydaje opinię na temat tego sprawozdania.
 6. Do dnia 1 lipca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Rady Organów Nadzoru księgowemu Komisji, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.
- Corocznie do dnia 15 czerwca księgowy Urzędu przesyła również księgowemu Komisji pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustalonym przez księgowego Komisji do celów związanych z konsolidacją.
7. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada kolejnego roku.
 8. Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września, a kopię tej odpowiedzi przesyła również Zarządowi i Komisji.
 9. Dyrektor Wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.
 10. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 15 maja roku N + 2, udziela Urzędowi absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.
 11. Urząd przedstawia uzasadnioną opinię w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego oraz wszelkich innych uwag poczynionych przez Parlament Europejski w procedurze udzielania absolutorium.

Artykuł 65

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu przyjmuje Zarząd po konsultacji z Komisją. Przepisy te nie mogą odbiegać od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715 (*), chyba że jest to wymagane ze względu na szczególne potrzeby operacyjne w zakresie funkcjonowania Urzędu i jedynie wówczas, gdy Komisja wyrazi na to wcześniej zgodę.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.05.2019, s. 1).»;

54) art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności wobec Urzędu stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).”;

55) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowie Rady Organów Nadzoru oraz wszyscy pracownicy Urzędu, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 339 TFUE oraz w odpowiednich przepisach prawodawstwa unijnego w tym zakresie.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie uniemożliwia Urzędowi i właściwym organom korzystania z informacji na potrzeby egzekwowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a w szczególności na potrzeby postępowań mających na celu przyjęcie decyzji.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Zarząd i Rada Organów Nadzoru zapewniają, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Zarząd i Radę Organów Nadzoru lub wyznaczone w tym celu przez właściwe organy, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

Te same wymogi dotyczące tajemnicy służbowej mają również zastosowanie do obserwatorów biorących udział w posiedzeniach Zarządu i Rady Organów Nadzoru oraz uczestniczących w działaniach Urzędu.”;

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają Urzędowi wymiany informacji z właściwymi organami zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawa unijnego mającymi zastosowanie do instytucji finansowych.

Informacje te podlegają warunkom dotyczącym tajemnicy służbowej, o których mowa w ust. 1 i 2. Urząd wprowadza w regulaminie wewnętrznym ustalenia praktyczne w zakresie wdrożenia zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.

4. Urząd stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).”;

56) w art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 71

Ochrona danych osobowych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679 lub dla obowiązków Urzędu dotyczących przetwarzania przez niego danych osobowych na podstawie rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/1725 (*) podczas wypełniania powierzonych mu obowiązków.”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

57) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.”;

58) art. 74 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, którą zawarli oni po uzyskaniu zgody Zarządu.”;

59) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Relacje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego

Urząd uznaje się za następcę prawnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego. Najpóźniej w dniu ustanowienia Urzędu wszystkie aktywa i zobowiązania oraz wszystkie bieżące operacje Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego zostają automatycznie przekazane Urzędowi. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego sporządza sprawozdanie, w którym wykazuje swoją końcową sytuację po stronie aktywów i zobowiązań na dzień tego przekazania. Sprawozdanie to jest badane i zatwierdzane przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego i Komisję.”;

60) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń uzyskanych w związku z działalnością Urzędu oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę”;

(ii) w lit. a) formuła wprowadzająca i ppkt (i) otrzymują brzmienie:

„a) skuteczności i konwergencji praktyk nadzorczych osiągniętych przez właściwe organy:

(i) niezależności właściwych organów oraz konwergencji standardów równoważnych zasadom ładu korporacyjnego”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„g) funkcjonowania Wspólnego Komitetu;

h) przeszkód lub skutków dla konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z art. 8”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. W ramach ogólnego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, po skonsultowaniu się ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi stronami, przeprowadza kompleksową ocenę stosowania art. 9.

2b. W ramach ogólnego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu Komisja – po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami i zainteresowanymi stronami – przeprowadza kompleksową ocenę wdrożenia, funkcjonowania i skuteczności powierzonych Urzędowi szczególnych zadań dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk zgodnie z art. 1 ust. 2, art. 8 ust. 1 lit. l) oraz art. 9a, 9b, 17 i , 19 niniejszego rozporządzenia. W ramach tej oceny Komisja przeprowadza analizę interakcji między tymi zadaniami a zadaniami powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), jak również prawnej wykonalności uprawnień Urzędowi w zakresie, w jakim umożliwiają one Urzędowi opieranie działań na przepisach krajowych transponujących dyrektywy lub wykonujących opcje. Dodatkowo Komisja dokładnie bada możliwość powierzenia szczególnych zadań związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz zwalczaniem tych zjawisk istniejącej lub nowej wyspecjalizowanej agencji UE w oparciu o kompleksową analizę kosztów i korzyści oraz zgodnie z celem zapewnienia spójności, wydajności i skuteczności.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i w zakresie przepisów dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem jej tytułu IV, w zakresie przepisów dyrektywy 2002/87/WE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 (*) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 (**), a także w zakresie stosownych części dyrektywy 2002/65/WE w stopniu, w jakim akty te mają zastosowanie do zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, instytucji pracowniczych programów emerytalnych i pośredników ubezpieczeniowych, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów oraz wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi.

Urząd wnosi wkład w prace Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (***) w zakresie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (****) i rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010. Urząd podejmuje decyzję w sprawie swojej zgody zgodnie z art. 9a ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Urząd podejmuje działania w zakresie działalności prowadzonej przez zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji, konglomeraty finansowe, instytucje pracowniczych programów emerytalnych i pośredników ubezpieczeniowych, w odniesieniu do kwestii, które nie są bezpośrednio objęte przepisami aktów ustawodawczych, o których mowa w ust. 2, w tym kwestii ładu korporacyjnego, audytu i sprawozdawczości finansowej, biorąc pod uwagę zrównoważone modele biznesowe i uwzględnianie czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, pod warunkiem że takie działania są konieczne, by zapewnić skuteczne i spójne stosowanie tych aktów.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 23 z 2.2.2016, s. 19).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).1

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.2.2010, s. 12).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (UE) z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany

— formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„6. Celem Urzędu jest ochrona interesu publicznego przez przyczynianie się do zapewniania w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej stabilności i efektywności systemu finansowego na korzyść gospodarki Unii, jej obywateli i przedsiębiorstw. Urząd, w granicach swoich odpowiednich kompetencji, przyczynia się do:”;

— w akapicie pierwszym lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) zapewnienia właściwej regulacji i nadzoru w zakresie podejmowania ryzyk związanych z działalnością ubezpieczeniową, reasekuracyjną i dotyczącą emerytur pracowniczych;

f) wzmocnienia ochrony klientów i konsumentów;” oraz ;

— dodaje się literę w brzmieniu:

„g) zwiększenia konwergencji praktyk nadzorczych na rynku wewnętrznym;”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W związku z powyższymi celami Urząd przyczynia się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wspiera konwergencję praktyk nadzorczych i przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji zgodnie z art. 16a .”;

(iii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Wykonując swoje zadania, Urząd działa niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, mając na względzie interesy całej Unii, oraz przestrzega, w stosownych przypadkach, zasady proporcjonalności. Urząd ponosi odpowiedzialność i działa rzetelnie oraz zapewnia, aby wszystkie zainteresowane strony traktowano sprawiedliwie.”;

(iv) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Treść i forma działań i środków Urzędu, zwłaszcza wytycznych, zaleceń, opinii, pytań i odpowiedzi, projektów standardów regulacyjnych i projektów standardów wykonawczych, muszą być w pełni zgodne z odnośnymi przepisami niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w ust. 2. W zakresie, w jakim jest to dozwolone i właściwe na mocy tych przepisów, podejmowaniu przez Urząd działania i środki, zgodnie z zasadą proporcjonalności, należy uwzględniać charakter, skalę i złożoność ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością instytucji finansowej lub przedsiębiorstwa bądź inną przedmiotową działalnością lub działalnością finansową, na którą to działalność działania i środki podejmowane przez Urząd wywierają wpływ.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu

„7. Urząd ustanawia, jako integralną część Urzędu, komitet doradzający Urzędowi w kwestii tego, w jaki sposób – w pełnej zgodności z mającymi zastosowanie przepisami – jego działania i środki powinny uwzględniać specyficzne różnice występujące w danym sektorze, związane z charakterem, skalą i złożonością ryzyka, modelami i praktykami biznesowymi, jak również z wielkością instytucji i rynków finansowych, w zakresie, w jakim czynniki te są istotne w świetle rozważanych przepisów.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd stanowi część Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF). Głównym celem ESNF jest zapewnienie właściwego wdrażania przepisów dotyczących sektora finansowego, w sposób umożliwiający zachowanie stabilności finansowej i zapewnienie zaufania do systemu finansowego jako całości oraz skutecznej i odpowiedniej ochrony klientów i konsumentów usług finansowych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) podmioty wchodzące w skład ESNF współpracują w duchu zaufania i pełnego wzajemnego szacunku, w szczególności przy zapewnianiu przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji między sobą oraz od Urzędu do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.”;

c) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla kompetencji krajowych, zawarte w niniejszym rozporządzeniu odniesienia do nadzoru obejmują – wszelkie istotne działania wszystkich właściwych organów, które mają być przeprowadzane zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Odpowiedzialność urzędów

1. Urzędy, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–d), odpowiadają przed Parlamentem Europejskim i Radą.
2. Zgodnie z art. 226 TFUE Urząd w pełni współpracuje z Parlamentem Europejskim podczas wszelkich dochodzeń prowadzonych na podstawie tego artykułu.
3. Rada Organów Nadzoru przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonywania obowiązków Przewodniczącego, i przekazuje je do dnia 15 czerwca każdego roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.
4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Przewodniczący uczestniczy w wysłuchaniu w Parlamencie Europejskim dotyczącym wyników działalności Urzędu. Wysłuchanie odbywa się co najmniej raz w roku. Przewodniczący składa oświadczenie przed Parlamentem Europejskim i udziela odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, gdy zostanie o to poproszony.
5. Przewodniczący składa Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, co najmniej 15 dni przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, pisemne sprawozdanie z działań Urzędu.
6. Oprócz informacji, o których mowa w art. 11–18 oraz art. 20 i 33, w sprawozdaniu tym zamieszcza się również wszelkie odpowiednie informacje, których Parlament Europejski zażąda ad hoc.
7. Urząd odpowiada ustnie lub pisemnie na każde pytanie skierowane do niego przez Parlament Europejski lub przez Radę w terminie pięciu tygodni od jego otrzymania.
8. Na wniosek Przewodniczący organizuje poufne dyskusje prowadzone w trybie ustnym za zamkniętymi drzwiami z przewodniczącym, wiceprzewodniczącymi i koordynatorami właściwej komisji Parlamentu Europejskiego. Wszyscy uczestnicy przestrzegają wymogu zachowania tajemnicy zawodowej.
9. Bez uszczerbku dla spoczywającego na Urzędzie obowiązku zachowania poufności w związku z uczestnictwem w forach międzynarodowych Urząd informuje Parlament Europejski na jego wniosek o swoim wkładzie w zapewnienie jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na tych forach międzynarodowych.”;

- 4) art. 4 pkt 2) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) w odniesieniu do dyrektywy 2002/65/WE – władze i organy właściwe w zakresie zapewnienia przestrzegania wymogów tej dyrektywy przez instytucje finansowe;”;

- 5) w art. 7 dodaje się następujący ustęp:

„Lokalizacja siedziby Urzędu nie ma wpływu na wykonywanie przez Urząd jego zadań i uprawnień, organizację jego struktury zarządzania, funkcjonowanie głównej organizacji lub główne finansowanie jego działalności, a jednocześnie umożliwia, w stosownych przypadkach, współdzielenie z agencjami Unii usług z zakresu obsługi administracyjnej i zarządzania infrastrukturą, które nie są związane z podstawową działalnością Urzędu.”;

- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, przyczyniać się do ustanowienia wspólnych standardów i praktyk regulacyjnych i nadzorczych o wysokiej jakości, w szczególności przez opracowywanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych, zaleceń i innych środków, w tym opinii;”;

- (ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) opracować i aktualizować unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi w Unii, określający najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy oraz uwzględniający między innymi zmieniające się praktyki biznesowe i modele biznesowe oraz wielkość instytucji i rynków finansowych;”;

(iii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyczyniać się do spójnego stosowania prawnie wiążących aktów Unii, w szczególności poprzez budowanie wspólnej kultury nadzoru, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, wspieranie i monitorowanie niezależności nadzoru, mediację i rozstrzyganie sporów między właściwymi organami, zapewnianie skutecznego i spójnego nadzoru nad instytucjami finansowymi, zapewnianie spójności działań kolegów organów nadzoru oraz podejmowanie działań m.in. w sytuacjach nadzwyczajnych;”;

(iv) litery e)–h) otrzymują brzmienie:

„e) organizować i przeprowadzać wzajemne oceny właściwych organów, a także – w tym kontekście – wydawać wytyczne i zalecenia oraz określać najlepsze praktyki w celu zwiększenia spójności wyników w zakresie nadzoru;

f) monitorować i oceniać zmiany na rynku w obszarze jego kompetencji, w tym, w stosownych przypadkach, zmiany dotyczące tendencji w zakresie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych, w szczególności w odniesieniu do gospodarstw domowych i MŚP, a także innowacyjnych usług finansowych, z należyтым uwzględnieniem zmian dotyczących czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem;

g) przeprowadzać analizy rynkowe w celu udzielania Urzędowi absolutorium z realizacji jego zadań;

h) wzmacniać, w stosownych przypadkach, ochronę właścicieli polis, członków programów emerytalnych i uposażonych, konsumentów i inwestorów, zwłaszcza w odniesieniu do niedociągnięć w kontekście transgranicznym i przy uwzględnieniu związanych z tym zagrożeń;”;

(v) po lit. i) dodaje się literę w brzmieniu:

„ia) przyczyniać się do ustanowienia wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych;”;

(vi) po lit. k) dodaje się literę w brzmieniu:

„ka) publikować na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizować wszystkie regulacyjne standardy techniczne, wykonawcze standardy techniczne, wytyczne, zalecenia oraz pytania i odpowiedzi w odniesieniu do każdego aktu ustawodawczego, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w tym przeglądy dotyczące stanu bieżących prac oraz planowanego harmonogramu przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych i projektów wykonawczych standardów technicznych.”;

(vii) uchyla się lit. l);

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wykonując swoje zadania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd:

a) w pełni wykorzystuje dostępne mu uprawnienia;

b) z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji finansowych, w pełni uwzględnia różnorodność instytucji finansowych oraz ich wielkość i modele biznesowe; oraz

c) bierze pod uwagę innowacje technologiczne, innowacyjne i zrównoważone modele biznesowe, takie jak spółdzielnie i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, a także uwzględnia czynniki środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem.”;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się litery w brzmieniu:

„ca) wydawanie zaleceń zgodnie z art. 29a;”;

„da) wydawanie ostrzeżeń zgodnie z art. 9 ust. 3;”;

(ii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wydawanie opinii skierowanych do Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, jak przewidziano w art. 16a;”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„ga) udzielanie odpowiedzi na pytania zgodnie z art. 16b;

gb) podejmowanie działań zgodnie z art. 9a;”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, oraz wykonując uprawnienia, o których mowa w ust. 2, Urząd działa na podstawie i w granicach ram prawnych, oraz należycie uwzględnia zasady proporcjonalności, w stosownych przypadkach, i lepszego stanowienia prawa, w tym wyniki analiz kosztów i korzyści przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Otwarte konsultacje publiczne, o których mowa w art. 10, 15, 16 i 16a, przeprowadza się w jak najszerszym zakresie, tak aby zapewnić możliwość udziału w nich wszystkim zainteresowanym stronom, i w ramach wspomnianych konsultacji przewiduje się rozsądny czas na udzielenie przez te strony odpowiedzi. Urząd publikuje podsumowanie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron, a także omówienie tego, w jaki sposób informacje i uwagi zebrane w ramach konsultacji wykorzystano w projekcie regulacyjnego standardu technicznego oraz w projekcie wykonawczego standardu technicznego.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gromadzenie i analizowanie informacji na temat trendów konsumenckich, np. kształtowania się kosztów i opłat z tytułu detalicznych usług i produktów finansowych w państwach członkowskich, oraz składanie odnośnych sprawozdań;”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) przeprowadzanie dogłębnych przeglądów tematycznych dotyczących zachowań rynkowych, budowanie wspólnego rozumienia praktyk rynkowych w celu zidentyfikowania potencjalnych problemów i przeanalizowania ich wpływu;

ab) opracowywanie wskaźników ryzyka detalicznego umożliwiających odpowiednio szybką identyfikację potencjalnych przyczyn szkód ponoszonych przez konsumentów i inwestorów;”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„e) przyczynianie się do równych warunków działania na rynku wewnętrznym, na którym konsumenci i inni użytkownicy usług finansowych mają sprawiedliwy dostęp do usług i produktów finansowych;

f) koordynowanie, w stosownych przypadkach, prowadzonych przez właściwe organy działań z zakresu badań typu tajemniczy klient.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd monitoruje nowe oraz istniejące formy działalności finansowej, a także może przyjmować wytyczne oraz zalecenia w celu propagowania bezpieczeństwa i solidności rynków oraz konwergencji i skuteczności praktyk regulacyjnych i nadzorczych.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Urząd powołuje komitet ds. innowacji finansowych i ochrony konsumentów, stanowiący jego nieodłączną część organizacyjną, w skład którego wchodzi wszystkie odpowiednie właściwe organy oraz organy odpowiedzialne za ochronę konsumentów, w celu zwiększenia poziomu ochrony konsumentów, osiągnięcia skoordynowanego podejścia regulacyjnego i nadzorczego w stosunku do nowych lub innowacyjnych rodzajów działalności finansowej oraz udzielania porad, które Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Urząd ściśle współpracuje z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) w celu unikania powielania zadań, niespójności i braku pewności prawa w dziedzinie ochrony danych. Urząd może również zapraszać krajowe organy odpowiedzialne za ochronę danych do uczestnictwa w pracach komitetu w charakterze obserwatorów.

5. W określonych przypadkach i na warunkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub – jeżeli wymaga tego sytuacja nadzwyczajna – zgodnie z warunkami określonymi w art. 18, Urząd może wprowadzić czasowy zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych produktów i instrumentów finansowych lub określonej działalności finansowej, które mogą powodować istotne szkody finansowe u klientów lub konsumentów lub zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.

Urząd dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednich odstępach czasu, przy czym co najmniej co sześć miesięcy. W przypadku dokonania co najmniej dwóch kolejnych przedłużeń i w oparciu o odpowiednią analizę mającą na celu ocenę wpływu na klientów lub konsumentów Urząd może zdecydować, że przedłużenie zakazu dokonywane będzie co rok.

Państwo członkowskie może zwrócić się do Urzędu o ponowne rozważenie podjętej przez niego decyzji. W takim przypadku Urząd decyduje – zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi – czy podtrzymać swoją decyzję.

Urząd może również oceniać potrzebę zakazania lub ograniczenia pewnych typów działalności finansowej lub praktyk finansowych i w razie stwierdzenia tej potrzeby może informować Komisję i właściwe organy, aby ułatwić przyjęcie wszelkich takich zakazów lub ograniczeń.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zawiadomienia o niepodjęciu działań

1. Urząd stosuje środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli uzna, że zastosowanie jednego z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jednego z aktów delegowanych lub wykonawczych opartych na tych aktach może rodzić istotne problemy z jednego z następujących powodów:

- a) Urząd uznaje, że przepisy zawarte w takim akcie mogą bezpośrednio stać w sprzeczności z innym istotnym aktem;
- b) w przypadku gdy przedmiotowy akt jest jednym z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, brak aktów delegowanych lub wykonawczych, które uzupełniałyby lub doprecyzowałyby dany akt, mógłby wzbudzać uzasadnione wątpliwości co do skutków prawnych wynikających z danego aktu ustawodawczego lub jego właściwego zastosowania;
- c) brak wytycznych i zaleceń, o których mowa w art. 16, powodowałby praktyczne trudności w stosowaniu danego aktu ustawodawczego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Urząd przesyła do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), Urząd przekazuje Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego lub nowego aktu ustawodawczego bądź nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny – w ocenie Urzędu – jest dany problem, Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, Urząd dokonuje jak najszybciej oceny konieczności przyjęcia odpowiednich wytycznych lub zaleceń, zgodnie z art. 16.

Urząd działa niezwłocznie, w szczególności w celu przyczyniania się do zapobiegania, w miarę możliwości, występowaniu problemów, o których mowa w ust. 1.

3. W razie potrzeby w przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz w oczekiwaniu na przyjęcie i stosowanie nowych środków w następstwie działań, o których mowa w ust. 2, Urząd wydaje opinie dotyczące konkretnych przepisów aktów, o których mowa w ust. 1, w celu wspierania spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów oraz wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii.

4. W przypadku gdy, na podstawie otrzymanych informacji, w szczególności informacji otrzymanych od właściwych organów, Urząd stwierdzi, że jakiegokolwiek z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jakiegokolwiek akty delegowane lub wykonawcze opierające się na tych aktach ustawodawczych stwarzają poważne wyjątkowe problemy w odniesieniu do zaufania rynku, ochrony konsumentów, klientów lub inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub rynków towarowych, lub stabilności całości lub części systemu finansowego w Unii, bez zbędnej zwłoki kieruje do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził. Urząd może przekazać Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku ustawodawczego lub wniosku dotyczącego nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny – w ocenie Urzędu – jest dany problem. Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.”;

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te projekty regulacyjnych standardów technicznych do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przed ich przedstawieniem Komisji Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady odpowiedniej grupy interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

(iii) uchyla się akapit czwarty;

(iv) akapity piąty i szósty otrzymują brzmienie:

„W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu regulacyjnego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt regulacyjnych standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu regulacyjnego standardu technicznego albo zamierza go przyjąć częściowo lub ze zmianami, odsyła Urzędowi projekt regulacyjnego standardu technicznego, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub, wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady odpowiedniej grupy interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Regulacyjne standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji muszą znajdować się słowa »regulacyjny standard techniczny«. Standardy te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.”;

- 10) w art. 13 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

- 11) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień wykonawczych do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE, w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych. Wykonawcze standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych ani wyborów w zakresie polityki, a ich treść ma na celu określenie warunków zastosowania tych aktów. Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te standardy techniczne do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Przed przedstawieniem Komisji wykonawczych standardów technicznych Urząd przeprowadza otwarte konsultacje oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu odnośnego projektu wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady odpowiedniej grupy interesariuszy, o której mowa w art. 37.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu wykonawczego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, w przypadku gdy przyjęcie nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt wykonawczego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu wykonawczego standardu technicznego lub zamierza go przyjąć częściowo lub ze zmianami, odsyła go Urzędowi, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub, wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczych standardów technicznych na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego lub przedłożył projekt wykonawczego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu wykonawczego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

- b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów wykonawczych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady odpowiedniej grupy interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonawcze standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji muszą znajdować się słowa »wykonawczy standard techniczny«. Standardy te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.”;

- 12) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach ESNF oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd wydaje wytyczne skierowane do wszystkich właściwych organów lub wszystkich instytucji finansowych, a także wydaje zalecenia skierowane do jednego właściwego organu lub większej liczby właściwych organów bądź do jednej instytucji finansowej lub większej liczby instytucji finansowych.

Wytyczne i zalecenia muszą być zgodne z uprawnieniami przyznanymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub w niniejszym artykule.

2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie wytycznych i zaleceń, które wydaje, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z wydawaniem takich wytycznych i zaleceń. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń. W stosownych przypadkach Urząd zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji oraz Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych, o których mowa w art. 37. W przypadku gdy Urząd nie przeprowadza otwartych konsultacji publicznych lub nie zasięga porady Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji oraz Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych, Urząd przedstawia uzasadnienie tego faktu.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wytyczne i zalecenia nie mogą odnosić się jedynie do elementów aktów ustawodawczych ani nie mogą ich jedynie powielać. Przed wydaniem nowej wytycznej lub nowego zalecenia Urząd dokonuje w pierwszej kolejności przeglądu istniejących wytycznych i zaleceń, aby uniknąć ich powielania.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o wydanych wytycznych i zaleceniach.”;

- 13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Opinie

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może obejmować konsultacje publiczne lub analizę techniczną.

3. W odniesieniu do ostrożnościowej oceny połączeń i przejęć objętych zakresem stosowania dyrektywy 2009/138/WE i które na mocy tej dyrektywy wymagają konsultacji między właściwymi organami z co najmniej dwóch państw członkowskich, Urząd może, na wniosek jednego z zainteresowanych właściwych organów, wydawać i publikować opinie w sprawie oceny ostrożnościowej, z wyjątkiem oceny dotyczącej kryteriów określonych w art. 59 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/138/WE. Opinia ta jest wydawana niezwłocznie i w każdym razie przed upływem okresu oceny zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE.

4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji Urząd może udzielać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji porad technicznych w obszarach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 16b

Pytania i odpowiedzi

1. Pytania dotyczące praktycznego zastosowania lub wykonania przepisów aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, związanych z nimi aktów delegowanych i wykonawczych, jak i wytycznych i zaleceń przyjętych na mocy tych aktów ustawodawczych, mogą – nie naruszając przepisów ust. 5 niniejszego artykułu – być kierowane do Urzędu przez każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym właściwe organy i instytucje i organy Unii, w dowolnym języku urzędowym Unii.

Przed skierowaniem pytania do Urzędu instytucje finansowe rozważają, czy należy w pierwszej kolejności zwrócić się z pytaniem do właściwego dla nich organu.

Przed opublikowaniem odpowiedzi na dopuszczalne pytania Urząd może zwrócić się o dalsze wyjaśnienia w sprawie pytań zadanych przez osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w niniejszym ustępie.

2. Odpowiedzi Urzędu na pytania, o których mowa w ust. 1, są niewiążące. Odpowiedzi udostępnia się co najmniej w języku, w jakim zadano pytanie.

3. Urząd tworzy i utrzymuje internetowe narzędzie dostępne na jego stronie internetowej służące zgłaszaniu pytań i terminowej publikacji wszystkich otrzymanych pytań, jak również wszystkich odpowiedzi na wszystkie dopuszczalne pytania zgodnie z ust. 1, chyba że taka publikacja jest sprzeczna z uzasadnionym interesem tych osób lub stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego. Urząd może odrzucić pytania, na które nie zamierza odpowiedzieć. Pytania odrzucone są publikowane przez Urząd na jego stronie internetowej przez okres dwóch miesięcy.

4. Trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu może zwrócić się do Rady Organów Nadzoru o podjęcie decyzji na podstawie art. 44, czy odnieść się do kwestii poruszonej w dopuszczalnym pytaniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w wytycznych na podstawie art. 16, zwrócić się o porady do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, dokonać przeglądu pytań i odpowiedzi w odpowiednich odstępach czasu, przeprowadzić otwarte konsultacje publiczne, czy też przeanalizować potencjalne odnośne koszty i korzyści. Takie konsultacje i analizy są proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu projektu odnośnych pytań i odpowiedzi lub do szczególnie pilnego charakteru danej kwestii. W przypadku wystąpienia o opinię lub poradę do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, ma zastosowanie obowiązek zachowania poufności.

5. Pytania, które wymagają wykładni prawa Unii, Urząd przekazuje Komisji. Urząd publikuje wszystkie odpowiedzi przekazane przez Komisję.”;

14) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, odpowiedniej grupy interesariuszy lub z własnej inicjatywy, w tym podjętej w oparciu o dobrze udokumentowane informacje uzyskane od osób fizycznych lub prawnych, i po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu, Urząd przedstawia w zarysie sposób, w jaki zamierza zająć się daną sprawą oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa unijnego.”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 35 Urząd może – po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu – skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje bezpośrednio do innych właściwych organów, zawsze kiedy zwrócenie się o udzielenie informacji do zainteresowanego właściwego organu okazało się lub zostało uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uważanych za niezbędne do celów przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przed wydaniem zalecenia określonego w ust. 3 Urząd – podejmuje współpracę z zainteresowanym właściwym organem, jeżeli uzna taką współpracę za odpowiednią w celu usunięcia naruszenia prawa Unii, w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie działań, które ten właściwy organ musi podjąć, by dostosować się do przepisów prawa Unii.”;

- c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym w niej terminie oraz w przypadku gdy konieczne jest odpowiednio szybkie zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, Urząd może – w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego artykułu, mają bezpośrednie zastosowanie do instytucji finansowych – przyjąć decyzję indywidualną skierowaną do instytucji finansowej, zobowiązującą ją do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.

7. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 6 mają charakter nadrzędny w stosunku do wszelkich wcześniejszych decyzji przyjętych przez właściwe organy w tej samej sprawie.

Podejmując działania w związku z kwestiami, które są przedmiotem formalnej opinii zgodnie z ust. 4 lub decyzji zgodnie z ust. 6, właściwe organy stosują się do formalnej opinii lub, w zależności od przypadku, do decyzji.”;

- 15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Ochrona osób zgłaszających nieprawidłowości

1. Urząd musi posiadać specjalne kanały zgłaszania nieprawidłowości służące do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazywanych przez osoby fizyczne lub prawne zgłaszające faktyczne lub potencjalne naruszenia, nadużycia prawa lub przypadki niestosowania prawa Unii.

2. Osoby fizyczne lub prawne dokonujące zgłoszeń za pośrednictwem tych kanałów podlegają, w stosownych przypadkach, ochronie przed odwetem zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 (*).

3. Urząd zapewnia możliwość przekazywania wszelkich informacji anonimowo lub poufnie oraz w bezpieczny sposób. Jeżeli Urząd uzna, że przekazane informacje zawierają dowody lub istotne przesłanki wskazujące na istotne naruszenia, Urząd przekazuje informacje zwrotne osobie dokonującej zgłoszenia.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17)”;

- 16) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji na mocy ust. 2 niniejszego artykułu i w wyjątkowych okolicznościach, kiedy niezbędne są skoordynowane działania właściwych organów w celu reakcji na niekorzystny rozwój sytuacji, który może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, lub też ochronie klientów i konsumentów, Urząd może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące właściwe organy do podjęcia niezbędnych działań zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, w celu zaradzenia takiemu rozwojowi sytuacji przez zapewnienie spełniania przez instytucje finansowe i właściwe organy wymogów ustanowionych w tych aktach ustawodawczych.”;

- 17) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 17 Urząd może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy zachodzi dowolna z następujących okoliczności:

- a) na wniosek co najmniej jednego zainteresowanego właściwego organu, jeżeli właściwy organ nie zgadza się z procedurą lub istotą działania lub zaproponowanego działania innego właściwego organu, bądź też z zaniechaniem działania przez inny właściwy organ;

- b) w przypadkach, gdy akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią, że Urząd może udzielać wsparcia z własnej inicjatywy, w sytuacji gdy na podstawie obiektywnych powodów można stwierdzić, że między właściwymi organami istnieje różnica zdań.

W przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia przez właściwe organy wspólnej decyzji oraz w przypadku, gdy zgodnie z tymi aktami Urząd może z własnej inicjatywy wspierać zainteresowane właściwe organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, zakłada się, że różnica zdań istnieje, jeżeli organy te nie podejmą wspólnej decyzji w terminach określonych w tych aktach.”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. W następujących przypadkach zainteresowane właściwe organy bez zbędnej zwłoki powiadamiają Urząd, że nie osiągnięto porozumienia:

- a) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń,:

- (i) określony termin upłynął; lub
- (ii) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań;

- b) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń:

- (i) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań; lub
- (ii) minęły dwa miesiące od daty otrzymania przez właściwy organ wniosku innego właściwego organu o podjęcie określonego działania w celu wypełnienia obowiązków wynikających z tych aktów, a organ, do którego się zwrócono, nie podjął jeszcze decyzji mającej na celu uwzględnienie wniosku.

1b. Przewodniczący ocenia, czy Urząd powinien działać zgodnie z ust. 1. Jeżeli interwencja podejmowana jest z inicjatywy własnej Urzędu, powiadamia on zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji dotyczącej interwencji.

W oczekiwaniu na decyzję Urzędu zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 4 w przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia wspólnej decyzji, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje indywidualne decyzje. W przypadku gdy Urząd zdecyduje się podjąć działanie, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje decyzje do zakończenia procedury określonej w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd może w celu rozstrzygnięcia sporu wydać decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od określonych działań, oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla zainteresowanych właściwych organów. Decyzja Urzędu może zobowiązywać właściwe organy do uchylenia lub zmiany decyzji, którą podjęły, lub do skorzystania z uprawnień, które posiadają na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii.”;

- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Urząd powiadamia zainteresowane właściwe organy o zakończeniu procedur przewidzianych w ust. 2 i 3, a także – w stosownych przypadkach – o swojej decyzji podjętej zgodnie z ust. 3.”;

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu, i tym samym nie zapewnia spełniania przez instytucję finansową wymogów, które są wobec niej bezpośrednio stosowane na mocy aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może wydać skierowaną do tej instytucji finansowej decyzję indywidualną, zobowiązującą tę instytucję do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.”;

18) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd propaguje i monitoruje – w ramach swoich uprawnień – efektywne, skuteczne i spójne funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru, w przypadku gdy zostały ustanowione na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także wspiera spójność i konsekwentność stosowania prawa Unii w tych kolegiach organów nadzoru. Mając na celu konwergencję najlepszych praktyk nadzorczych, Urząd propaguje wspólne plany nadzorcze i wspólne kontrole, natomiast członkom personelu Urzędu przysługują pełne prawa uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru i tym samym mogą oni uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzoru, w tym w kontrolach na miejscu prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd odgrywa wiodącą rolę w zapewnianiu konsekwentnego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru dla instytucji transgranicznych w całej Unii, z uwzględnieniem ryzyka systemowego generowanego przez instytucje finansowe, o którym mowa w art. 23, i w stosownych przypadkach zwołuje posiedzenie kolegium organów nadzoru.”;

(ii) akapit trzeci lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) inicjować i koordynować ogólnounijne testy warunków skrajnych – zgodnie z art. 32 – w celu oceny odporności instytucji finansowych, w szczególności ryzyka systemowego generowanego przez instytucje finansowe, o którym mowa w art. 23, na niekorzystne zmiany na rynku oraz w celu oceny możliwości wzrostu ryzyka systemowego w sytuacjach skrajnych, zapewniając przy tym stosowanie na poziomie krajowym spójnej metodyki w takich testach, a także w stosownych przypadkach wydawać właściwym organom zalecenie wyeliminowania problemów stwierdzonych w trakcie testu warunków skrajnych, w tym zalecenie przeprowadzenia szczegółowych ocen. Urząd może zalecić właściwym organom przeprowadzenie kontroli na miejscu oraz może uczestniczyć w takich kontrolach na miejscu, w celu zapewnienia porównywalności i wiarygodności metod, praktyk i wyników ogólnounijnej oceny”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd może opracowywać projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych zgodnie z uprawnieniami określonymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zgodnie z art. 10–15, aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. Urząd może wydawać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16, aby propagować konwergencję funkcjonowania nadzoru i najlepszych praktyk nadzorczych przyjętych przez kolegia organów nadzoru.”;

19) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ogólne dotyczące ryzyk systemowych”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd, we współpracy z ERRS i zgodnie z art. 23, opracowuje wspólne podejście do identyfikacji i mierzenia znaczenia systemowego, w tym, w stosownych przypadkach, wskaźniki ilościowe i jakościowe.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji – lub z własnej inicjatywy – Urząd może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające dotyczące konkretnego rodzaju instytucji finansowej lub rodzaju produktu lub sposobu postępowania w celu oszacowania potencjalnego zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub dla ochrony klientów lub konsumentów.

W następstwie postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie akapitu pierwszego Rada Organów Nadzoru może wydać zainteresowanym właściwym organom odpowiednie zalecenia podjęcia stosownych działań.

Urząd może w tym celu skorzystać z uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym art. 35.”;

20) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W porozumieniu z ERRS Urząd opracowuje kryteria identyfikacji i mierzenia ryzyka systemowego oraz odpowiedni system testowania warunków skrajnych, który obejmuje ocenę możliwości wzrostu – w sytuacjach skrajnych – poziomu ryzyka systemowego, które jest generowane przez uczestników rynków finansowych lub na które uczestnicy ci są narażeni, w tym potencjalnego ryzyka systemowego związanego ze środowiskiem. Uczestnicy rynków finansowych, którzy mogą generować ryzyko systemowe, podlegają wzmocnionemu nadzorowi, a w razie potrzeby – procedurom naprawczym, o których mowa w art. 25.”;

21) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) ustanawianie unijnych strategicznych priorytetów w zakresie nadzoru zgodnie z art. 29a;

ab) tworzenie grup koordynacyjnych zgodnie z art. 45b w celu propagowania konwergencji praktyk nadzorczych i wskazywania najlepszych praktyk;”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) promowanie skutecznej dwustronnej i wielostronnej wymiany pomiędzy właściwymi organami informacji dotyczących wszystkich istotnych kwestii, w tym cyberbezpieczeństwa i cyberataków, z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów w zakresie poufności i ochrony danych przewidzianych w odpowiednich unijnych aktach ustawodawczych;”;

(iii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) ustanawianie sektorowych i międzysektorowych programów szkoleń, w tym w zakresie innowacji technologicznych, różnych form spółdzielni i towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, ułatwianie wymian personelu oraz zachęcanie właściwych organów do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników oraz innych narzędzi;”;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„f) wdrożenie systemu monitorowania służącego do oceny istotnych zagrożeń środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, z uwzględnieniem porozumienia paryskiego do konwencji ramowej ONZ w sprawie zmiany klimatu;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych Urząd może tworzyć, w stosownych przypadkach, nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

W celu ustanowienia wspólnej kultury nadzoru Urząd opracowuje i aktualizuje – biorąc należycie pod uwagę charakter, skalę i złożoność ryzyk, praktyki biznesowe, modele biznesowe i wielkość instytucji finansowych i rynków – unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi w Unii. Unijny podręcznik nadzoru określa najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy.

W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie opinii, o których mowa w ust. 1 lit. a), narzędzi i instrumentów, o których mowa w niniejszym ustępie. Analizuje on również, w stosownych przypadkach, potencjalne koszty i korzyści z nimi związane. Takie konsultacje i analizy są proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu opinii lub narzędzi oraz instrumentów. W razie potrzeby Urząd zasięga również porady odpowiedniej grupy interesariuszy, o której mowa w art. 37.”;

22) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Unijne strategiczne priorytety w zakresie nadzoru

Po odbyciu dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru oraz z uwzględnieniem uwag otrzymanych od właściwych organów, dotychczasowych prac przeprowadzonych przez instytucje Unii oraz analiz, ostrzeżeń i zaleceń opublikowanych przez ERRS, Urząd wskazuje, co najmniej co trzy lata do dnia 31 marca, maksymalnie dwa priorytety o ogólnounijnym znaczeniu, które odzwierciedlają przyszłe zmiany i tendencje. Właściwe organy uwzględniają te priorytety przy opracowywaniu swoich programów prac oraz odpowiednio powiadamiają o nich Urząd. Urząd omawia odnośne działania, które mają być prowadzone przez właściwe organy w następnym roku i wyciąga stosowne wnioski. Urząd omawia ewentualne działania następcze, które mogą obejmować wytyczne i zalecenia skierowane do właściwych organów oraz wzajemne oceny w odnośnym obszarze.

Priorytety o ogólnounijnym znaczeniu wskazane przez Urząd nie uniemożliwiają właściwym organom stosowania ich najlepszych praktyk, podejmowania działań w oparciu o ich dodatkowe priorytety oraz w odpowiedzi na zmiany ich sytuacji, a także uwzględniają specyfikę poszczególnych państw.”;

23) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Wzajemne oceny właściwych organów

1. W celu dalszego zwiększania spójności i skuteczności wyników w zakresie nadzoru Urząd przeprowadza okresowo wzajemne oceny wszystkich lub części działań realizowanych przez właściwe organy. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie ocenianych właściwych organów. Podczas planowania i przeprowadzania wzajemnych ocen uwzględnia się dotychczasowe informacje już uzyskane i oceny już przeprowadzone w odniesieniu do zainteresowanego właściwego organu, w tym wszelkie istotne informacje udzielone Urzędowi zgodnie z art. 35 oraz wszelkie istotne informacje pochodzące od zainteresowanych stron.

2. Do celów niniejszego artykułu Urząd powołuje w trybie doraźnym komitety ds. wzajemnych ocen, w których skład wchodzi pracownicy Urzędu oraz członkowie właściwych organów. Pracom komitetów ds. wzajemnej oceny przewodniczy pracownik Urzędu. Przewodniczący, po konsultacji z Zarządem i w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa, proponuje przewodniczącego i członków komitetu ds. wzajemnej oceny, których zatwierdza Rada Organów Nadzoru. Propozycję tę uznaje się za przyjętą, o ile Rada Organów Nadzoru nie przyjmie w terminie 10 dni od złożenia propozycji przez przewodniczącego decyzji o jej odrzuceniu.

3. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

- a) adekwatności zasobów, stopnia niezależności i ustaleń dotyczących zarządzania właściwego organu, przy szczególnym uwzględnieniu skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zdolności reagowania na zmiany na rynku;
- b) skuteczności i uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa Unii i w praktykach nadzorczych, w tym regulacyjnych standardach technicznych i wykonawczych standardach technicznych, wytycznych i zaleceniach przyjętych na mocy art. 10–16, oraz stopnia, w jakim praktyki nadzorcze osiągają cele wyznaczone w prawie Unii;
- c) stosowania najlepszych praktyk opracowanych przez właściwe organy, których przyjęcie byłoby korzystne dla innych właściwych organów;
- d) skuteczności i poziomu konwergencji w zakresie egzekwowania przepisów przyjętych w trakcie wdrażania prawa Unii, w tym sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych nałożonych wobec osób odpowiedzialnych za nieprzestrzeganie tych przepisów.

4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. To sprawozdanie wzajemnej oceny kto przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 4. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny oraz zapewnić równe warunki działania. Zarząd ocenia w szczególności to, czy daną metodykę zastosowano w jednolity sposób. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następne, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następne mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 16 oraz opinii zgodnie z art. 29 ust. 1 lit. a).

Zgodnie z art. 16 ust. 3 właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub projektów wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 10–15 bądź wytycznych lub zaleceń zgodnie z art. 16 Urząd bierze pod uwagę wynik wzajemnej oceny, w tym wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań, w celu zapewnienia konwergencji najwyższej jakości praktyk nadzorczych.

5. W przypadku gdy – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań – Urząd uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do instytucji finansowych lub właściwych organów, przedkłada on swoją opinię Komisji.

6. Dwa lata po opublikowaniu sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd przystępuje do sporządzenia sprawozdania podsumowującego. Sprawozdanie podsumowujące sporządza komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 4. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami podsumowującymi. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę m.in. adekwatności i skuteczności działań podjętych przez właściwe organy, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następne określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny.

7. Komitet ds. wzajemnej oceny, po konsultacji z właściwymi organami podlegającymi wzajemnej ocenie, wskazuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny. Urząd publikuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny oraz ze sprawozdania podsumowującego, o którym mowa w ust. 6. W przypadku gdy uzasadnione główne wnioski Urzędu różnią się od wniosków wskazanych przez komitet ds. wzajemnej oceny, Urząd przekazuje, przy zachowaniu poufności, wnioski komitetu ds. wzajemnej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Jeżeli właściwy organ, który jest objęty wzajemną oceną, obawia się, że opublikowanie uzasadnionych głównych wniosków Urzędu stanowiłoby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego, ma on możliwość skierowania sprawy do Rady Organów Nadzoru. Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o niepublikowaniu tych wniosków.

8. Do celów niniejszego artykułu Zarząd przygotowuje propozycję planu prac w zakresie wzajemnej oceny na najbliższe dwa lata, w którym to planie uwzględnia się między innymi doświadczenia wyniesione z poprzednich wzajemnych ocen oraz wnioski z dyskusji prowadzonych na forum grup koordynacyjnych, o których mowa w art. 45b. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac. Plan ten podaje się do wiadomości publicznej. W przypadku pilnego charakteru sprawy lub w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.”;

24) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd pełni ogólną rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami, w szczególności w przypadku, gdy niekorzystny rozwój sytuacji może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego lub w sytuacjach, gdy działalność transgraniczna może potencjalnie wpłynąć na ochronę właścicieli polis, członków programów emerytalnych i uposażonych w Unii.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd wspiera skoordynowaną reakcję na poziomie Unii, między innymi poprzez.”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) podejmowanie odpowiednich działań w przypadku rozwoju sytuacji, który może zagrozić funkcjonowaniu rynków finansowych, celem koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy.”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) stosowanie odpowiednich środków w celu koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy z myślą o ułatwianiu wchodzenia na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzania na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych;”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Aby przyczyniać się do stworzenia wspólnego europejskiego podejścia do innowacji technologicznych, Urząd propaguje konwergencję praktyk nadzorczych przy wsparciu, w stosownych przypadkach, ze strony komitetu ds. ochrony konsumentów i innowacji finansowych, ułatwiając wchodzenie na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzanie na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych, zwłaszcza poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk. W stosownych przypadkach Urząd może wydać wytyczne lub zalecenia zgodnie z art. 16.”;

25) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Wymiana informacji dotyczących kompetencji i reputacji

Urząd, wraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ustanawiają system wymiany informacji istotnych z punktu widzenia prowadzonej przez właściwe organy oceny kompetencji i reputacji posiadaczy znacznych pakietów akcji, dyrektorów i osób pełniących kluczowe funkcje w instytucjach finansowych zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

26) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ocena zmian na rynku, w tym testów warunków skrajnych”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd monitoruje i ocenia zmiany zachodzące na rynku w obszarze podlegającym jego kompetencjom oraz, w razie potrzeby, informuje Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ERRS oraz Parlament Europejski, Radę i Komisję o tendencjach w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, potencjalnych zagrożeniach i słabościach. Do swojej oceny Urząd włącza analizę rynków, na których działają instytucje finansowe, oraz ocenę skutków, jakie ewentualne zmiany na rynku mogą mieć dla tych instytucji.”;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd inicjuje i koordynuje ogólnounijne oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu Urząd opracowuje:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wspólną metodykę oceny wpływu scenariuszy ekonomicznych na sytuację finansową instytucji finansowej, z uwzględnieniem między innymi zagrożeń wynikających z niekorzystnych zmian środowiskowych;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) wspólną metodykę identyfikacji instytucji finansowych, które należy objąć ogólnounijnymi ocenami;”;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) wspólną metodykę oceny wpływu zagrożeń środowiskowych na stabilność finansową instytucji finansowych.”;

(v) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów niniejszego ustępu Urząd współpracuje z ERRS.”;

- d) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem zadań ERRS określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1092/2010, raz w roku, a w razie potrzeby częściej, Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS oceny tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości w obszarze podlegającym jego kompetencjom, w połączeniu ze wskaźnikami, o których mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

- 27) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Współpraca międzynarodowa, w tym równowaga

1. Z zastrzeżeniem odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami regulacyjnymi, organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi oraz administracjami państw trzecich. Porozumienia te nie mogą prowadzić do powstania zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich ani nie mogą uniemożliwiać państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.

Jeżeli państwo trzecie – zgodnie z obowiązującym aktem delegowanym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 – figuruje w wykazie jurysdykcji mających strategiczne braki w krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, Urząd nie zawiera porozumień administracyjnych z organami regulacyjnymi i organami nadzoru tego państwa trzeciego. Nie wyklucza to innych form współpracy między Urzędem a danymi organami państwa trzeciego w celu zmniejszenia zagrożeń dla systemu finansowego Unii.

2. Na specjalny wniosek Komisji o udzielenie porady lub gdy jest do tego zobowiązany na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd pomaga Komisji w przygotowywaniu decyzji w sprawie równowagi ram prawnych i nadzorczych w państwach trzecich.

3. Urząd monitoruje stosowne zmiany – zwracając szczególną uwagę na ich wpływ na stabilność finansową, integralność rynku, ochronę właścicieli polis i funkcjonowanie rynku wewnętrznego – w zakresie regulacji, nadzoru i praktyk dotyczących egzekwowania przepisów oraz zmiany na rynkach w państwach trzecich, – w zakresie, w jakim te zmiany mają znaczenie dla opartych na analizie ryzyka ocen równowagi w odniesieniu do których Komisja przyjęła – na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 – decyzje w sprawie równowagi.

Ponadto Urząd sprawdza, czy kryteria, na podstawie których podjęto decyzje w sprawie równowagi, oraz wszelkie określone w nich warunki są nadal spełniane.

Urząd może utrzymywać kontakty z odpowiednimi organami w państwach trzecich. Urząd przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) poufne sprawozdanie zawierające podsumowanie ustaleń, jakich dokonał w trakcie monitorowania prowadzonego w stosunku do wszystkich równowag państw trzecich. W sprawozdaniu szczególną uwagę poświęca się zwłaszcza skutkom dla stabilności finansowej, integralności rynku, ochrony właścicieli polis lub funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W przypadku gdy Urząd zidentyfikuje istotne zmiany w zakresie regulacji, nadzoru lub praktyk dotyczących egzekwowania przepisów w państwach trzecich, o których mowa w niniejszym ustępie, które mogą mieć wpływ na stabilność finansową Unii lub jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, integralność rynku, ochronę właścicieli polis lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego, bez zbędnej zwłoki informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję w trybie poufnym.

4. Bez uszczerbku dla konkretnych wymagań określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 zdanie drugie niniejszego artykułu, Urząd współpracuje, w miarę możliwości, z odpowiednimi właściwymi organami z państw trzecich, których ramy regulacyjne i nadzorcze zostały uznane za równowagowe. Co do zasady współpraca ta odbywa się na podstawie porozumień administracyjnych zawartych z odpowiednimi organami tych państw trzecich. Podczas negocjowania takich porozumień administracyjnych Urząd uwzględnia postanowienia dotyczące następujących kwestii:

- a) mechanizmów, które pozwalają Urzędowi uzyskiwać wszelkie istotne informacje, w tym informacje na temat systemu regulacyjnego, informacje dotyczące podejścia nadzorczego, istotnych zmian na rynkach i wszelkich zmian, które mogą mieć wpływ na decyzję w sprawie równowagi;

- b) w zakresie, w jakim jest to konieczne do kontroli realizacji takich decyzji w sprawie równoważności – procedur dotyczących koordynacji działań nadzorczych, w tym – w stosownych przypadkach – kontroli na miejscu.

Urząd informuje Komisję, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego odmówi zawarcia takiego porozumienia administracyjnego lub gdy odmówi skutecznej współpracy.

5. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w Unii oraz wzmocnienia międzynarodowej koordynacji w zakresie nadzoru Urząd może opracować modelowe porozumienia administracyjne. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zawierać swoje porozumienia w oparciu o modelowe porozumienie.

W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd przedstawia informacje na temat porozumień administracyjnych uzgodnionych z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi lub administracjami z państw trzecich, pomocy, której Urząd udzielił Komisji przy przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności, oraz monitorowania przez Urząd zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

6. W ramach swoich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd przyczynia się do zapewnienia jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na forach międzynarodowych.”;

28) skreśla się art. 34;

29) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 3;
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia ERRS skierowanego do Urzędu Urząd omawia to ostrzeżenie lub zalecenie na kolejnym posiedzeniu Rady Organów Nadzoru lub, w stosownym przypadku, wcześniej, aby ocenić skutki takiego ostrzeżenia lub zalecenia dla realizacji swoich zadań oraz ewentualne dalsze działania w związku z takim ostrzeżeniem lub zaleceniem.

W drodze odpowiedniej procedury decyzyjnej Urząd podejmuje decyzję w sprawie wszelkich działań, które należy podjąć w odpowiedzi na problemy wskazane w ostrzeżeniach i zaleceniach, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Urząd nie podejmuje działań w związku z ostrzeżeniem lub zaleceniem, informuje on ERRS o powodach niepodjęcia działania. ERRS informuje o tym Parlament Europejski zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010. ERRS informuje również o tym Radę.

5. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia skierowanego przez ERRS do właściwego organu Urząd korzysta w stosownych przypadkach z uprawnień przyznaných na mocy niniejszego rozporządzenia, tak aby zapewnić terminowe podjęcie działań następczych.

W przypadku gdy adresat zalecenia ERRS nie zamierza się do niego zastosować, informuje o tym Radę Organów Nadzoru i omawia z nią powody niepodjęcia działania.

Jeżeli właściwy organ informuje – zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 – Parlament Europejski, Radę, Komisję i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenie ERRS, właściwy organ należycie uwzględnia opinie Rady Organów Nadzoru.”;

- c) uchyla się ust. 6;

30) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji wchodzi 30 członków, z których:

- a) 13 członków reprezentuje – w stosunku gwarantującym równowagę – zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i pośredników ubezpieczeniowych działające na terenie Unii, z których trzech reprezentuje spółdzielcze lub wzajemne zakłady ubezpieczeń i reasekuracji;

b) 13 członków reprezentuje przedstawicieli pracowników zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i pośredników ubezpieczeniowych działających na terenie Unii, konsumentów, użytkowników usług ubezpieczeniowych i reasekuracji, przedstawicieli MŚP i przedstawicieli właściwych stowarzyszeń zawodowych; oraz

c) czterech członków to niezależni, wybitni naukowcy.

3. W skład Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych wchodzi 30 członków, z których:

a) 13 członków reprezentuje – w stosunku gwarantującym równowagę – instytucje pracowniczych programów emerytalnych działające na terenie Unii,

b) 13 członków reprezentuje przedstawicieli pracowników, przedstawicieli uposażonych, przedstawicieli MŚP i przedstawicieli właściwych stowarzyszeń zawodowych; oraz

c) czterech członków to niezależni, wybitni naukowcy.

4. Członków grup interesariuszy wyznacza Rada Organów Nadzoru zgodnie z otwartą i przejrzystą procedurą wyboru. Przy podejmowaniu swojej decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, w miarę możliwości, odpowiednie odzwierciedlenie różnorodności sektora ubezpieczeń i reasekuracji oraz sektora pracowniczych programów emerytalnych, równowagę geograficzną i równowagę płci oraz reprezentację zainteresowanych stron z całej Unii. Członków grup interesariuszy wybiera się na podstawie ich kwalifikacji, umiejętności, odpowiedniej wiedzy i udokumentowanej wiedzy fachowej.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Członkowie danej grupy interesariuszy wybierają spośród swego grona przewodniczącego. Kadencja przewodniczącego trwa dwa lata.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać przewodniczącego którejkolwiek grupy interesariuszy do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.”;

c) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Urząd przekazuje grupom interesariuszy wszystkie niezbędne informacje, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia, i zapewnia jej odpowiednią obsługę administracyjną. Członkom grup interesariuszy reprezentującym organizacje typu non profit, – z wyjątkiem przedstawicieli branży – zapewnia się odpowiedni zwrot kosztów. Taki zwrot kosztów uwzględnia wykonane przez członków prace przygotowawcze i dalsze działania oraz jest co najmniej równy stawkom zwrotu kosztów przysługującego urzędnikom zgodnie z tytułem V rozdział 1 sekcja 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (*) (regulamin pracowniczy). Grupy interesariuszy mogą utworzyć grupy robocze do spraw technicznych. Kadencja członków Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji oraz Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych wynosi cztery lata, a po tym okresie przeprowadza się nową procedurę wyboru.

(*) Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„6. Grupy interesariuszy mogą przedstawiać Urzędowi porady we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami Urzędu, ze szczególnym uwzględnieniem zadań określonych w art. 10–16, art. 29, 30 i 32.

Jeżeli członkowie grup interesariuszy nie są w stanie uzgodnić porady, dopuszcza się wydanie odrębnej porady przez jedną trzecią ich członków lub przez członków reprezentujących jedną grupę zainteresowanych stron.

Grupa Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji, Grupa Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych, Bankowa Grupa Interesariuszy oraz Grupa Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych mogą wydawać wspólne porady w zakresie kwestii dotyczących prac Europejskich Urzędów Nadzoru na podstawie art. 56 dotyczącego wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.”;

- e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Urząd podaje do wiadomości publicznej porady grup interesariuszy, odrębne porady jej członków oraz wyniki przeprowadzonych konsultacji, a także informacje o sposobie, w jaki uwzględniono porady i wyniki uzyskane w ramach konsultacji.”;

- 31) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Procedury podejmowania decyzji

1. Podejmując decyzje na podstawie art. 17, 18 i 19, Urząd postępuje zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu.
2. Urząd informuje każdego adresata danej decyzji w jego języku urzędowym o zamiarze podjęcia decyzji, wyznaczając termin, w którym adresat ten może wyrazić swoją opinię na temat przedmiotu tej decyzji, w pełni uwzględniając pilny charakter, złożoność i potencjalne skutki sprawy. Adresat może wyrazić opinię w swoim języku urzędowym. Przepis ustanowiony w zdaniu pierwszym stosuje się odpowiednio w odniesieniu do zaleceń, o których mowa w art. 17 ust. 3.
3. W decyzjach Urzędu przedstawia się powody, dla których zostały one przyjęte.
4. Adresaci decyzji Urzędu są informowani o środkach odwoławczych przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku gdy Urząd podjął decyzję na podstawie art. 18 ust. 3 lub art. 18 ust. 4, w odpowiednich odstępach czasu dokonuje jej przeglądu.
6. Decyzje podejmowane przez Urząd na podstawie art. 17, 18 lub 19 podaje się do wiadomości publicznej. Podając decyzję do wiadomości publicznej, ujawnia się właściwy organ lub instytucję finansową, których ona dotyczy, oraz główną treść decyzji, chyba że takie upublicznienie jest sprzeczne z uzasadnionym interesem tej instytucji finansowej lub z ochroną jej tajemnicy handlowej, bądź też mogłoby poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu oraz integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części.”;

- 32) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Przewodniczący;”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy krajowy organ publiczny, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie jest odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów dotyczących ochrony konsumentów, członek Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w tej literze, może podjąć decyzję o tym, że będzie mu towarzyszył przedstawiciel z organu odpowiedzialnego za ochronę konsumentów z danego państwa członkowskiego, któremu to przedstawicielowi nie przysługuje prawo głosu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim odpowiedzialność za ochronę konsumentów jest dzielona między kilkoma organami, organy te uzgadniają wspólnego przedstawiciela.”;

- 33) art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

Komitety wewnętrzne

1. Rada Organów Nadzoru, z własnej inicjatywy lub na wniosek Przewodniczącego, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Na wniosek Zarządu lub Przewodniczącego Rada Organów Nadzoru może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres kompetencji Zarządu. Rada Organów Nadzoru może przekazać wykonywanie niektórych wyraźnie określonych zadań i podejmowanie niektórych wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Zarządowi lub Przewodniczącemu.
2. Do celów art. 17 Przewodniczący wysuwa propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwego organu, któremu zarzuca się naruszenie prawa Unii, oraz nie mają żadnego interesu w danej sprawie ani bezpośrednich powiązań z danym właściwym organem.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzję, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za jej przyjęciem.

3. Do celów art. 19 Przewodniczący przedstawia propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwych organów, które są stroną sporu, oraz nie mają żadnego interesu w danym sporze ani bezpośrednich powiązań z danymi właściwymi organami.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzję, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za jej przyjęciem.

4. Do celów prowadzenia postępowań wyjaśniających przewidzianych w art. 22 ust. 4 akapit pierwszy Przewodniczący może przedstawić propozycję decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego oraz decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, które podlegają przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzję, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za jej przyjęciem.

5. Zespoły, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub Przewodniczący przedstawiają propozycje decyzji przewidzianych w art. 17 lub 19 do ostatecznego przyjęcia przez Radę Organów Nadzoru. Zespół, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przedstawia Radzie Organów Nadzoru wyniki postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie art. 22 ust. 4 akapit pierwszy.

6. Rada Organów Nadzoru przyjmuje regulamin wewnętrzny zespołów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 42

Niezależność Rady Organów Nadzoru

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia członkowie Rady Organów Nadzoru działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

2. Państwa członkowskie, instytucje ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Rady Organów Nadzoru w wykonywaniu przez nich swoich zadań.

3. Członkowie Rady Organów Nadzoru, Przewodniczący oraz przedstawiciele bez prawa głosu i obserwatorzy uczestniczący w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru dokładnie i w pełni deklarują przed każdym takim posiedzeniem brak lub istnienie jakiegokolwiek interesu, który można by uznać za podważający ich niezależność w odniesieniu do jakiegokolwiek punktu porządku obrad, oraz wstrzymują się od udziału w dyskusji i głosowaniu nad takimi punktami.

4. Rada Organów Nadzoru określa w swoim regulaminie wewnętrznym praktyczne ustalenia dotyczące zasady deklarowania interesu, o którym mowa w ust. 3, oraz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi.”;

34) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac Urzędu oraz jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji, o których mowa w rozdziale II. Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu oraz udziela porad, o których mowa w rozdziale II, w oparciu o propozycję przedstawioną, stosownie do przypadku, przez odpowiedni komitet wewnętrzny lub zespół, Przewodniczącego lub Zarząd.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Zarządu, przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonywania obowiązków Przewodniczącego, i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca każdego roku. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”;

- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Organów Nadzoru sprawuje władzę dyscyplinarną nad Przewodniczącym i Dyrektorem Wykonawczym. Może ona usunąć Dyrektora Wykonawczego ze stanowiska zgodnie z art. 51 ust. 5.”;

- 35) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 43a

Przejrzystość decyzji podejmowanych przez Radę Organów Nadzoru

Niezależnie od art. 70, w terminie nieprzekraczającym sześciu tygodni od każdego posiedzenia Rady Organów Nadzoru, Urząd co najmniej udostępnia Parlamentowi Europejskiemu wyczerpujący i rzeczowy protokół tego posiedzenia, w tym opatrzone uwagami wykaz decyzji, umożliwiający zrozumienie w pełni przebiegu dyskusji. W tym protokole nie uwzględnia się dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

- 36) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje Rady Organów Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do aktów określonych w art. 10–16 niniejszego rozporządzenia oraz środków i decyzji podejmowanych na mocy art. 9 ust. 5 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia oraz przepisów rozdziału VI niniejszego rozporządzenia i w drodze odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie drugim.

W odniesieniu do składu zespołów powoływanych zgodnie z art. 41 ust. 2, 3 i 4 oraz członków komitetu ds. wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 30 ust. 2, Rada Organów Nadzoru, rozpatrując propozycje Przewodniczącego, dąży do osiągnięcia konsensusu. W przypadku braku konsensusu decyzje Rady Organów Nadzoru są podejmowane większością trzech czwartych głosów jej członków posiadających prawo głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do decyzji przyjmowanych na mocy art. 18 ust. 3 i 4 oraz na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje zwykłą większością głosów jej członków posiadających prawo głosu.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do decyzji zgodnie z art. 17, 19 i 30 Rada Organów Nadzoru głosuje nad proponowanymi decyzjami w drodze procedury pisemnej. Członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu mają osiem dni roboczych na oddanie głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. Proponowaną decyzję uznaje się za przyjętą, o ile sprzeciwu nie wyrażą – zwykłą większością głosów – członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu. Głosów wstrzymujących się nie uznaje się ani za zgodę, ani za sprzeciw i nie uwzględnia się ich przy obliczaniu liczby oddanych głosów. Jeżeli trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu wyrazi sprzeciw wobec procedury pisemnej, projekt decyzji kieruje się pod obrady Rady Organów Nadzoru, a decyzję w tej sprawie Rada Organów Nadzoru podejmuje zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 niniejszego artykułu.

Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy, z wyjątkiem Dyrektora Wykonawczego nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tego uprawnienia i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Organów Nadzoru Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.”;

37) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Skład

1. Zarząd składa się z Przewodniczącego i sześciu członków Rady Organów Nadzoru, wybranych przez członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu spośród ich grona.

Każdy członek Zarządu poza Przewodniczącym ma zastępcę, który może go zastąpić, gdy nie może on uczestniczyć w posiedzeniach.

2. Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie. Skład Zarządu jest zrównoważony pod względem płci i proporcjonalny oraz odzwierciedla Unię jako całość. Kadencje zachodzą na siebie i mają zastosowanie odpowiednie ustalenia dotyczące rotacji.

3. Posiedzenia Zarządu zwoływane są przez Przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej jednej trzeciej członków, i przewodniczy im Przewodniczący. Zarząd zbiera się przed każdym posiedzeniem Rady Organów Nadzoru oraz tak często, jak uzna to za konieczne. Zarząd zbiera się co najmniej pięć razy w roku.

4. Członkowie Zarządu mogą, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego, korzystać z pomocy doradców lub ekspertów. Członkowie bez prawa głosu, z wyjątkiem Dyrektora Wykonawczego, nie uczestniczą w obradach Zarządu dotyczących indywidualnych instytucji finansowych.”;

38) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 45a

Proces podejmowania decyzji

1. Decyzje Zarządu podejmowane są zwykłą większością głosów jego członków, przy czym przy ich podejmowaniu dąży się do osiągnięcia konsensusu. Każdy członek ma jeden głos. Przewodniczący jest członkiem posiadającym prawo głosu.

2. Dyrektor Wykonawczy i przedstawiciel Komisji uczestniczą w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu. Przedstawiciel Komisji ma prawo głosu w sprawach, o których mowa w art. 63.

3. Zarząd przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 45b

Grupy koordynacyjne

1. Zarząd może – z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu – tworzyć grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach, w których może istnieć potrzeba koordynacji z uwzględnieniem szczególnych zmian na rynku. Zarząd tworzy grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach na wniosek pięciu członków Rady Organów Nadzoru.

2. W grupach koordynacyjnych uczestniczą wszystkie właściwe organy, które udostępniają grupom koordynacyjnym – zgodnie z art. 35 – informacje niezbędne, aby umożliwić tym grupom wykonywanie ich zadań koordynacyjnych zgodnie z ich mandatem. Prace grup koordynacyjnych opierają się na informacjach udostępnionych przez właściwe organy oraz na wszelkich ustaleniach dokonanych przez Urząd.

3. Grupom tym przewodniczy członek Zarządu. Każdego roku członek Zarządu odpowiedzialny za daną grupę koordynacyjną informuje Radę Organów Nadzoru o głównych elementach omawianych kwestii oraz dokonanych ustaleń oraz – gdy jest to istotne – zgłasza propozycję dotyczącą regulacyjnych działań następczych lub wzajemnej oceny w odnośnym obszarze. Właściwe organy informują Urząd o tym, w jaki sposób uwzględniły prace grup koordynacyjnych w swoich działaniach.

4. W przypadku monitorowania zmian na rynku, które mogą być przedmiotem zainteresowania grup koordynacyjnych, Urząd może zwracać się do właściwych organów – zgodnie z art. 35 – o przekazanie informacji niezbędnych, aby umożliwić Urzędowi wykonywanie jego funkcji monitorującej.”;

39) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Niezależność Zarządu

Członkowie Zarządu działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Zarządu przy wykonywaniu ich zadań.”;

40) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„3a. Zarząd może badać wszystkie kwestie, z wyjątkiem zadań określonych w art. 30, wydawać na ich temat opinię i przedstawiać w ich sprawie wnioski.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarząd przedkłada Radzie Organów Nadzoru do zatwierdzenia roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonania obowiązków Przewodniczącego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie

„8. Zarząd wyznacza i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 58 ust. 3 i 5, należycie uwzględniając wniosek Rady Organów Nadzoru.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Członkowie Zarządu podają do wiadomości publicznej informacje o wszystkich odbytych spotkaniach i wszystkich przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie, zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

41) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, w tym ustalanie porządku obrad, który podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru, zwoływanie posiedzeń oraz poddawanie punktów porządku obrad pod decyzję, oraz przewodniczy posiedzeniom Rady Organów Nadzoru.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za ustalenie porządku obrad Zarządu, który podlega przyjęciu przez Zarząd, oraz przewodniczy posiedzeniom Zarządu.

Przewodniczący może zwrócić się do Zarządu o rozważenie utworzenia grupy koordynacyjnej zgodnie z art. 45b.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący wybierany jest na podstawie osiągnięć, umiejętności i wiedzy na temat instytucji i rynków finansowych oraz doświadczenia w zakresie nadzoru finansowego i regulacji finansowych, po przeprowadzeniu otwartej procedury wyboru, w ramach której przestrzega się zasady równowagi płci i którą publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Rada Organów Nadzoru, przy wsparciu Komisji, sporządza krótką listę zakwalifikowanych kandydatów na stanowisko Przewodniczącego. W oparciu o krótką listę Rada przyjmuje decyzję o mianowaniu Przewodniczącego, po zatwierdzeniu go przez Parlament Europejski.

W przypadku gdy Przewodniczący nie spełnia już warunków określonych w art. 49 lub został uznany za winnego poważnego uchybienia, Rada może, działając na wniosek Komisji zatwierdzony przez Parlament Europejski, przyjąć decyzję o odwołaniu go z urzędu.

Rada Organów Nadzoru wybiera także spośród jej członków Wiceprzewodniczącego, który będzie pełnił zadania Przewodniczącego w czasie jego nieobecności. Wiceprzewodniczący nie może być wybrany spośród członków Zarządu.”;

- c) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, zadania Przewodniczącego wykonuje Wiceprzewodniczący.

Rada może – działając na wniosek Rady Organów Nadzoru i przy wsparciu Komisji, a także po uwzględnieniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym – jednokrotnie przedłużyć kadencję Przewodniczącego.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przewodniczący może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie z poważnych powodów. Przewodniczący może zostać w ten sposób odwołany wyłącznie przez Parlament Europejski w oparciu o wcześniejszą decyzję Rady przyjętą po konsultacji z Radą Organów Nadzoru.”;

- 42) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Niezależność Przewodniczącego”;

- b) ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem roli Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań Przewodniczącego, Przewodniczący nie zwraca się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmuje takich instrukcji.”;

- 43) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Wydatki

Przewodniczący podaje do wiadomości publicznej informacje o wszystkich spotkaniach odbytych z podmiotami zewnętrznymi w terminie dwóch tygodni od spotkania i o wszystkich przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

- 44) uchyla się art. 50;

- 45) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólny Komitet stanowi forum, w ramach którego Urząd prowadzi regularną i ścisłą współpracę, aby zapewnić międzysektorową spójność – przy uwzględnieniu specyfiki poszczególnych sektorów – z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zwłaszcza w odniesieniu do:”;

- (ii) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— konglomeratów finansowych oraz – gdy wymaga tego prawo Unii – konsolidacji ostrożnościowej,”;

- (iii) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„— cyberbezpieczeństwa,”;

- (iv) tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— wymiany informacji i najlepszych praktyk z ERRS oraz innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru,”;

(v) dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— detalicznych usług finansowych i kwestii dotyczących ochrony konsumentów i inwestorów;
- porad udzielanych przez komitet ustanowiony zgodnie z art. 1 ust. 7.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wspólny Komitet może wspierać Komisję w ocenie warunków i specyfikacji technicznych oraz procedur służących zapewnieniu bezpiecznego i skutecznego połączenia scentralizowanych zautomatyzowanych mechanizmów zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 32a ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849, a także w skutecznym połączeniu rejestrów krajowych zgodnie z tą dyrektywą.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wspólny Komitet posiada własny personel zapewniany przez Europejskie Urzędy Nadzoru, który działa jako stały sekretariat. Urząd wnosi odpowiednie środki na pokrycie kosztów administracyjnych, kosztów infrastruktury oraz kosztów operacyjnych.”;

46) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący Wspólnego Komitetu wybierany jest co roku na zasadzie rotacji spośród przewodniczących Europejskich Urzędów Nadzoru. Przewodniczący Wspólnego Komitetu jest drugim wiceprzewodniczącym ERRS.”;

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się co najmniej raz na trzy miesiące.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Przewodniczący Urzędu regularnie informuje Radę Organów Nadzoru o stanowiskach przyjmowanych podczas posiedzeń Wspólnego Komitetu oraz informuje ją o tych stanowiskach.”;

47) art. 56 i 57 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 56

Wspólne stanowiska i wspólne akty

W ramach swoich zadań określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, a w szczególności w kontekście wykonania dyrektywy 2002/87/WE, w stosownych przypadkach Urząd wypracowuje w drodze konsensusu wspólne stanowiska, w stosownych przypadkach z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

Jeżeli wymaga tego prawo Unii, środki na mocy art. 10–16 oraz decyzje na mocy art. 17, 18 i 19 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stosowania dyrektywy 2002/87/WE i innych aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, które wchodzą również w zakres kompetencji Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) lub Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), są przyjmowane równolegle, w stosownych przypadkach, przez Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).

Artykuł 57

Podkomitety

1. Wspólny Komitet może ustanawiać podkomitety w celu przygotowania dla Wspólnego Komitetu projektów wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.

2. W skład każdego podkomitetu wchodzi osoby, o których mowa w art. 55 ust. 1, oraz po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu właściwego organu z każdego państwa członkowskiego.

3. Każdy podkomitet wybiera spośród przedstawicieli odpowiednich właściwych organów przewodniczącego, który staje się również obserwatorem we Wspólnym Komitecie.

4. Do celów art. 56 w ramach Wspólnego Komitetu ustanawia się Podkomitet ds. Konglomeratów Finansowych.

5. Wspólny Komitet publikuje na swojej stronie internetowej informację o wszystkich ustanowionych podkomitetach, łącznie z ich uprawnieniami, oraz listę ich członków z podaniem funkcji pełnionych przez nich w danym podkomitecie.”;

48) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się Komisję Odwoławczą Europejskich Urzędów Nadzoru.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Komisji Odwoławczej wchodzi sześciu członków i sześciu zastępców, które to osoby muszą cieszyć się dużym uznaniem i posiadać udokumentowaną odpowiednią wiedzę z zakresu prawa Unii oraz międzynarodowe doświadczenie zawodowe na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń, pracowniczych programów emerytalnych, rynków papierów wartościowych lub innych usług finansowych, z wyłączeniem aktualnego personelu właściwych organów lub innych krajowych lub unijnych instytucji lub organów zaangażowanych w działalność Urzędu oraz członków Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych. Członkowie i ich zastępcy muszą być obywatelami państwa członkowskiego oraz muszą posiadać gruntowną znajomość co najmniej dwóch języków urzędowych Unii. Komisja Odwoławcza musi dysponować fachową wiedzą prawniczą wystarczającą do zapewnienia specjalistycznych opinii prawnych dotyczących legalności, w tym proporcjonalności, wykonywania uprawnień przez Urząd.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dwoch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd Urzędu po konsultacji z Radą Organów Nadzoru z krótkiej listy zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.

Po otrzymaniu krótkiej listy kandydatów Parlament Europejski może wezwać kandydatów na członków i ich zastępców do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać członków Komisji Odwoławczej do złożenia przed nim oświadczenia oraz udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, z wyjątkiem oświadczeń, pytań lub odpowiedzi dotyczących indywidualnych spraw będących przedmiotem decyzji Komisji Odwoławczej lub toczących się przed Komisją Odwoławczą.”;

49) art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie Komisji Odwoławczej oraz pracownicy Urzędu zapewniający wsparcie operacyjne i obsługę administracyjną nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeżeli mają w nim interes osobisty, jeżeli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.”;

50) art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się Urzędowi w formie pisemnej w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od daty opublikowania decyzji przez Urząd.

Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie trzech miesięcy od jego złożenia.”;

51) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Przekroczenie kompetencji przez Urząd

Każda osoba fizyczna lub prawna może przesłać uzasadnioną opinię Komisji, jeżeli uzna, że Urząd – działając zgodnie z art. 16 i 16b – przekroczył swoje kompetencje, w tym poprzez działanie niezgodne z zasadą proporcjonalności w rozumieniu art. 1 ust. 5, a takie przekroczenie kompetencji ma bezpośredni i indywidualny wpływ na daną osobę.”;

52) w art. 62 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Dochody Urzędu, będącego organem europejskim zgodnie z art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (*) (UE, Euratom) 2018/1046 (zwanego dalej »rozporządzeniem finansowym«) składają się w szczególności z połączenia następujących elementów:

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).”

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„d) dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów.;

e) uzgodnione opłaty za publikacje, szkolenia oraz za inne usługi świadczone przez Urząd, w przypadku gdy specjalnie o ich realizację zwrócił się co najmniej jeden właściwy organ.”;

c) dodaje się następujący ustęp:

„Wszelkie dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów nie są przyjmowane, jeżeli ich przyjęcie rzutowałoby negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu. Za rzutujące negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu nie uważa się dobrowolnych wkładów, które stanowią rekompensatę z tytułu kosztów realizacji zadań przekazanych Urzędowi przez właściwy organ.”;

53) art. 63, 64 i 65 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 63

Ustanawianie budżetu

1. Każdego roku Dyrektor Wykonawczy – na podstawie rocznego i wieloletniego programu Urzędu – sporządza wstępny projekt jednolitego dokumentu programowego Urzędu na kolejne trzy lata budżetowe, w którym określa preliminarz dochodów i wydatków, jak również informacje na temat pracowników, oraz przekazuje go Zarządowi i Radzie Organów Nadzoru wraz z planem zatrudnienia.

2. Rada Organów Nadzoru – na podstawie projektu zatwierdzonego przez Zarząd – przyjmuje projekt jednolitego dokumentu programowego na kolejne trzy lata budżetowe.

3. Do dnia 31 stycznia Zarząd przekazuje jednolity dokument programowy Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

4. Uwzględniając jednolity dokument programowy, Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu równoważącego, którym ma zostać obciążony budżet ogólny Unii, zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.

5. Parlament Europejski i Rada przyjmują plan zatrudnienia dla Urzędu. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają środki na wkład równoważący dla Urzędu.

6. Budżet Urzędu przyjmuje Rada Organów Nadzoru. Budżet staje się budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

7. Zarząd bez zbędnej zwłoki powiadamia Parlament Europejski i Radę o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków.

8. Bez uszczerbku dla art. 266 i 267 rozporządzenia finansowego, Parlament Europejski i Rada zatwierdzają każdy projekt, który może mieć istotne skutki finansowe lub długoterminowe konsekwencje dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza każdy projekt związany z nieruchomościami, taki jak najem lub zakup budynków, w tym klauzule o odstąpieniu.

Artykuł 64

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor Wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje roczny budżet Urzędu.

2. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe. Art. 70 nie stanowi dla Urzędu przeszkody w przekazywaniu Trybunałowi Obrachunkowemu wszelkich informacji, o które Trybunał Obrachunkowy się zwraca, wchodzących w zakres kompetencji Trybunału.

3. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji wymagane informacje księgowe do celów związanych z konsolidacją w sposób i w formie, które ustalił księgowy Komisji.

4. Do dnia 31 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła również sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

5. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie wstępnego sprawozdania finansowego Urzędu zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego księgowy Urzędu sporządza końcowe sprawozdanie finansowe Urzędu. Dyrektor Wykonawczy przesyła to końcowe sprawozdanie finansowe Radzie Organów Nadzoru, która wydaje opinię na temat tego sprawozdania.

6. Do dnia 1 lipca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Rady Organów Nadzoru księgowemu Komisji, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Do dnia 15 czerwca każdego roku księgowy Urzędu przesyła również księgowemu Komisji pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustalonym przez księgowego Komisji do celów związanych z konsolidacją.

7. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada kolejnego roku.

8. Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września, a kopię tej odpowiedzi przesyła również Zarządowi i Komisji.

9. Dyrektor Wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.

10. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 15 maja roku N + 2, udziela Urzędowi absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

11. Urząd przedstawia uzasadnioną opinię w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego oraz wszelkich innych uwag poczynionych przez Parlament Europejski w procedurze udzielania absolutorium.

Artykuł 65

Przepisy finansowe

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu przyjmuje Zarząd po konsultacji z Komisją. Przepisy te nie mogą odbiegać od przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715 (*), chyba że jest to wymagane ze względu na szczególne potrzeby operacyjne w zakresie funkcjonowania Urzędu i jedynie wówczas, gdy Komisja wyrazi na to wcześniej zgodę.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1).;

54) art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności wobec Urzędu stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).;

55) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowie Rady Organów Nadzoru oraz wszyscy pracownicy Urzędu, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 339 TFUE oraz w odpowiednich przepisach prawodawstwa unijnego.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie uniemożliwia Urzędowi i właściwym organom korzystania z informacji na potrzeby egzekwowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a w szczególności na potrzeby postępowań mających na celu przyjęcie decyzji.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Zarząd i Rada Organów Nadzoru zapewniają, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Zarząd i Radę Organów Nadzoru lub wyznaczone w tym celu przez właściwe organy, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

Te same wymogi dotyczące tajemnicy służbowej mają również zastosowanie do obserwatorów biorących udział w posiedzeniach Zarządu i Rady Organów Nadzoru oraz uczestniczących w działaniach Urzędu.”;

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają Urzędowi wymiany informacji z właściwymi organami zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawa unijnego mającymi zastosowanie do instytucji finansowych.

Informacje te podlegają warunkom dotyczącym tajemnicy służbowej, o których mowa w ust. 1 i 2. Urząd wprowadza w swoim regulaminie wewnętrznym ustalenia praktyczne służące wdrożeniu zasad poufności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Urząd stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).;

- 56) w art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Ochrona danych osobowych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679 lub dla obowiązków Urzędu dotyczących przetwarzania przez niego danych osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*) podczas wypełniania powierzonych mu obowiązków.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

- 57) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.”;

- 58) art. 74 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, która została przez nich zawarta po uzyskaniu zgody Zarządu.”;

- 59) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Relacje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

Urząd uznaje się za następcę prawnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych. Najpóźniej w dniu ustanowienia Urzędu wszystkie aktywa i zobowiązania oraz wszystkie bieżące operacje Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych zostają automatycznie przekazane Urzędowi. Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych sporządza sprawozdanie, w którym wykazuje swoją końcową sytuację po stronie aktywów i zobowiązań na dzień tego przekazania. Sprawozdanie to jest badane i zatwierdzane przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych i Komisję.”;

- 60) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń uzyskanych w związku z działalnością Urzędu oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę.”;

- (ii) w lit. a) formuła wprowadzająca i ppkt (i) otrzymują brzmienie:

„a) skuteczności i konwergencji praktyk nadzorczych osiągniętych przez właściwe organy:

- (i) niezależności właściwych organów oraz konwergencji standardów równoważnych zasadom ładu korporacyjnego.”;

- (iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„g) funkcjonowania Wspólnego Komitetu.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W ramach ogólnego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, po skonsultowaniu się ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi stronami, przeprowadza kompleksową ocenę stosowania art. 9a.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i w zakresie przepisów dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 97/9/WE, 98/26/WE, 2001/34/WE, 2002/47/WE, 2004/109/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE (*) oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (**), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 (***), a także w zakresie stosownych części dyrektyw 2002/87/WE i dyrektywy 2002/65/WE w stopniu, w jakim akty te mają zastosowanie do przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne lub do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania wprowadzających do obrotu swoje jednostki lub udziały oraz do właściwych organów nadzorujących takie przedsiębiorstwa, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów oraz wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów Unii powierzających zadania Urzędowi.

Urząd wnosi wkład w prace Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (****) w zakresie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*****) i rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010. Urząd podejmuje decyzję w sprawie swojej zgody zgodnie z art. 9a ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Urząd podejmuje działania w zakresie działalności prowadzonej przez uczestników rynku finansowego w odniesieniu do spraw nieuregulowanych bezpośrednio w aktach ustawodawczych, o których mowa w ust. 2, w tym kwestie ładu korporacyjnego, audytu i sprawozdawczości finansowej, biorąc pod uwagę zrównoważone modele biznesowe i uwzględnianie czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, pod warunkiem że takie działania są konieczne, by zapewnić skuteczne i spójne stosowanie tych aktów. Urząd podejmuje również odpowiednie działania w kontekście zagadnień związanych z ofertami przejęcia, rozliczeniami i rozrachunkami oraz instrumentami pochodnymi.

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).
- (**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.06.2017, s. 12).
- (****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).
- (*****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).; ”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych aktów Unii powierzających Urzędowi funkcje wydawania zezwoleń lub sprawowania nadzoru oraz odpowiadające im uprawnienia.”;

c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

— formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„5. Celem Urzędu jest ochrona interesu publicznego przez przyczynianie się do zapewniania w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej stabilności i efektywności systemu finansowego na korzyść gospodarki Unii, jej obywateli i przedsiębiorstw. Urząd, w granicach swoich odpowiednich kompetencji, przyczynia się do:”;

— lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) zapewnienia właściwej regulacji oraz nadzoru w zakresie podejmowania ryzyka inwestycyjnego i innych rodzajów ryzyka;

f) wzmocnienia ochrony klientów i inwestorów;”;

— dodaje się literę w brzmieniu:

„g) zwiększenia konwergencji praktyk nadzorczych na rynku wewnętrznym;”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W związku z powyższymi celami Urząd przyczynia się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wspiera konwergencję praktyk nadzorczych i przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji zgodnie z art. 16a.”;

(iii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Wykonując swoje zadania, Urząd działa niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, mając na względzie interesy całej Unii, oraz przestrzega, w stosownych przypadkach, zasady proporcjonalności. Urząd ponosi odpowiedzialność i działa rzetelnie oraz zapewnia, aby wszystkie zainteresowane strony traktowano sprawiedliwie.”;

(iv) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Treść i forma działań i środków Urzędu, zwłaszcza wytycznych, zaleceń, opinii, pytań i odpowiedzi, projektów standardów regulacyjnych i projektów standardów wykonawczych, muszą być w pełni zgodne z mającymi zastosowanie przepisami niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w ust. 2. W zakresie, w jakim jest to dozwolone i właściwe na mocy tych przepisów, działania i środki podejmowane przez Urząd, zgodnie z zasadą proporcjonalności, należy uwzględniać charakter, skalę i złożoność ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością uczestników rynku finansowego lub przedsiębiorstwa bądź inną przedmiotową działalnością lub działalnością finansową, na którą to działalność działania i środki podejmowane przez Urząd wywierają wpływ.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Urząd ustanawia, jako integralną część Urzędu, komitet doradzający Urzędowi w kwestii tego, w jaki sposób – w pełnej zgodności z mającymi zastosowanie przepisami – jego działania i środki powinny uwzględniać specyficzne różnice występujące w danym sektorze, związane z charakterem, skalą i złożonością ryzyka, modelami i praktykami biznesowymi, jak również z wielkością instytucji i rynków finansowych, w zakresie, w jakim czynniki te są istotne w świetle rozważanych przepisów.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd stanowi część Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF). Głównym celem ESNF jest zapewnienie właściwego wdrażania przepisów dotyczących sektora finansowego, w sposób umożliwiający zachowanie stabilności finansowej i zapewnienie zaufania do systemu finansowego jako całości oraz skutecznej i odpowiedniej ochrony klientów usług finansowych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) podmioty wchodzące w skład ESNF współpracują w duchu zaufania i pełnego wzajemnego szacunku, w szczególności przy zapewnianiu przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji między sobą oraz od Urzędu do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.”;

- c) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla kompetencji krajowych zawarte w niniejszym rozporządzeniu odniesienia do nadzoru obejmują wszelkie istotne działania wszystkich właściwych organów, które mają być przeprowadzane zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Odpowiedzialność urzędów

1. Urzędy, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–d), odpowiadają przed Parlamentem Europejskim i Radą.
2. Zgodnie z art. 226 TFUE Urząd w pełni współpracuje z Parlamentem Europejskim podczas wszelkich dochodzeń prowadzonych na podstawie tego artykułu.
3. Rada Organów Nadzoru przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonywania obowiązków Przewodniczącego, i do dnia 15 czerwca każdego roku przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.
4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Przewodniczący uczestniczy w wysłuchaniu w Parlamencie Europejskim dotyczącym wyników działalności Urzędu. Wysłuchanie odbywa się co najmniej raz w roku. Przewodniczący składa oświadczenie przed Parlamentem Europejskim i udziela odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, gdy zostanie o to poproszony.
5. Przewodniczący składa Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, co najmniej 15 dni przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, pisemne sprawozdanie z działalności Urzędu.
6. Oprócz informacji, o których mowa w art. 11–18 oraz art. 20 i 33, w sprawozdaniu tym zamieszcza się również wszelkie odpowiednie informacje, których Parlament Europejski zażąda ad hoc.
7. Urząd odpowiada ustnie lub pisemnie na każde pytania skierowane do niego przez Parlament Europejski lub przez Radę w terminie pięciu tygodni od jego otrzymania.
8. Na wniosek Przewodniczący organizuje poufne dyskusje prowadzone w trybie ustnym za zamkniętymi drzwiami z przewodniczącym, wiceprzewodniczącymi i koordynatorami właściwej komisji Parlamentu Europejskiego. Wszyscy uczestnicy przestrzegają wymogu zachowania tajemnicy zawodowej.
9. Z zastrzeżeniem spoczywającego na Urzędzie obowiązku zachowania poufności w związku z uczestnictwem w forach międzynarodowych Urząd informuje Parlament Europejski na jego wniosek o swoim wkładzie w zapewnienie jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na tych forach międzynarodowych.”;

- 4) art. 4 pkt 3) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) w odniesieniu do dyrektywy 2002/65/WE – władze i organy właściwe w zakresie zapewnienia przestrzegania wymogów tej dyrektywy przez przedsiębiorstwa świadczące usługi inwestycyjne lub przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania wprowadzające do obrotu swoje jednostki lub udziały;”;

- 5) w art. 7 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Lokalizacja siedziby Urzędu nie ma wpływu na wykonywanie przez Urząd jego zadań i uprawnień, organizację jego struktury zarządzania, funkcjonowanie głównej organizacji ani główne finansowanie jego działalności, a jednocześnie umożliwia, w stosownych przypadkach, współdzielenie z agencjami Unii usług z zakresu obsługi administracyjnej i zarządzania infrastrukturą, które nie są związane z podstawową działalnością Urzędu.”;

- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, przyczyniać się do ustanowienia wspólnych standardów i praktyk regulacyjnych i nadzorczych o wysokiej jakości, w szczególności przez opracowywanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, wytycznych, zaleceń i innych środków, w tym opinii;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) opracować i aktualizować unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych w Unii, który ma określać najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy oraz uwzględniający między innymi zmieniające się praktyki biznesowe i modele biznesowe oraz wielkość uczestników rynków finansowych i wielkość samych rynków;”;

(iii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyczyniać się do spójnego stosowania prawnie wiążących aktów Unii, w szczególności poprzez budowanie wspólnej kultury nadzoru, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, wspieranie i monitorowanie niezależności nadzoru, mediację i rozstrzyganie sporów między właściwymi organami, zapewnianie skutecznego i spójnego nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych, zapewnianie spójności działań kolegiów organów nadzoru oraz podejmowanie działań m.in. w sytuacjach nadzwyczajnych;”;

(iv) litery e)–h) otrzymują brzmienie:

„e) organizować i przeprowadzać wzajemne oceny właściwych organów, a także – w tym kontekście – wydawać wytyczne i zalecenia oraz określać najlepsze praktyki w celu zwiększenia spójności wyników w zakresie nadzoru;

f) monitorować i oceniać zmiany na rynku w obszarze jego kompetencji, w tym, w stosownych przypadkach, zmiany dotyczące tendencji w zakresie innowacyjnych usług finansowych, z należyтым uwzględnieniem zmian dotyczących czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem;

g) przeprowadzać analizy rynkowe w celu udzielenia Urzędowi absolutorium z realizacji jego zadań

h) wzmacniać, w stosownych przypadkach, ochronę konsumentów i inwestorów, zwłaszcza w odniesieniu do niedociągnięć w kontekście transgranicznym i przy uwzględnieniu związanych z tym zagrożeń;”;

(v) dodaje się literę w brzmieniu:

„(ia) przyczyniać się do ustanowienia wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych;”;

(vi) dodaje się literę w brzmieniu:

„ka) publikować na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizować wszystkie regulacyjne standardy techniczne, wykonawcze standardy techniczne, wytyczne, zalecenia oraz pytania i odpowiedzi w odniesieniu do każdego aktu ustawodawczego, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w tym przeglądy dotyczące stanu bieżących prac oraz planowanego harmonogramu przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych i projektów wykonawczych standardów technicznych;”;

(vii) uchyla się lit. l);

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wykonując swoje zadania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd:

a) w pełni wykorzystuje dostępne mu uprawnienia;

b) z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji uczestników rynków finansowych, w pełni uwzględnia różne rodzaje, różne modele biznesowe i różną wielkość uczestników rynków finansowych; oraz

c) bierze pod uwagę innowacje technologiczne, innowacyjne i zrównoważone modele biznesowe, a także uwzględnia czynniki środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem.”;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się litery w brzmieniu:

„ca) wydawanie zaleceń zgodnie z art. 29a;”;

„da) wydawanie ostrzeżeń zgodnie z art. 9 ust. 3;”;

(ii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) wydawanie opinii skierowanych do Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, jak przewidziano w art. 16a;”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„ga) udzielanie odpowiedzi na pytania zgodnie z art. 16b;

gb) podejmowanie działań zgodnie z art. 9a;”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, oraz wykonując uprawnienia, o których mowa w ust. 2, Urząd działa na podstawie i w granicach ram prawnych, a także należyście uwzględnia, w stosownych przypadkach, zasady proporcjonalności i lepszego stanowienia prawa, w tym wyniki analiz kosztów i korzyści zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Otwarte konsultacje publiczne, o których mowa w art. 10, 15, 16 i 16a, przeprowadza się w jak najszerszym zakresie, tak aby zapewnić możliwość udziału w nich wszystkim zainteresowanym stronom, i w ramach wspomnianych konsultacji przewiduje się rozsądny czas na udzielenie przez te strony odpowiedzi. Urząd publikuje podsumowanie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron, a także omówienie tego, w jaki sposób informacje i uwagi zebrane w ramach konsultacji wykorzystano w projekcie regulacyjnego standardu technicznego oraz w projekcie wykonawczego standardu technicznego.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gromadzenie i analizowanie informacji na temat trendów konsumenckich, np. kształtowania się kosztów i opłat z tytułu detalicznych usług i produktów finansowych w państwach członkowskich, oraz składanie odnośnych sprawozdań;”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) przeprowadzanie dogłębnych przeglądów tematycznych dotyczących zachowań rynkowych, budowanie wspólnego rozumienia praktyk rynkowych w celu zidentyfikowania potencjalnych problemów i przeanalizowania ich wpływu;

ab) opracowywanie wskaźników ryzyka detalicznego umożliwiających odpowiednio szybką identyfikację potencjalnych przyczyn szkód ponoszonych przez konsumentów i inwestorów;”;

(iii) dodaje się litery w brzmieniu:

„e) przyczynianie się do równych warunków działania na rynku wewnętrznym, na którym konsumenci i inni użytkownicy usług finansowych mają sprawiedliwy dostęp do usług i produktów finansowych;

f) koordynowanie, w stosownych przypadkach, prowadzonych przez właściwe organy działań z zakresu badań typu tajemniczy klient.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd monitoruje nowe oraz istniejące formy działalności finansowej, a także może przyjmować wytyczne oraz zalecenia w celu propagowania bezpieczeństwa i solidności rynków oraz konwergencji i skuteczności praktyk regulacyjnych i nadzorczych.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Urząd powołuje komitet ds. innowacji finansowych i ochrony konsumentów, stanowiący jego nieodłączną część organizacyjną, w skład którego wchodzi wszystkie odpowiednie właściwe organy oraz organy odpowiedzialne za ochronę konsumentów, w celu zwiększenia poziomu ochrony konsumentów, osiągnięcia skoordynowanego podejścia regulacyjnego i nadzorczego w stosunku do nowych lub innowacyjnych rodzajów działalności finansowej oraz udzielania porad, które Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Urząd ściśle współpracuje z Europejską Radą Ochrony Danych ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) w celu unikania powielania zadań, niespójności i braku pewności prawa w dziedzinie ochrony danych. Urząd może również zapraszać krajowe organy odpowiedzialne za ochronę danych do uczestnictwa w pracach komitetu w charakterze obserwatorów.

5. W określonych przypadkach i na warunkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub – jeżeli wymaga tego sytuacja nadzwyczajna – zgodnie z warunkami określonymi w art. 18, Urząd może wprowadzić czasowy zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych produktów i instrumentów finansowych lub określonej działalności finansowej, które mogą powodować istotne szkody finansowe u klientów lub konsumentów lub zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.

Urząd dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednich odstępach czasu, przy czym co najmniej co sześć miesięcy. W przypadku dokonania co najmniej dwóch kolejnych przedłużeń i w oparciu o odpowiednią analizę mającą na celu ocenę wpływu na klientów lub konsumentów Urząd może zdecydować, że przedłużenie zakazu dokonywane będzie co rok.

Państwo członkowskie może zwrócić się do Urzędu o ponowne rozważenie podjętej przez niego decyzji. W takim przypadku Urząd decyduje – zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 1 akapit drugi – czy podtrzymać tą decyzję.

Urząd może również oceniać potrzebę zakazania lub ograniczenia pewnych rodzajów działalności finansowej lub praktyk finansowych i w razie stwierdzenia tej potrzeby może informować Komisję i właściwe organy, aby ułatwić przyjęcie wszelkich takich zakazów lub ograniczeń.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zawiadomienia o niepodejmowaniu działań

1. Urząd stosuje środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli uzna, że zastosowanie jednego z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, bądź jednego z aktów delegowanych lub wykonawczych opartych na tych aktach ustawodawczych może rodzić istotne problemy z jednego z następujących powodów:

- a) Urząd uznaje, że przepisy zawarte w takim akcie mogą bezpośrednio stać w sprzeczności z innym istotnym aktem;
- b) w przypadku gdy przedmiotowy akt jest jednym z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, brak aktów delegowanych lub wykonawczych, które uzupełniałyby lub doprecyzowałyby dany akt, mógłby wzbudzać uzasadnione wątpliwości co do skutków prawnych wynikających z danego aktu ustawodawczego lub jego właściwego zastosowania;
- c) brak wytycznych i zaleceń, o których mowa w art. 16, powodowałby praktyczne trudności w stosowaniu danego aktu ustawodawczego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Urząd kieruje do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), Urząd przekazuje Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku ustawodawczego lub nowego wniosku aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny – w ocenie Urzędu – jest dany problem. Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, Urząd jak najszybciej dokonuje oceny konieczności przyjęcia odpowiednich wytycznych lub zaleceń, zgodnie z art. 16.

Urząd działa niezwłocznie, w szczególności w celu przyczyniania się do zapobiegania, w miarę możliwości, występowaniu problemów, o których mowa w ust. 1.

3. W razie potrzeby w przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz w oczekiwaniu na przyjęcie i stosowanie nowych środków w następstwie działań, o których mowa w ust. 2, Urząd wydaje opinie dotyczące konkretnych przepisów aktów, o których mowa w ust. 1, w celu wspierania spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów oraz wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii.

4. W przypadku gdy, na podstawie otrzymanych informacji, w szczególności informacji otrzymanych od właściwych organów, Urząd stwierdzi, że jakiekolwiek akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jakiekolwiek akty delegowane lub wykonawcze przyjęte na podstawie tych aktów ustawodawczych stwarzają poważne wyjątkowe problemy w odniesieniu do zaufania rynku, ochrony klientów lub inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub rynków towarowych, lub stabilności całości lub części systemu finansowego w Unii, bez zbędnej zwłoki kieruje do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził. Urząd może przekazać Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku aktu ustawodawczego lub nowego wniosku dotyczącego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz pilności danego problemu. Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.”;

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przedstawia Komisji do przyjęcia projekty regulacyjnych standardów technicznych. Urząd przekazuje jednocześnie te projekty regulacyjnych standardów technicznych do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przed ich przedstawieniem Komisji Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37.”;

(iii) uchyla się akapit czwarty;

(iv) akapity piąty i szósty otrzymują brzmienie:

„W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu regulacyjnego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, jeżeli przyjęcie nie może nastąpić w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt regulacyjnego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjąć projektu regulacyjnego standardu technicznego albo zamierza przyjąć go częściowo lub ze zmianami, odsyła Urzędowi projekt regulacyjnego standardu technicznego, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub, wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt regulacyjnego standardu technicznego na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Regulacyjne standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji muszą znajdować się słowa »regulacyjny standard techniczny«. Standardy te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.”;

- 10) w art. 13 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

- 11) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku przekazania Komisji przez Parlament Europejski i Radę uprawnień wykonawczych do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE, w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych. Wykonawcze standardy techniczne mają charakter wyłącznie techniczny, nie mogą rozstrzygać kwestii strategicznych ani wyborów w zakresie polityki, a ich treść ma na celu określenie warunków zastosowania tych aktów. Urząd przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych do przyjęcia. Urząd przekazuje jednocześnie te standardy techniczne do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Przed przedstawieniem Komisji wykonawczych standardów technicznych Urząd przeprowadza otwarte konsultacje oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są wysoce nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu danego projektu wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Urząd zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu wykonawczego standardu technicznego Komisja podejmuje decyzję w sprawie jego przyjęcia. Komisja może przedłużyć ten okres o miesiąc. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w odpowiednim czasie, że decyzja w sprawie przyjęcia nie może zostać podjęta w terminie trzech miesięcy. Komisja może przyjąć projekt wykonawczego standardu technicznego tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii.

W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjęcia projektu wykonawczego standardu technicznego lub zamierza przyjęcia go częściowo lub ze zmianami, odsyła go Urzędowi, uzasadniając, dlaczego nie zamierza go przyjąć, lub, odpowiednio, wyjaśniając przyczyny swoich zmian. Komisja przesyła kopię swojego pisma Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W terminie sześciu tygodni Urząd może zmienić projekt wykonawczych standardów technicznych na podstawie zmian proponowanych przez Komisję i ponownie przedłożyć go Komisji w postaci formalnej opinii. Urząd przesyła kopię swojej formalnej opinii Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Jeżeli przed upływem sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w akapicie czwartym, Urząd nie przedłożył zmienionego projektu wykonawczego standardu technicznego lub przedłożył projekt wykonawczego standardu technicznego, który nie został zmieniony w sposób zgodny ze zmianami proponowanymi przez Komisję, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny ze zmianami, które uważa za istotne, lub odrzucić go.

Komisja nie może zmieniać treści projektu wykonawczego standardu technicznego przygotowanego przez Urząd bez uprzedniej konsultacji z Urzędem, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

- b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przeprowadza otwarte konsultacje na temat projektów wykonawczych standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu projektów wykonawczych standardów technicznych lub w związku ze szczególnie pilnym charakterem danej kwestii. Komisja zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonawcze standardy techniczne przyjmowane są w drodze rozporządzeń lub decyzji. W tytule takich rozporządzeń lub decyzji muszą znajdować się słowa »wykonawczy standard techniczny«. Standardy te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w terminach w nich określonych.”;

- 12) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach ESNF oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Urząd wydaje wytyczne skierowane do wszystkich właściwych organów lub wszystkich uczestników rynku finansowego, a także wydaje zalecenia skierowane do jednego właściwego organu lub większej liczby właściwych organów bądź do jednej instytucji finansowej lub większej liczby uczestników rynku finansowego.

Wytyczne i zalecenia muszą być zgodne z uprawnieniami przyznanymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub w niniejszym artykule.

2. W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie wytycznych i zaleceń, które wydaje, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z wydawaniem takich wytycznych i zaleceń. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń. W stosownych przypadkach Urząd zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37. W przypadku gdy Urząd nie przeprowadza otwartych konsultacji publicznych lub nie zasięga porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, Urząd przedstawia uzasadnienie tego faktu.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wytyczne i zalecenia nie mogą odnosić się jedynie do elementów aktów ustawodawczych ani nie mogą ich jedynie powielać. Przed wydaniem nowej wytycznej lub nowego zalecenia Urząd dokonuje w pierwszej kolejności przeglądu istniejących wytycznych i zaleceń, aby uniknąć ich powielania.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o wydanych wytycznych i zaleceniach.”;

- 13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Opinie

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji lub z własnej inicjatywy Urząd może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może obejmować konsultacje publiczne lub analizę techniczną.

3. W zakresie ostrożnościowych ocen połączeń i przejęć, które wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2014/65/UE, i które na mocy tej dyrektywy wymagają konsultacji między właściwymi organami z co najmniej dwóch państw członkowskich, Urząd może, na wniosek jednego z zainteresowanych właściwych organów, wydawać i publikować opinie w sprawie oceny ostrożnościowej, z wyjątkiem oceny dotyczącej kryteriów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2014/65/UE. Opinia ta jest wydawana bezzwłocznie i w każdym razie przed upływem okresu oceny zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE.

4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji Urząd może udzielać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji porad technicznych w obszarach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 16b

Pytania i odpowiedzi

1. Pytania dotyczące praktycznego zastosowania lub wykonania przepisów aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, związanych z nimi aktów delegowanych i wykonawczych, jak i wytycznych i zaleceń przyjętych na mocy tych aktów ustawodawczych mogą – bez uszczerbku dla przepisów ust. 5 niniejszego artykułu – być kierowane do Urzędu przez każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym właściwe instytucje i organy Unii, w dowolnym języku urzędowym Unii.

Przed skierowaniem pytania do Urzędu uczestnicy rynków finansowych rozważają, czy należyw pierwszej kolejności zwrócić się z pytaniem do ich właściwego organu.

Przed opublikowaniem odpowiedzi na dopuszczalne pytania Urząd może zwrócić się o dalsze wyjaśnienia w sprawie pytań zadanych przez osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w niniejszym ustępie.

2. Odpowiedzi Urzędu na pytania, o których mowa w ust. 1, są niewiążące. Odpowiedź udostępnia się co najmniej w języku, w jakim zadano pytanie.

3. Urząd tworzy i utrzymuje internetowe narzędzie dostępne na jego stronie internetowej służące zgłaszaniu pytań i terminowej publikacji wszystkich otrzymanych pytań, jak również wszystkich odpowiedzi na wszystkie dopuszczalne pytania zgodnie z ust. 1, chyba że taka publikacja jest sprzeczna z uzasadnionym interesem tych osób lub stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego. Urząd może odrzucić pytania, na które nie zamierza odpowiedzieć. Pytania odrzucone są publikowane przez Urząd na jego stronie internetowej przez okres dwóch miesięcy.

4. Trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu może zwrócić się do Rady Organów Nadzoru o podjęcie decyzji na podstawie art. 44, czy odnieść się do kwestii poruszonej w dopuszczalnym pytaniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszym artykule, w formie wytycznych na podstawie art. 16, zwrócić się o porady do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, dokonać przeglądu pytań i odpowiedzi w odpowiednich odstępach czasu, przeprowadzić otwarte konsultacje publiczne, czy też przeanalizować potencjalne odnośne koszty i korzyści. Takie konsultacje i analizy są proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu projektu odnośnych pytań i odpowiedzi lub do szczególnie pilnego charakteru danej kwestii. W przypadku wystąpienia o opinię lub poradę do Grupy Interesariuszy, o której mowa w art. 37, zastosowanie ma obowiązek zachowania poufności.

5. Pytania, które wymagają wykładni prawa Unii, Urząd przekazuje Europejskiej. Urząd publikuje wszystkie odpowiedzi przekazane przez Komisję.”;

14) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych lub z własnej inicjatywy, w tym podjętej w oparciu o dobrze udokumentowane informacje uzyskane od osób fizycznych lub prawnych, i po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu, Urząd przedstawia w zarysie sposób, w jaki zamierza zająć się daną sprawą oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa unijnego.”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 35 Urząd może – po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu – skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje bezpośrednio do innych właściwych organów, zawsze kiedy zwrócenie się o udzielenie informacji do zainteresowanego właściwego organu okazało się lub zostało uznane za niewystarczające do uzyskania informacji uważanych za niezbędne do celów przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przed wydaniem zalecenia określonego w ust. 3 Urząd podejmuje współpracę z zainteresowanym właściwym organem, w przypadku gdy uzna taką współpracę za właściwą w celu usunięcia naruszenia prawa Unii, dla osiągnięcia porozumienia w sprawie działań, które ten właściwy organ musi podjąć, by dostosować się do przepisów prawa Unii.”;

- c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym w niej terminie oraz w przypadku gdy konieczne jest odpowiednio szybkie zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, Urząd może – w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mają bezpośrednie zastosowanie do uczestników rynku finansowego – przyjąć decyzję indywidualną skierowaną do uczestnika rynku finansowego, zobowiązującą go do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja Urzędu jest zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.

7. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 6 mają charakter nadrzędny w stosunku do wszelkich wcześniejszych decyzji przyjętych przez właściwe organy w tej samej sprawie.

Podejmując działania w związku z kwestiami, które są przedmiotem formalnej opinii zgodnie z ust. 4 lub decyzji zgodnie z ust. 6, właściwe organy stosują się do formalnej opinii lub, w zależności od przypadku, do decyzji.”;

- 15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Ochrona osób zgłaszających nieprawidłowości

1. Urząd musi posiadać specjalne kanały zgłaszania nieprawidłowości służące do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazywanych przez osoby fizyczne lub prawne zgłaszające faktyczne lub potencjalne naruszenia, nadużycia prawa lub przypadki niestosowania prawa Unii.

2. W stosownych przypadkach osoby fizyczne lub prawne dokonujące zgłoszeń za pośrednictwem tych kanałów podlegają ochronie przed odwetem zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 (*).

3. Urząd zapewnia możliwość przekazywania wszelkich informacji anonimowo lub poufnie oraz w bezpieczny sposób. Jeżeli Urząd uzna, że przekazane informacje zawierają dowody lub istotne przesłanki wskazujące na istotne naruszenia, Urząd przekazuje informacje zwrotne osobie dokonującej zgłoszenia.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).”;

- 16) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji na mocy ust. 2 niniejszego artykułu i w wyjątkowych okolicznościach, kiedy niezbędne są skoordynowane działania właściwych organów w celu reakcji na niekorzystny rozwój sytuacji, który może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, lub też ochronie konsumentów i inwestorów, Urząd może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące właściwe organy do podjęcia niezbędnych działań zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, w celu zaradzenia takiemu rozwojowi sytuacji przez zapewnienie spełniania przez uczestników rynków finansowych i właściwe organy wymogów ustanowionych w tych aktach ustawodawczych.”;

17) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 17 Urząd może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy zachodzi dowolna z następujących okoliczności:

- a) na wniosek co najmniej jednego zainteresowanego właściwego organu, jeżeli właściwy organ nie zgadza się z procedurą lub istotą działania lub zaproponowanego działania innego właściwego organu, bądź też z zaniechaniem działania przez inny właściwy organ;
- b) w przypadkach, gdy akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią, że Urząd może udzielać wsparcia z własnej inicjatywy, w sytuacji gdy na podstawie obiektywnych powodów można stwierdzić, że między właściwymi organami istnieje różnica zdań.

W przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia przez właściwe organy wspólnej decyzji oraz w przypadku, gdy zgodnie z tymi aktami Urząd może z własnej inicjatywy wspierać zainteresowane właściwe organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, zakłada się, że różnica zdań istnieje, jeżeli organy te nie podejmą wspólnej decyzji w terminach określonych w tych aktach.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. W następujących przypadkach zainteresowane właściwe organy bez zbędnej zwłoki powiadamiają Urząd, że nie osiągnięto porozumienia:

- a) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń:
 - (i) określony termin upłynął; lub
 - (ii) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań;
- b) w przypadku gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie został określony termin osiągnięcia porozumienia między właściwymi organami i ma miejsce jedno z poniższych zdarzeń:
 - (i) co najmniej dwa zainteresowane właściwe organy w oparciu o obiektywne powody stwierdzają istnienie różnicy zdań; lub
 - (ii) minęły dwa miesiące od daty otrzymania przez właściwy organ wniosku innego właściwego organu o podjęcie określonego działania w celu wypełnienia obowiązków wynikających z tych aktów, a organ, do którego się zwrócono, nie podjął jeszcze decyzji mającej na celu uwzględnienie wniosku.

1b. Przewodniczący ocenia, czy Urząd powinien działać zgodnie z ust. 1. Jeżeli interwencja podejmowana jest z inicjatywy własnej Urzędu, powiadamia on zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji dotyczącej interwencji.

W oczekiwaniu na decyzję Urzędu zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 4 w przypadkach, w których akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają podjęcia wspólnej decyzji, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje indywidualne decyzje. W przypadku gdy Urząd zdecyduje się podjąć działanie, wszystkie właściwe organy zaangażowane w proces podejmowania wspólnej decyzji odraczają swoje decyzje do zakończenia procedury określonej w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, Urząd może w celu rozstrzygnięcia sporu wydać decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od określonych działań, oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla zainteresowanych właściwych organów. Decyzja Urzędu może zobowiązywać właściwe organy do uchylenia lub zmiany decyzji, którą podjęły, lub do skorzystania z uprawnień, które posiadają na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii.”;

- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Urząd powiadamia zainteresowane właściwe organy o zakończeniu procedur przewidzianych w ust. 2 i 3, a także – w stosownych przypadkach – o swojej decyzji podjętej zgodnie z ust. 3.”;

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu, i tym samym nie zapewnia spełniania przez uczestnika rynku finansowego wymogów, które są wobec niego bezpośrednio stosowane na mocy aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Urząd może wydać skierowaną do uczestnika rynku finansowego decyzję indywidualną, zobowiązującą tego uczestnika do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.”;

- 18) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd propaguje i monitoruje – w ramach swoich uprawnień – efektywne, skuteczne i spójne funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru, w przypadku gdy zostały ustanowione na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także wspiera konsekwentność i spójność stosowania prawa Unii w tych kolegiach organów nadzoru. Mając na celu konwergencję najlepszych praktyk nadzorczych, Urząd propaguje wspólne plany nadzorcze i wspólne kontrole, natomiast członkom personelu Urzędu przysługują pełne prawa uczestnictwa w kolegiach organów nadzoru i tym samym mogą oni uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzoru, w tym w kontrolach na miejscu prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.”;

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd odgrywa węzłową rolę w zapewnianiu konsekwentnego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru dla instytucji transgranicznych w całej Unii, z uwzględnieniem ryzyka systemowego generowanego przez uczestników rynków finansowych, o którym mowa w art. 23, i w stosownych przypadkach zwołuje posiedzenie kolegium.”;

- (ii) akapit trzeci lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) inicjować i koordynować ogólnounijne testy warunków skrajnych – zgodnie z art. 32 – w celu oceny odporności uczestników rynków finansowych, w szczególności ryzyka systemowego generowanego przez uczestników rynków finansowych, o którym mowa w art. 23, na niekorzystne zmiany na rynku oraz w celu oceny możliwości wzrostu ryzyka systemowego generowanego przez kluczowych uczestników rynków finansowych w sytuacjach skrajnych, zapewniając przy tym stosowanie na poziomie krajowym spójnej metodyki w takich testach, a także w stosownych przypadkach wydawać właściwym organom zalecenie wyeliminowania problemów stwierdzonych w trakcie testu warunków skrajnych, w tym zalecenie przeprowadzenia szczegółowych ocen. Może on zalecić właściwym organom przeprowadzenie kontroli na miejscu, przy czym może uczestniczyć w takich kontrolach na miejscu, w celu zapewnienia porównywalności i wiarygodności metod, praktyk i wyników ogólnounijnych ocen.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd może opracowywać projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych zgodnie z uprawnieniami określonymi w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zgodnie z art. 10–15, aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru. Urząd może wydawać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16, aby propagować konwergencję funkcjonowania nadzoru i najlepszych praktyk nadzorczych przyjętych przez kolegia organów nadzoru.”;

- 19) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ogólne dotyczące ryzyka systemowego”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, lub z własnej inicjatywy Urząd może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające dotyczące konkretnego rodzaju działalności finansowej lub rodzaju produktu lub sposobu postępowania w celu oceny potencjalnego zagrożenia dla integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego lub ochrony klientów lub inwestorów.

W następstwie postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie akapitu pierwszego Rada Organów Nadzoru może wydać zainteresowanym właściwym organom odpowiednie zalecenia podjęcia stosownych działań.

Urząd może w tym celu skorzystać z uprawnień powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym art. 35.”;

20) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W porozumieniu z ERRS Urząd opracowuje kryteria identyfikacji i mierzenia ryzyka systemowego oraz odpowiedni system testowania warunków skrajnych, który obejmuje ocenę możliwości wzrostu – w sytuacjach skrajnych – poziomu ryzyka systemowego, które jest generowane przez uczestników rynków finansowych lub na które uczestnicy ci są narażeni, w tym potencjalnego ryzyka systemowego związanego ze środowiskiem. Uczestnicy rynków finansowych, którzy mogą generować ryzyko systemowe, podlegają wzmocnionemu nadzorowi, a w razie potrzeby – procedurom naprawczym, o których mowa w art. 25.”;

21) w art. 27 ust. 2 skreśla się akapit drugi;

22) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się litery w brzmieniu:

„aa) ustanawianie unijnych strategicznych priorytetów w zakresie nadzoru zgodnie z art. 29a;

ab) »tworzenie grup koordynacyjnych zgodnie z art. 45b w celu propagowania konwergencji praktyk nadzorczych i wskazywania najlepszych praktyk;«;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

»b) promowanie skutecznej dwustronnej i wielostronnej wymiany pomiędzy właściwymi organami informacji dotyczących wszystkich istotnych kwestii, w tym cyberbezpieczeństwa i cyberataków, z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów w zakresie poufności i ochrony danych przewidzianych w odpowiednich unijnych; aktach ustawodawczych«;

(iii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

»e) ustanawianie sektorowych i międzysektorowych programów szkoleń, w tym w zakresie innowacji technologicznych, ułatwianie wymian personelu oraz zachęcanie właściwych organów do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników oraz innych narzędzi.«;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

»f) wdrożenie systemu monitorowania służącego do oceny istotnych zagrożeń środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem, z uwzględnieniem porozumienia paryskiego do konwencji ramowej ONZ w sprawie zmiany klimatu;«;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Celem wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych Urząd może tworzyć, w stosownych przypadkach, nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

W celu ustanowienia wspólnej kultury nadzoru Urząd opracowuje i aktualizuje unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych w Unii, należycie uwzględniający charakter, skalę i złożoność ryzyk, praktyki biznesowe, modele biznesowe i wielkość instytucji finansowych i rynków, w tym wynikające z innowacji technologicznych zmiany – uczestników rynków finansowych i samych rynków. Unijny podręcznik nadzoru określa najlepsze praktyki i określa wysokiej jakości metody i procesy.

W stosownych przypadkach Urząd przeprowadza otwarte konsultacje publiczne w sprawie opinii, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz narzędzi i instrumentów, o których mowa w niniejszym ustępie. Analizuje on także, w stosownych przypadkach, potencjalne koszty i korzyści z nimi związane. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu opinii lub narzędzi i instrumentów. W razie potrzeby Urząd zasięga również porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych.;

23) dodaje się artykuł w brzmieniu:

»Artykuł 29a

Unijne strategiczne priorytety w zakresie nadzoru

Po odbyciu dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru oraz z uwzględnieniem uwag otrzymanych od właściwych organów, dotychczasowych prac przeprowadzonych przez instytucje Unii oraz analiz, ostrzeżeń i zaleceń opublikowanych przez ERRS, Urząd wskazuje co najmniej co trzy lata oraz do dnia 31 marca maksymalnie dwa priorytety o ogólnounijnym znaczeniu, które odzwierciedlają przyszłe zmiany i tendencje. Właściwe organy uwzględniają te priorytety wskazane przy opracowywaniu swoich programów prac oraz powiadamiają o nich odpowiednio Urząd. Urząd omawia odnośne działania do przeprowadzenia przez właściwe organy w następnym roku i wyciąga stosowne wnioski. Urząd omawia ewentualne działania następne, które mogą obejmować wytyczne i zalecenia skierowane do właściwych organów oraz wzajemne oceny w odnośnym obszarze.

Priorytety o ogólnounijnym znaczeniu wskazane przez Urząd nie uniemożliwiają właściwym organom stosowania ich najlepszych praktyk, podejmowania działań w oparciu o ich dodatkowe priorytety krajowe oraz w odpowiedzi na zmiany sytuacji, a także uwzględniają specyfikę poszczególnych państw.;

24) art. 30 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 30

Wzajemne oceny właściwych organów

1. W celu dalszego zwiększania spójności i skuteczności wyników w zakresie nadzoru Urząd przeprowadza okresowo wzajemne oceny wszystkich lub części działań realizowanych przez właściwe organy. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie ocenianych właściwych organów. Podczas planowania i przeprowadzania wzajemnych ocen uwzględnia się dotychczasowe informacje już uzyskane i oceny już przeprowadzone w odniesieniu do zainteresowanego właściwego organu, w tym wszelkie istotne informacje udzielone Urzędowi zgodnie z art. 35 oraz wszelkie istotne informacje pochodzące od zainteresowanych stron.

2. Do celów niniejszego artykułu Urząd powołuje w trybie doraźnym komitety ds. wzajemnych ocen, w których skład wchodzi pracownicy Urzędu oraz członkowie właściwych organów. Pracom komitetów ds. wzajemnej oceny przewodniczy pracownik Urzędu. Przewodniczący, po konsultacji z Zarządem i w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa, proponuje przewodniczącego i członków komitetu ds. wzajemnej oceny, których zatwierdza Rada Organów Nadzoru. Propozycję tę uznaje się za przyjętą, o ile Rada Organów Nadzoru nie przyjmie decyzji o jej odrzuceniu w terminie 10 dni od złożenia propozycji przez przewodniczącego.

3. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

- a) adekwatności zasobów, stopnia niezależności i ustaleń dotyczących zarządzania właściwego organu, przy szczególnym uwzględnieniu skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz zdolności reagowania na zmiany na rynku;
- b) skuteczności i uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa Unii i w praktykach nadzorczych, w tym regulacyjnych standardach technicznych i wykonawczych standardach technicznych, wytycznych i zaleceniach przyjętych na mocy art. 10–16, oraz stopnia, w jakim praktyki nadzorcze osiągają cele wyznaczone w prawie Unii;
- c) stosowania najlepszych praktyk opracowanych przez właściwe organy, których przyjęcie przez inne właściwe organy byłoby korzystne;
- d) skuteczności i poziomu konwergencji w zakresie egzekwowania przepisów przyjętych w trakcie wdrażania prawa Unii, w tym sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych zastosowanych wobec osób odpowiedzialnych za nieprzestrzeganie tych przepisów.

4. Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. To sprawozdanie z wzajemnej oceny przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 4. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny oraz zapewnić równe warunki działania. Zarząd ocenia w szczególności to, czy daną metodykę zastosowano w jednolity sposób. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następne, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następne mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 16 oraz opinii zgodnie z art. 29 ust. 1 lit. a).

Zgodnie z art. 16 ust. 3 właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wszystkich wydanych wytycznych i zaleceń.

Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych lub projektów wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 10–15 bądź wytycznych lub zaleceń zgodnie z art. 16 Urząd bierze pod uwagę wynik wzajemnej oceny, w tym wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań, w celu zapewnienia konwergencji najwyższej jakości praktyk nadzorczych.

5. W przypadku gdy – biorąc pod uwagę wynik wzajemnej oceny lub wszelkie inne informacje uzyskane przez Urząd podczas wykonywania jego zadań – Urząd uzna, że z punktu widzenia Unii niezbędna jest dalsza harmonizacja unijnych przepisów mających zastosowanie do uczestników rynku finansowego lub właściwych organów, przedkłada on swoją opinię Komisji.

6. Dwa lata po opublikowaniu sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd przystępuje do sporządzenia sprawozdania podsumowującego. Sprawozdanie podsumowujące przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Organów Nadzoru zgodnie z art. 44 ust. 4. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Zarządem, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami podsumowującymi. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę m.in. adekwatności i skuteczności działań podjętych przez właściwe organy, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następne określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny.

7. Komitet ds. wzajemnej oceny, po konsultacji z właściwymi organami podlegającymi wzajemnej ocenie, wskazuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny. Urząd publikuje uzasadnione główne wnioski z wzajemnej oceny oraz ze sprawozdania podsumowującego, o którym mowa w ust. 6. W przypadku gdy uzasadnione główne wnioski Urzędu różnią się od wniosków wskazanych przez komitet ds. wzajemnej oceny, Urząd przekazuje, przy zachowaniu poufności, wnioski komitetu ds. wzajemnej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Jeżeli właściwy organ, który jest objęty wzajemną oceną, obawia się, że opublikowanie uzasadnionych głównych wniosków Urzędu stanowiłoby zagrożenie dla stabilności systemu finansowego, ma on możliwość skierowania sprawy do Rady Organów Nadzoru. Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o niepublikowaniu tych wniosków.

8. Do celów niniejszego artykułu Zarząd przygotowuje propozycję planu prac w zakresie wzajemnej oceny na najbliższe dwa lata, w którym to planie uwzględnia się między innymi doświadczenia wyniesione z poprzednich wzajemnych ocen oraz wnioski z dyskusji prowadzonych na forum grupy koordynacyjnej, o której mowa w art. 45b. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac. Plan ten podaje się do wiadomości publicznej. W przypadku pilnego charakteru sprawy lub w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.;

25) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»1. Urząd pełni ogólną rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami, w szczególności w przypadku, gdy niekorzystny rozwój sytuacji może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego w Unii.«;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

»2. Urząd wspiera skoordynowaną reakcję na poziomie Unii, między innymi poprzez:«;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

»e) podejmowanie odpowiednich działań w przypadku rozwoju sytuacji, który może zagrozić funkcjonowaniu rynków finansowych, celem koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy;«;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

»ea) stosowanie odpowiednich środków w celu koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy z myślą o ułatwianiu wchodzenia na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzania na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych;«;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Aby przyczynić się do stworzenia wspólnego europejskiego podejścia do innowacji technologicznych, Urząd propaguje konwergencję praktyk nadzorczych przy wsparciu, w stosownych przypadkach, ze strony komitetu ds. ochrony konsumentów i innowacji finansowych, ułatwiając wchodzenie na rynek podmiotów stosujących innowacje technologiczne lub wprowadzanie na rynek produktów opartych na innowacjach technologicznych, zwłaszcza poprzez wymianę informacji i najlepszych praktyk. W stosownych przypadkach Urząd może wydać wytyczne lub zalecenia zgodnie z art. 16.«;

26) dodaje się artykuły w brzmieniu:

»Artykuł 31aa

Wymiana informacji dotyczących kompetencji i reputacji

Urząd, wraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru) Bankowego) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), ustanawia system wymiany informacji istotnych z punktu widzenia prowadzonej przez właściwe organy oceny kompetencji i reputacji posiadaczy znacznych pakietów akcji, dyrektorów i osób pełniących kluczowe funkcje uczestnika rynku finansowego zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 31b

Funkcja koordynacyjna w odniesieniu do zleceń, transakcji i działalności o znaczących skutkach transgranicznych

Jeżeli właściwy organ posiada dowody lub jasne przesłanki pochodzące z różnych źródeł, pozwalające podejrzewać, że zlecenia, transakcje i inna działalność o znaczących skutkach transgranicznych zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego w Unii, niezwłocznie powiadamia o tym Urząd i dostarcza mu odpowiednie informacje. Urząd może wydawać opinię w sprawie odpowiednich działań następczych skierowaną do właściwych organów państw członkowskich, w których miała miejsce podejrzana działalność .«;

27) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

»Ocena zmian na rynku, w tym testów warunków skrajnych«;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»1. Urząd monitoruje i ocenia zmiany zachodzące na rynku w obszarze podlegającym jego kompetencjom oraz, w razie potrzeby, informuje Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), ERRS oraz Parlament Europejski, Radę i Komisję o tendencjach w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, potencjalnych zagrożeniach i słabościach. Do swojej oceny Urząd włącza analizę rynków, na których działają uczestnicy rynków finansowych, oraz ocenę skutków, jakie ewentualne zmiany na rynku mogą mieć dla tych uczestników rynków finansowych.«;

c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

»2. Urząd inicjuje i koordynuje ogólnounijne oceny odporności uczestników rynków finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu Urząd opracowuje:«;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

»a) wspólną metodykę oceny wpływu scenariuszy ekonomicznych na sytuację finansową uczestnika rynku finansowego, z uwzględnieniem między innymi zagrożeń wynikających z niekorzystnych zmian środowiskowych;«;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

»aa) wspólną metodykę identyfikacji uczestników rynków finansowych, których należy objąć ogólnounijnymi ocenami;«;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

»d) wspólną metodykę oceny wpływu zagrożeń środowiskowych na stabilność finansową uczestników rynków finansowych.«;

(v) dodaje się akapit w brzmieniu:

»Do celów niniejszego ustępu Urząd współpracuje z ERRS.«;

d) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

»3. Z zastrzeżeniem zadań ERRS określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1092/2010, raz w roku, a w razie potrzeby częściej, Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ERRS oceny tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości w obszarze podlegającym jego kompetencjom, w połączeniu ze wskaźnikami, o których mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.«;

28) art. 33 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 33

Współpraca międzynarodowa, w tym równowaga

1. Z zastrzeżeniem odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami regulacyjnymi, organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi oraz administracjami państw trzecich. Porozumienia te nie mogą prowadzić do powstania zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich ani nie mogą uniemożliwiać państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.

Jeżeli państwo trzecie – zgodnie z obowiązującym aktem delegowanym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849 – figuruje w wykazie jurysdykcji mających strategiczne braki w krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, Urząd nie zawiera porozumień administracyjnych z organami regulacyjnymi i organami nadzoru tego państwa trzeciego. Nie wyklucza to innych form współpracy między Urzędem a danymi organami państwa trzeciego w celu zmniejszenia zagrożeń dla systemu finansowego Unii.

2. Na specjalny wniosek Komisji o udzielenie porady lub gdy jest do tego zobowiązany na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd pomaga Komisji w przygotowywaniu decyzji w sprawie równowagi ram prawnych i nadzorczych w państwach trzecich.

3. Urząd monitoruje stosowne zmiany – zwracając szczególną uwagę na ich wpływ na stabilność finansową, integralność rynku, ochronę inwestorów i funkcjonowanie rynku wewnętrznego – w zakresie regulacji, nadzoru i praktyk dotyczących egzekwowania przepisów oraz zmiany na rynkach w państwach trzecich, w zakresie, w jakim te zmiany mają znaczenie dla opartych na analizie ryzyka ocen równowagi w odniesieniu do których Komisja przyjęła – na podstawie aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 – decyzje w sprawie równowagi.

Ponadto Urząd sprawdza, czy kryteria, na podstawie których podjęto decyzje w sprawie równowagi, oraz wszelkie określone w nich warunki są nadal spełniane.

Urząd może utrzymywać kontakty z odpowiednimi organami w państwach trzecich. Urząd przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) poufne sprawozdanie zawierające podsumowanie ustaleń, jakich dokonał w trakcie monitorowania wszystkich równowag państw trzecich. W sprawozdaniu szczególną uwagę poświęca się zwłaszcza skutkom dla stabilności finansowej, integralności rynku, ochrony inwestorów lub funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W przypadku gdy Urząd zidentyfikuje istotne zmiany w zakresie regulacji, nadzoru lub praktyk dotyczących egzekwowania przepisów w państwach trzecich, o których mowa w niniejszym ustępie, które mogą mieć wpływ na stabilność finansową Unii lub jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, integralność rynku, ochronę inwestorów lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego, bez zbędnej zwłoki informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję w trybie poufnym.

4. Bez uszczerbku dla konkretnych wymagań określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 zdanie drugie niniejszego artykułu, Urząd współpracuje, w miarę możliwości, z odpowiednimi właściwymi organami z państw trzecich, których ramy regulacyjne i nadzorcze zostały uznane za równoważne. Co do zasady współpraca ta odbywa się na podstawie porozumień administracyjnych zawartych z odpowiednimi organami tych państw trzecich. Podczas negocjowania takich porozumień administracyjnych Urząd uwzględnia postanowienia dotyczące następujących kwestii:

- a) mechanizmów, które pozwalają Urzędowi uzyskiwać wszelkie istotne informacje, w tym informacje na temat systemu regulacyjnego, informacje dotyczące podejścia nadzorczego, istotnych zmian na rynkach i wszelkich zmian, które mogą mieć wpływ na decyzję w sprawie równoważności;
- b) w zakresie, w jakim jest to konieczne do kontroli realizacji takich decyzji w sprawie równoważności – procedur dotyczących koordynacji działań nadzorczych, w tym – w stosownych przypadkach – kontroli na miejscu.

Urząd informuje Komisję, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego odmówi zawarcia takiego porozumienia administracyjnego lub gdy odmówi skutecznej współpracy.

5. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w Unii oraz wzmocnienia międzynarodowej koordynacji w zakresie nadzoru Urząd może opracować modelowe porozumienia administracyjne. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby zawierać swoje porozumienia w oparciu o modelowe porozumienie.

W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 43 ust. 5, Urząd przedstawia informacje na temat porozumień administracyjnych uzgodnionych z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi lub administracjami z państw trzecich oraz informacje dotyczące pomocy, której Urząd udzielił Komisji przy przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności, oraz na temat monitorowania przez Urząd zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

6. W ramach swoich uprawnień wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd przyczynia się do zapewnienia jednolitego, wspólnego, spójnego i skutecznego reprezentowania interesów Unii na forach międzynarodowych.»;

29) skreśla się art. 34.

30) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 3;
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

»4. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia ERRS skierowanego do Urzędu Urząd omawia to ostrzeżenie lub zalecenie na kolejnym posiedzeniu Rady Organów Nadzoru lub, w stosownym przypadku, wcześniej, aby ocenić skutki takiego ostrzeżenia lub zalecenia dla realizacji swoich zadań oraz ewentualne dalsze działania w związku z takim ostrzeżeniem lub zaleceniem.

W drodze odpowiedniej procedury decyzyjnej Urząd podejmuje decyzję w sprawie wszelkich działań, które należy podjąć w odpowiedzi na problemy wskazane w ostrzeżeniach i zaleceniach, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Urząd nie podejmuje działań w związku z ostrzeżeniem lub zaleceniem, informuje on ERRS o powodach niepodjęcia działania. ERRS informuje o tym Parlament Europejski zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010. ERRS informuje również o tym Radę.

5. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia skierowanego przez ERRS do właściwego organu Urząd korzysta w stosownych przypadkach z uprawnień przyznaných na mocy niniejszego rozporządzenia, tak aby zapewnić terminowe podjęcie działań następczych.

W przypadku gdy adresat zalecenia ERRS nie zamierza się do niego zastosować, informuje o tym Radę Organów Nadzoru i omawia z nią powody niepodjęcia działania.

Jeżeli właściwy organ informuje – zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 – Parlament Europejski, Radę, Komisję i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenie ERRS, właściwy organ należyście uwzględnia opinie Rady Organów Nadzoru.»;

- c) uchyla się ust. 6;

31) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

»2. W skład Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wchodzi 30 członków, z których:

- a) 13 członków reprezentuje – w stosunku gwarantującym równowagę – uczestników rynków finansowych działających w Unii;
- b) 13 członków reprezentuje przedstawicieli pracowników uczestników rynków finansowych działających w Unii, konsumentów, użytkowników usług finansowych oraz przedstawicieli MŚP; oraz
- c) czterech członków to niezależni, wybitni naukowcy.

3. Członków Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wyznacza Rada Organów Nadzoru zgodnie z otwartą i przejrzystą procedurą wyboru. Przy podejmowaniu swojej decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, w miarę możliwości, odpowiednie odzwierciedlenie różnorodności sektora giełd i papierów wartościowych, równowagę geograficzną i równowagę płci oraz reprezentację zainteresowanych stron z całej Unii. Członków Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wybiera się na podstawie ich kwalifikacji, umiejętności, odpowiedniej wiedzy i udokumentowanej wiedzy fachowej.«;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3a. Członkowie Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wybierają przewodniczącego spośród swoich członków. Kadencja przewodniczącego trwa dwa lata.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać przewodniczącego Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.«;

c) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

»4. Urząd przekazuje Grupie Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wszystkie niezbędne informacje, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy służbowej, zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia i zapewnia jej odpowiednią obsługę administracyjną. Członkom Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych reprezentującym organizacje typu non profit – z wyjątkiem przedstawicieli branży – zapewnia się odpowiedni zwrot kosztów. Taki zwrot kosztów uwzględnia wykonane przez członków prace przygotowawcze i dalsze działania oraz jest co najmniej równy stawkom zwrotu kosztów przysługującego urzędnikom zgodnie z tytułem V rozdział 1 sekcja 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (*) (regulamin pracowniczy). Grupa Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych może utworzyć grupy robocze do spraw technicznych. Kadencja członków Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych wynosi cztery lata, a po tym okresie przeprowadza się nową procedurę wyboru.«;

(*) Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.»;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

»5. Grupa Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych może doradzać Urzędowi we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami Urzędu ze szczególnym uwzględnieniem zadań określonych w art. 10–16, 29, 30 i 32.

Jeżeli członkowie Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych nie są w stanie uzgodnić porady, dopuszcza się wydanie odrębnej porady przez jedną trzecią jej członków lub przez członków reprezentujących jedną grupę zainteresowanych stron.

Grupa Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, Bankowa Grupa Interesariuszy, Grupa Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji oraz Grupa Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych mogą wydawać wspólne porady w kwestiach dotyczących prac Europejskich Urzędów Nadzoru na podstawie art. 56 dotyczącego wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.»;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

»7. Urząd podaje do wiadomości publicznej porady Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, odrębne porady jej członków oraz wyniki przeprowadzonych konsultacji, a także informacje o sposobie, w jaki uwzględniono porady i wyniki uzyskane w ramach konsultacji.»;

32) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Procedury podejmowania decyzji

1. Podejmując decyzje na podstawie art. 17, 18 i 19, Urząd postępuje zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu.
2. Urząd informuje każdego adresata danej decyzji w jego języku urzędowym o zamiarze podjęcia decyzji, wyznaczając termin, w którym adresat ten może wyrazić swoją opinię na temat przedmiotu tej decyzji, w pełni uwzględniając pilny charakter, złożoność i potencjalne skutki sprawy. Adresat może wyrazić opinię w swoim języku urzędowym. Przepis ustanowiony w zdaniu pierwszym stosuje się odpowiednio w odniesieniu do zaleceń, o których mowa w art. 17 ust. 3.
3. W decyzjach Urzędu przedstawia się powody, dla których zostały one przyjęte.
4. Adresaci decyzji Urzędu są informowani o środkach odwoławczych przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku gdy Urząd podjął decyzję na podstawie art. 18 ust. 3 lub art. 18 ust. 4, w odpowiednich odstępach czasu dokonuje jej przeglądu.
6. Decyzje podejmowane przez Urząd na podstawie art. 17, 18 lub 19 podaje się do wiadomości publicznej. Podając decyzję do wiadomości publicznej, ujawnia się właściwy organ lub uczestnika rynku finansowego, których ona dotyczy, oraz główną treść decyzji, chyba że takie upublicznienie jest sprzeczne z uzasadnionym interesem tych uczestników rynku finansowego lub z ochroną ich tajemnicy handlowej, bądź też mogłoby poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu oraz integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części.”;

33) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Przewodniczący;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy krajowy organ publiczny, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie jest odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów dotyczących ochrony konsumentów, członek Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w tej literze, może podjąć decyzję o tym, że będzie mu towarzyszył przedstawiciel z organu odpowiedzialnego za ochronę konsumentów z danego państwa członkowskiego, któremu to przedstawicielowi nie przysługuje prawo głosu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim odpowiedzialność za ochronę konsumentów jest dzielona między kilkoma organami, organy te uzgadniają wspólnego przedstawiciela.”;

34) art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

Komitety wewnętrzne

1. Rada Organów Nadzoru, z własnej inicjatywy lub na wniosek Przewodniczącego, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Na wniosek Zarządu lub Przewodniczącego Rada Organów Nadzoru może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres kompetencji Zarządu. Rada Organów Nadzoru może przekazać wykonywanie niektórych wyraźnie określonych zadań i podejmowanie niektórych wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Zarządowi lub Przewodniczącemu.

2. Do celów art. 17 Przewodniczący wysuwa propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwego organu, któremu zarzuca się naruszenie prawa Unii, oraz nie może mieć żadnego interesu w danej sprawie ani bezpośrednich powiązań z danym właściwym organem.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, jeżeli za ich przyjęciem głosuje co najmniej czterech jego członków.

3. Do celów art. 19 Przewodniczący przedstawia propozycję decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa. Tych sześciu innych członków nie może być przedstawicielami właściwych organów, które są stroną sporu, oraz nie może mieć żadnego interesu w danym sporze ani bezpośrednich powiązań z danymi właściwymi organami.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, jeżeli za ich przyjęciem głosuje co najmniej czterech jego członków.

4. Do celów prowadzenia postępowań wyjaśniających przewidzianych w art. 22 ust. 4 akapit pierwszy Przewodniczący może również przedstawić propozycję decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego oraz decyzji o powołaniu niezależnego zespołu, która to decyzja podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru. W skład niezależnego zespołu wchodzi Przewodniczący i sześciu innych członków, których proponuje Przewodniczący po konsultacji z Zarządem oraz w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa.

Każdemu członkowi niezależnego zespołu przysługuje jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzje, jeżeli za ich przyjęciem głosuje co najmniej czterech jego członków.

5. Zespoły, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, lub Przewodniczący przedstawiają propozycje decyzji przewidzianych w art. 17 lub 19 do ostatecznego przyjęcia przez Radę Organów Nadzoru. Zespół, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, przedstawia Radzie Organów Nadzoru wyniki postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie art. 22 ust. 4 akapit pierwszy.

6. Rada Organów Nadzoru przyjmuje regulamin wewnętrzny zespołów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 42

Niezależność Rady Organów Nadzoru

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia członkowie Rady Organów Nadzoru działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

2. Państwa członkowskie, instytucje ani organy Unii, ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Rady Organów Nadzoru w wykonywaniu przez nich swoich zadań.

3. Członkowie Rady Organów Nadzoru, Przewodniczący oraz przedstawiciele bez prawa głosu i obserwatorzy uczestniczący w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru dokładnie i w pełni deklarują przed takimi posiedzeniami brak lub istnienie jakiegokolwiek interesu, który można by uznać za podważający ich niezależność w odniesieniu do jakiegokolwiek punktu porządku obrad, oraz wstrzymują się od udziału w dyskusji i głosowaniu nad takimi punktami.

4. Rada Organów Nadzoru określa w swoim regulaminie wewnętrznym praktyczne ustalenia dotyczące zasady deklarowania interesu, o którym mowa w ust. 3, oraz zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi.”;

35) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac Urzędu oraz jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji, o których mowa w rozdziale II. Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu oraz udziela porad, o których mowa w rozdziale II, w oparciu o propozycję przedstawioną, stosownie do przypadku, przez odpowiedni komitet wewnętrzny lub zespół, Przewodniczącego lub Zarząd.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Zarządu, przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonania obowiązków Przewodniczącego, i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca każdego roku. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”;

- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Organów Nadzoru sprawuje władzę dyscyplinarną nad Przewodniczącym i Dyrektorem Wykonawczym. Może ona usunąć Dyrektora Wykonawczego ze stanowiska zgodnie z art. 51 ust. 5.”;

- 36) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 43a

Przejrzystość decyzji podejmowanych przez Radę Organów Nadzoru

Niezależnie od art. 70, w terminie sześciu tygodni od każdego posiedzenia Rady Organów Nadzoru, Urząd co najmniej udostępnia Parlamentowi Europejskiemu wyczerpujący i rzeczowy protokół tego posiedzenia, w tym opatrzone uwagami wykaz decyzji, umożliwiający zrozumienie w pełni przebiegu dyskusji. W takim protokole nie uwzględnia się dyskusji na forum Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym uczestnikom rynków finansowych, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

- 37) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje Rady Organów Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do aktów określonych w art. 10–16 niniejszego rozporządzenia oraz środków i decyzji podejmowanych na mocy art. 9 ust. 5 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia oraz przepisów rozdziału VI niniejszego rozporządzenia i w drodze odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 TUE oraz w art. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie drugim.

W odniesieniu do składu zespołów powoływanych zgodnie z art. 41 ust. 2, 3 i 4 oraz członków komitetu ds. wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 30 ust. 2, Rada Organów Nadzoru, rozpatrując propozycje Przewodniczącego, dąży do osiągnięcia konsensusu. W przypadku braku konsensusu decyzje Rady Organów Nadzoru są podejmowane większością trzech czwartych głosów jej członków posiadających prawo głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do decyzji przyjmowanych na podstawie art. 18 ust. 3 i 4, i w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje na podstawie zwykłą większością głosów jej członków.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do decyzji zgodnie z art. 17, 19 i 30 Rada Organów Nadzoru głosuje nad proponowanymi decyzjami w drodze procedury pisemnej. Członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu mają osiem dni roboczych na oddanie głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. Proponowaną decyzję uznaje się za przyjętą, o ile sprzeciwu nie wyrażą – zwykłą większością głosów – członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu. Głosów wstrzymujących się nie uznaje się ani za zgodę, ani za sprzeciw i nie uwzględnia się ich przy obliczaniu liczby oddanych głosów. Jeżeli trzech członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu wyrazi sprzeciw wobec procedury pisemnej, projekt decyzji kieruje się pod obrady Rady Organów Nadzoru, a decyzję w tej sprawie Rada Organów Nadzoru podejmuje zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 niniejszego artykułu.

Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy, z wyjątkiem Dyrektora Wykonawczego nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym uczestnikom rynków finansowych, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tego uprawnienia i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Organów Nadzoru Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.”;

38) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Skład

1. Zarząd składa się z Przewodniczącego i sześciu członków Rady Organów Nadzoru, wybranych przez członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu spośród ich grona.

Każdy członek Zarządu poza Przewodniczącym ma zastępcę, który może go zastąpić, gdy nie może on uczestniczyć w posiedzeniach.

2. Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie. Skład Zarządu jest zrównoważony pod względem płci i proporcjonalny oraz odzwierciedla Unię jako całość. Kadencje zachodzą na siebie i mają zastosowanie odpowiednie ustalenia dotyczące rotacji.

3. Posiedzenia Zarządu zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków i przewodniczy im Przewodniczący. Zarząd zbiera się przed każdym posiedzeniem Rady Organów Nadzoru oraz tak często, jak uzna to za konieczne. Zarząd zbiera się co najmniej pięć razy w roku.

4. Członkowie Zarządu mogą, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego, korzystać z pomocy doradców lub ekspertów. Członkowie bez prawa głosu, z wyjątkiem Dyrektora Wykonawczego, nie uczestniczą w obradach Zarządu dotyczących indywidualnych uczestników rynku finansowego.”;

39) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 45a

Proces podejmowania decyzji

1. Decyzje Zarządu podejmowane są zwykłą większością głosów jego członków, przy czym przy ich podejmowaniu dąży się do osiągnięcia konsensusu. Każdy członek ma jeden głos. Przewodniczący jest członkiem posiadającym prawo głosu.

2. Dyrektor Wykonawczy i przedstawiciel Komisji uczestniczą w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu. Przedstawiciel Komisji ma prawo głosu w sprawach, o których mowa w art. 63.

3. Zarząd przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 45b

Grupy koordynacyjne

1. Zarząd może – z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu – tworzyć grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach, w których może istnieć potrzeba koordynacji z uwzględnieniem szczególnych zmian na rynku. Zarząd tworzy grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach na wniosek pięciu członków Rady Organów Nadzoru.

2. W grupach koordynacyjnych uczestniczą wszystkie właściwe organy, które udostępniają grupom koordynacyjnym – zgodnie z art. 35 – informacje niezbędne, aby umożliwić tym grupom wykonywanie ich zadań koordynacyjnych zgodnie z ich mandatem. Prace grup koordynacyjnych opierają się na informacjach udostępnionych przez właściwe organy oraz na wszelkich ustaleniach dokonanych przez Urząd.

3. Grupom tym przewodniczy członek Zarządu. Każdego roku członek Zarządu odpowiedzialny za daną grupę koordynacyjną informuje Radę Organów Nadzoru o głównych elementach omawianych kwestii oraz dokonanych ustaleń oraz – gdy zostanie to uznane za istotne – zgłasza propozycję dotyczącą regulacyjnych działań następczych lub wzajemnej oceny w odnośnym obszarze. Właściwe organy informują Urząd o tym, w jaki sposób uwzględniły prace grup koordynacyjnych w swoich działaniach.

4. W przypadku monitorowania zmian na rynku, które mogą być przedmiotem zainteresowania grup koordynacyjnych, Urząd może zwracać się do właściwych organów – zgodnie z art. 35 – o przekazanie informacji niezbędnych, aby umożliwić Urzędowi wykonywanie jego funkcji monitorującej.”;

40) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Niezależność Zarządu

Członkowie Zarządu działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje lub organy Unii ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Zarządu przy wykonywaniu ich zadań.”;

41) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Zarząd może badać wszystkie kwestie, o których decyduje Rada Organów Nadzoru po przeprowadzeniu dyskusji na forum właściwego komitetu wewnętrznego, wydaje na ich temat opinię i przedstawia w ich sprawie wnioski, z wyjątkiem kwestii dotyczących wzajemnych ocen zgodnie z art. 30.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarząd przedkłada Radzie Organów Nadzoru do zatwierdzenia roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z zadań Przewodniczącego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zarząd wyznacza i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 58 ust. 3 i 5, należycie uwzględniając wnioski Rady Organów Nadzoru.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Członkowie Zarządu podają do wiadomości publicznej informacje o wszystkich odbytych spotkaniach i przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

42) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, w tym ustalanie porządku obrad, który podlega przyjęciu przez Radę Organów Nadzoru, zwoływanie posiedzeń oraz poddawanie punktów porządku obrad pod decyzję, oraz przewodniczy posiedzeniom Rady Organów Nadzoru.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za ustalanie porządku obrad Zarządu, który podlega przyjęciu przez Zarząd, oraz przewodniczy posiedzeniom Zarządu.

Przewodniczący może zwrócić się do Zarządu o rozważenie utworzenia grupy koordynacyjnej zgodnie z art. 45b.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący wybierany jest na podstawie osiągnięć, umiejętności i wiedzy na temat uczestników rynku finansowego i rynków finansowych oraz doświadczenia w zakresie nadzoru finansowego i regulacji finansowych, po przeprowadzeniu otwartej procedury wyboru, w ramach której przestrzega się zasady równowagi płci i którą publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Rada Organów Nadzoru, przy wsparciu Komisji, sporządza krótką listę zakwalifikowanych kandydatów na stanowisko Przewodniczącego. W oparciu o krótką listę Rada przyjmuje decyzję o mianowaniu Przewodniczącego, po zatwierdzeniu go przez Parlament Europejski.

W przypadku gdy Przewodniczący nie spełnia już warunków określonych w art. 49 lub został uznany za winnego poważnego uchybienia, Rada może, działając na wniosek Komisji zatwierdzony przez Parlament Europejski, przyjąć decyzję o odwołaniu go z urzędu.

Rada Organów Nadzoru wybiera także spośród jej członków Wiceprzewodniczącego, który będzie pełnił zadania Przewodniczącego w czasie jego nieobecności. Wiceprzewodniczący nie może być wybrany spośród członków Zarządu.”;

- c) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, zadania Przewodniczącego wykonuje Wiceprzewodniczący.

Rada może, działając na wniosek Rady Organów Nadzoru i przy wsparciu Komisji, a także po uwzględnieniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, może jednokrotnie przedłużyć kadencję Przewodniczącego.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przewodniczący może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie z poważnych powodów. Przewodniczący może zostać w ten sposób odwołany wyłącznie przez Parlament Europejski w oparciu o wcześniejszą decyzję Rady przyjętą po konsultacji z Radą Organów Nadzoru.”;

- 43) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Niezależność Przewodniczącego”;

- b) ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem roli Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań Przewodniczącego, Przewodniczący nie zwraca się o instrukcje do instytucji lub organów Unii, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmuje takich instrukcji.”;

- 44) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Wydatki

Przewodniczący podaje do wiadomości publicznej informacje o wszystkich spotkaniach odbytych z podmiotami zewnętrznymi w terminie dwóch tygodni od spotkania i o wszystkich przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

- 45) uchyla się art. 50;

- 46) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólny Komitet stanowi forum, w ramach którego Urząd prowadzi regularną i ścisłą współpracę, aby zapewnić międzysektorową spójność – przy uwzględnieniu specyfiki poszczególnych sektorów – z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zwłaszcza w odniesieniu do:”;

- (ii) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— konglomeratów finansowych oraz – gdy wymaga tego prawo Unii – konsolidacji ostrożnościowej,”;

- (iii) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„— cyberbezpieczeństwa,”;

- (iv) tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— wymiany informacji i najlepszych praktyk z ERRS oraz innymi Europejskimi Urzędami Nadzoru,”;

- (v) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— detalicznych usług finansowych i kwestii dotyczących ochrony konsumentów i inwestorów;

— porad udzielanych przez komitet ustanowiony zgodnie z art. 1 ust. 6.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wspólny Komitet może wspierać Komisję w ocenie warunków i specyfikacji technicznych oraz procedur służących zapewnieniu bezpiecznego i skutecznego połączenia scentralizowanych zautomatyzowanych mechanizmów zgodnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 32a ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849, a także w skutecznym połączeniu rejestrów krajowych zgodnie z tą dyrektywą.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wspólny Komitet posiada własny personel zapewniany przez Europejskie Urzędy Nadzoru, który działa jako stały sekretariat. Urząd wnosi odpowiednie środki na pokrycie kosztów administracyjnych, kosztów infrastruktury oraz kosztów operacyjnych.”;

- 47) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący Wspólnego Komitetu wybierany jest co roku na zasadzie rotacji spośród przewodniczących Europejskich Urzędów Nadzoru. Przewodniczący Wspólnego Komitetu jest drugim wiceprzewodniczącym ERRS.”;

- b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się co najmniej raz na trzy miesiące.”;

- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Przewodniczący Urzędu regularnie informuje Radę Organów Nadzoru w sprawie stanowisk przyjmowanych podczas posiedzeń Wspólnego Komitetu oraz informuje ją o tych stanowiskach.”;

- 48) art. 56 i art. 57 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 56

Wspólne stanowiska i wspólne akty

W ramach zadań Urzędu określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, a w szczególności w kontekście wykonania dyrektywy 2002/87/WE, w stosownych przypadkach Urząd wypracowuje w drodze konsensusu wspólne stanowiska z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego), w zależności od przypadku.

Jeżeli wymaga tego prawo Unii, środki na mocy art. 10–16 oraz decyzje na mocy art. 17, 18 i 19 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stosowania dyrektywy 2002/87/WE i innych aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, które wchodzą również w zakres kompetencji Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) lub Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), są przyjmowane równolegle, w stosownych przypadkach, przez Urząd, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych).

Artykuł 57

Podkomitety

1. Wspólny Komitet może ustanawiać podkomitety w celu przygotowania dla Wspólnego Komitetu projektów wspólnych stanowisk i wspólnych aktów.

2. W skład każdego podkomitetu wchodzi osoba, o których mowa w art. 55 ust. 1, oraz po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu właściwego organu z każdego państwa członkowskiego.

3. Każdy podkomitet wybiera spośród przedstawicieli odpowiednich właściwych organów przewodniczącego, który staje się również obserwatorem we Wspólnym Komitecie.

4. Do celów art. 56 w ramach Wspólnego Komitetu ustanawia się Podkomitet ds. Konglomeratów Finansowych.

5. Wspólny Komitet publikuje na swojej stronie internetowej informację o wszystkich ustanowionych podkomitetach, łącznie z ich uprawnieniami, oraz listę ich członków z podaniem funkcji pełnionych przez nich w danym podkomitecie.”;

49) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się Komisję Odwoławczą Europejskich Urzędów Nadzoru.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Komisji Odwoławczej wchodzi sześciu członków i sześciu zastępców, które to osoby muszą cieszyć się dużym uznaniem i posiadać udokumentowaną odpowiednią wiedzę z zakresu prawa Unii oraz międzynarodowe doświadczenie zawodowe na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń, pracowniczych programów emerytalnych, rynków papierów wartościowych lub innych usług finansowych, z wyłączeniem aktualnego personelu właściwych organów lub innych krajowych lub unijnych instytucji lub organów zaangażowanych w działalność Urzędu oraz członków Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych. Członkowie lub ich zastępcy muszą być obywatelami państwa członkowskiego oraz muszą posiadać gruntowną znajomość co najmniej dwóch języków urzędowych Unii. Komisja Odwoławcza musi dysponować fachową wiedzą prawniczą wystarczającą do zapewnienia specjalistycznych opinii prawnych dotyczących legalności, w tym proporcjonalności, wykonywania uprawnień przez Urząd.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dwoch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd Urzędu po konsultacji z Radą Organów Nadzoru z krótkiej listy zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.

Po otrzymaniu krótkiej listy kandydatów Parlament Europejski może wezwać kandydatów na członków i ich zastępców — do złożenia przed nim oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów.

Parlament Europejski, ilekroć wpłynie taki wniosek, może wezwać członków Komisji Odwoławczej do złożenia przed nim oświadczenia oraz udzielenia odpowiedzi na wszelkie pytania posłów, z wyjątkiem oświadczeń, pytań lub odpowiedzi dotyczących indywidualnych spraw będących przedmiotem decyzji Komisji Odwoławczej lub toczących się przed Komisją Odwoławczą.”;

50) art. 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie Komisji Odwoławczej oraz pracownicy Urzędu zapewniający wsparcie operacyjne i obsługę administracyjną nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeżeli mają w nim interes osobisty, jeżeli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeżeli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.”;

51) art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się Urzędowi w formie pisemnej w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od daty opublikowania decyzji przez Urząd.

Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie trzech miesięcy od jego złożenia.”;

52) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Przekroczenie kompetencji przez Urząd

Każda osoba fizyczna lub prawna może przesłać Komisji uzasadnioną opinię, jeżeli uzna, że Urząd – działając na podstawie art. 16 i 16b – przekroczył swoje kompetencje, w tym działając niezgodnie z zasadą proporcjonalności w rozumieniu art. 1 ust. 5, a takie przekroczenie kompetencji ma bezpośredni i indywidualny wpływ na daną osobę.”;

53) w art. 62 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Dochody Urzędu, będącego organem europejskim zgodnie z art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (*) (zwanego dalej »rozporządzeniem finansowym«) składają się w szczególności z połączenia następujących elementów:

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).”

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„d) dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów

e) uzgodnione opłaty za publikacje, szkolenia oraz za inne usługi świadczone przez Urząd, w przypadku gdy specjalnie o ich realizację zwrócił się co najmniej jeden właściwy organ.”;

c) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wszelkie dobrowolne wkłady wnoszone przez państwa członkowskie lub obserwatorów nie są przyjmowane, jeżeli ich przyjęcie rzutowałoby negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu. Za rzutujące negatywnie na niezależność i bezstronność Urzędu nie uważa się dobrowolnych wkładów, które stanowią rekompensatę z tytułu kosztów realizacji zadań przekazanych Urzędowi przez właściwy organ.”;

54) art. 63, 64 i 65 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 63

Ustanawianie budżetu

1. Każdego roku Dyrektor Wykonawczy – na podstawie rocznego i wieloletniego programu Urzędu – sporządza wstępny projekt jednolitego dokumentu programowego Urzędu na kolejne trzy lata budżetowe, w którym określa preliminarz dochodów i wydatków, jak również informacje na temat pracowników, oraz przekazuje go Zarządowi i Radzie Organów Nadzoru wraz z planem zatrudnienia.

2. Rada Organów Nadzoru – na podstawie projektu zatwierdzonego przez Zarząd – przyjmuje projekt jednolitego dokumentu programowego na kolejne trzy lata budżetowe.

3. Do dnia 31 stycznia Zarząd przekazuje jednolity dokument programowy Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

4. Uwzględniając jednolity dokument programowy, Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę wkładu równoważącego, którym ma zostać obciążony budżet ogólny Unii, zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.

5. Parlament Europejski i Rada przyjmują plan zatrudnienia dla Urzędu. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają środki na wkład równoważący dla Urzędu.

6. Budżet Urzędu przyjmuje Rada Organów Nadzoru. Budżet staje się budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.

7. Zarząd bez zbędnej zwłoki powiadamia Parlament Europejski i Radę o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków.

8. Bez uszczerbku dla art. 266 i 267 rozporządzenia finansowego, zatwierdzenia przez Parlament Europejski i Radę wymaga każdy projekt, który może mieć istotne skutki finansowe lub długoterminowe konsekwencje dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza każdy projekt związany z nieruchomościami, taki jak najem lub zakup budynków, w tym klauzule o odstąpieniu.

*Artykuł 64***Wykonanie i kontrola budżetu**

1. Dyrektor Wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje roczny budżet Urzędu.
2. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe. Art. 70 nie stanowi dla Urzędu przeszkody w przekazywaniu Trybunałowi Obrachunkowemu wszelkich informacji, o które Trybunał się zwraca, wchodzących w zakres jego kompetencji.
3. Do dnia 1 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła księgowemu Komisji wymagane informacje księgowe do celów związanych z konsolidacją w sposób i w formie, które ustalił księgowy Komisji.
4. Do dnia 31 marca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła również sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.
5. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie wstępnego sprawozdania finansowego Urzędu zgodnie z art. 246 rozporządzenia finansowego księgowy Urzędu sporządza końcowe sprawozdanie finansowe Urzędu. Dyrektor Wykonawczy przesyła to końcowe sprawozdanie finansowe Radzie Organów Nadzoru, która wydaje opinię na temat tego sprawozdania.
6. Do dnia 1 lipca kolejnego roku księgowy Urzędu przesyła końcowe sprawozdanie finansowe wraz z opinią Rady Organów Nadzoru księgowemu Komisji, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Do dnia 15 czerwca każdego roku księgowy Urzędu przesyła również księgowemu Komisji pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustalonym przez księgowego Komisji do celów związanych z konsolidacją.

7. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada kolejnego roku.
8. Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września, a kopię tej odpowiedzi przesyła również Zarządowi i Komisji.
9. Dyrektor Wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.
10. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 15 maja roku N + 2, udziela Urzędowi absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.
11. Urząd przedstawia uzasadnioną opinię w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego oraz wszelkich innych uwag poczynionych przez Parlament Europejski w procedurze udzielania absolutorium.

*Artykuł 65***Przepisy finansowe**

Przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu przyjmuje Zarząd po konsultacji z Komisją. Przepisy te nie mogą odbiegać od rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/715 (*), o ile nie jest to wymagane ze względu na szczególne potrzeby operacyjne w zakresie funkcjonowania Urzędu i jedynie wówczas, gdy Komisja wyrazi na to wcześniej zgodę.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (Dz.U. L 122 z 10.05.2019, s. 1).”;

55) art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności wobec Urzędu stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).”;

56) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowie Rady Organów Nadzoru oraz wszyscy pracownicy Urzędu, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz Urzędu na podstawie umów, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 339 TFUE oraz w odpowiednich przepisach prawodawstwa unijnego.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie uniemożliwia Urzędowi i właściwym organom korzystania z informacji na potrzeby egzekwowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, a w szczególności na potrzeby postępowań mających na celu przyjęcie decyzji.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Zarząd i Rada Organów Nadzoru zapewniają, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Zarząd i Radę Organów Nadzoru lub wyznaczone w tym celu przez właściwe organy, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

Te same wymogi dotyczące tajemnicy służbowej mają również zastosowanie do obserwatorów biorących udział w posiedzeniach Zarządu i Rady Organów Nadzoru oraz uczestniczących w działaniach Urzędu.”;

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają Urzędowi wymiany informacji z właściwymi organami zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do uczestników rynków finansowych.

Informacje te podlegają warunkom dotyczącym tajemnicy służbowej, o których mowa w ust. 1 i 2. Urząd wprowadza w swoim regulaminie wewnętrznym ustalenia praktyczne służące wdrożeniu zasad poufności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Urząd stosuje decyzję Komisji (UE, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).”;

57) w art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 71

Ochrona danych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/679 lub dla obowiązków Urzędu dotyczących przetwarzania przez niego danych osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*) (rozporządzenie dotyczące ochrony danych osobowych przez instytucje i organy UE) podczas wypełniania powierzonych mu obowiązków.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

58) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.”;

59) art. 74 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, która została przez nich zawarta po uzyskaniu zgody Zarządu.”;

60) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Relacje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych

Urząd uznaje się za następcę prawnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych. Najpóźniej w dniu ustanowienia Urzędu wszystkie aktywa i zobowiązania oraz wszystkie bieżące operacje Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych zostają automatycznie przekazane Urzędowi. Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych sporządza sprawozdanie, w którym wykazuje swoją końcową sytuację po stronie aktywów i zobowiązań na dzień tego przekazania. Sprawozdanie to jest badane i zatwierdzane przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komisję.”;

61) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń uzyskanych w związku z działalnością Urzędu oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę.”;

(ii) w lit. a) formuła wprowadzająca i ppkt (i) otrzymują brzmienie:

„a) skuteczności i konwergencji praktyk nadzorczych osiągniętych przez właściwe organy:

(i) niezależności właściwych organów oraz konwergencji standardów równoważnych zasadom ładu korporacyjnego.”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„g) funkcjonowania Wspólnego Komitetu.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. W ramach ogólnego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, po skonsultowaniu się ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi stronami, przeprowadza kompleksową ocenę stosowania art. 9a.

2b. W ramach sprawozdania ogólnego, o którym mowa w ust. 1, Komisja przeprowadza, po konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi podmiotami, kompleksową ocenę ewentualnego nadzoru sprawowanego przez Urząd nad systemami obrotu państw trzecich, w ramach której bada się aspekty takie jak uznawanie oparte na znaczeniu systemowym, wymogi organizacyjne, bieżące przestrzeganie przepisów, grzywny i okresowe kary pieniężne, a także personel i zasoby. W swojej ocenie Komisja bierze pod uwagę wpływ na płynność, w tym dostępność najlepszych cen dla inwestorów, wykonywanie zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klientów z UE, bariery w dostępie oraz korzyści ekonomiczne dla kontrahentów z UE w zakresie globalnego handlu, a także rozwój unii rynków kapitałowych.

2c. W ramach sprawozdania ogólnego, o którym mowa w ust. 1, Komisja przeprowadza, po konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi organami i zainteresowanymi podmiotami, kompleksową ocenę ewentualnego nadzoru sprawowanego przez Urząd nad CDPW państw trzecich, w ramach której bada się aspekty takie jak uznawanie oparte na znaczeniu systemowym, wymogi organizacyjne, bieżące przestrzeganie przepisów, grzywny i okresowe kary pieniężne, a także personel i zasoby.

2d. Do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oceny, o których mowa w ust. 2b i 2c, wraz, w stosownym przypadku, z wszelkimi wnioskami ustawodawczymi.”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz nadzoru nad nimi.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) pkt 18) otrzymuje brzmienie:

„18) »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE oraz do celów udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji i nadzoru nad nimi – EUNGiPW, z wyjątkiem zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych i zatwierdzonych podmiotów publikujących korzystających z odstępstwa zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu;”;

- (ii) dodaje się następujący pkt:

„(22a) »kadra kierownicza wyższego szczebla« oznacza kadrę kierowniczą wyższego szczebla w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 37 dyrektywy 2014/65/UE;”;

- (iii) pkt. 34, 35 i 36 otrzymują brzmienie:

„34) »zatwierdzony podmiot publikujący« oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszego rozporządzenia do świadczenia usług polegających na upublicznianiu informacji dotyczących obrotu w imieniu firm inwestycyjnych zgodnie z art. 20 i 21;

35) »dostawca informacji skonsolidowanych« oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszego rozporządzenia do świadczenia usług polegających na gromadzeniu informacji dotyczących obrotu dla instrumentów finansowych wymienionych w art. 6, 7, 10, 12, 13, 20 i 21 z rynków regulowanych, MTF, OTF i od zatwierdzonych podmiotów publikujących oraz ich konsolidację w ciągły elektroniczny strumień danych bieżących, obejmujący dane o cenie i wolumenie dla poszczególnych instrumentów finansowych;

36) »zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy« oznacza osobę upoważnioną na mocy niniejszego rozporządzenia do świadczenia usług polegających na zgłaszaniu szczegółów transakcji właściwym organom lub EUNGiPW w imieniu firm inwestycyjnych;”;

- (iv) dodaje się punkt w brzmieniu:

„36a) »dostawca usług w zakresie udostępniania informacji« oznacza osobę, o której mowa w pkt 34–36, oraz osobę, o której mowa w art. 27b ust. 2;”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50, określające kryteria służące identyfikacji zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych i zatwierdzonych podmiotów publikujących, które – na zasadzie odstępstwa od niniejszego rozporządzenia z racji ich ograniczonego znaczenia dla rynku wewnętrznego – podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia właściwego organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 26) dyrektywy 2014/65/UE i podlegają nadzorowi właściwego organu.

Przyjmując akt delegowany, Komisja uwzględnia co najmniej jeden z poniższych elementów:

- a) zakres, w jakim usługi są świadczone na rzecz firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie tylko w jednym państwie członkowskim,
- b) liczbę zgłoszeń transakcji lub liczbę transakcji,
- c) fakt, czy zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub zatwierdzony podmiot publikujący należy do grupy uczestników rynków finansowych prowadzących działalność transgraniczną.

W przypadku gdy podmiot jest nadzorowany przez EUNGiPW w odniesieniu do wszelkich usług świadczonych w charakterze dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia, na podstawie jakiegokolwiek aktu delegowanego przyjętego na mocy niniejszego ustępu spod nadzoru EUNGiPW nie wyłącza się żadnej działalności prowadzonej w charakterze zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego lub zatwierdzonego podmiotu publikującego.”;

- 3) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Dostarczanie informacji na potrzeby przejrzystości i innych wyliczeń

1. W celu dokonywania wyliczeń pozwalających na określenie wymogów dotyczących przejrzystości przedtransakcyjnej i postransakcyjnej oraz systemów dotyczących obowiązku obrotu, o których mowa w art. 3–11, art. 14–21 i art. 32, które mają zastosowanie do instrumentów finansowych i które pozwalają ustalać, czy dana firma inwestycyjna jest podmiotem systematycznie internalizującym transakcje, EUNGiPW i właściwe organy mogą żądać informacji od:

- a) systemów obrotu;
- b) zatwierdzonych podmiotów publikujących; oraz
- c) dostawców informacji skonsolidowanych.

2. Systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawcy informacji skonsolidowanych przechowują niezbędne dane przez wystarczająco długi okres.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść i częstotliwość wniosków o udzielenie danych oraz formy i terminy, w których systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawcy informacji skonsolidowanych mają udzielić odpowiedzi na wnioski o udzielenie danych, o których mowa w ust. 1, rodzaj danych, które mają być przechowywane, oraz minimalny okres ich przechowywania przez systemy obrotu, zatwierdzone podmioty publikujące i dostawców informacji skonsolidowanych, tak aby mogli oni udzielać odpowiedzi na wnioski o udzielenie danych zgodnie z ust. 2.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 4) art. 26 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy bez zbędnej zwłoki udostępniają EUNGiPW wszelkie informacje zgłoszone zgodnie z niniejszym artykułem.”;

- 5) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Obowiązek dostarczenia danych referencyjnych instrumentu finansowego

1. W odniesieniu do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem obrotu na MTF lub OTF systemy obrotu dostarczają EUNGiPW identyfikacyjne dane referencyjne do celów zgłaszania transakcji zgodnie z art. 26.

W odniesieniu do pozostałych instrumentów finansowych objętych zakresem art. 26 ust. 2 każdy podmiot systematycznie internalizujący transakcje dostarcza EUNGiPW dane referencyjne dotyczące instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w jego systemie.

Identyfikacyjne dane referencyjne muszą być gotowe do przekazania EUNGiPW w ustandaryzowanym formacie elektronicznym przed rozpoczęciem obrotu instrumentem finansowym, którego dane te dotyczą. Dane referencyjne dotyczące instrumentu finansowego aktualizuje się za każdym razem, gdy zmieniają się dane dotyczące instrumentu finansowego. EUNGiPW niezwłocznie publikuje te dane referencyjne na swojej stronie internetowej. EUNGiPW bez zbędnej zwłoki udziela właściwym organom dostępu do tych danych referencyjnych.

2. W celu umożliwienia właściwym organom monitorowania, zgodnie z art. 26, działalności firm inwestycyjnych, aby zapewnić, by prowadziły swoją działalność uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz w sposób sprzyjający integralności rynku, EUNGiPW, po konsultacji z właściwymi organami, ustanawia niezbędne mechanizmy mające na celu zapewnienie, aby:

- a) EUNGiPW faktycznie otrzymywał dane referencyjne dotyczące instrumentu finansowego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) jakość danych dotyczących instrumentu finansowego otrzymanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu była odpowiednia do celów zgłaszania transakcji zgodnie z art. 26;

- c) dane referencyjne dotyczące instrumentu finansowego otrzymane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu były sprawne i bez zbędnej zwłoki przekazywane odpowiednim właściwym organom;
- d) istniały skuteczne mechanizmy między EUNGiPW i właściwymi organami umożliwiające rozwiązywanie problemów z przekazywaniem danych lub jakością danych.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) standardy i formaty danych referencyjnych dotyczących instrumentu finansowego, o których mowa w ust. 1, w tym metody i mechanizmy dostarczania EUNGiPW danych i wszelkich ich aktualizacji oraz przekazywania ich właściwym organom zgodnie z ust. 1, a także formę i treść tych danych;
- b) środki techniczne niezbędne w związku z mechanizmami, jakie EUNGiPW i właściwe organy mają ustanowić zgodnie z ust. 2.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW może zawiesić obowiązki sprawozdawcze określone w ust. 1 w odniesieniu do niektórych lub wszystkich instrumentów finansowych, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) zawieszenie jest konieczne w celu zachowania integralności i jakości danych referencyjnych objętych obowiązkiem sprawozdawczym określonym w ust. 1, dla których zagrożenie stanowić może:
 - (i) poważna niekompletność, niedokładność lub uszkodzenie przedkładanych danych; lub
 - (ii) brak terminowej dostępności, zakłócenie funkcjonowania lub uszkodzenie systemów wykorzystywanych do przedkładania, gromadzenia, przetwarzania lub przechowywania odpowiednich danych referencyjnych przez EUNGiPW, właściwe organy krajowe, infrastruktury rynku, systemy rozliczeń i rozrachunku oraz ważnych uczestników rynku;
- b) istniejące, mające zastosowanie unijne wymogi regulacyjne nie są w stanie zaradzić zagrożeniu;
- c) zawieszenie nie wywiera niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych ani na inwestorów, który to wpływ byłby niewspółmierny do korzyści płynących z tego działania;
- d) zawieszenie nie skutkuje arbitrażem regulacyjnym.

Przyjmując środek, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, EUNGiPW bierze pod uwagę zakres, w jakim zapewnia on dokładność i kompletność zgłaszanych danych do celów określonych w ust. 2.

Przed przyjęciem środka, o którym mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW powiadamia o tym odpowiednie właściwe organy.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie warunków, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz okoliczności, w jakich zawieszenie, o którym mowa w tym akapicie, może przestać obowiązywać.”;

- 6) dodaje się tytuł IVa w brzmieniu:

„TYTUŁ IVa

USŁUGI W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA INFORMACJI

ROZDZIAŁ 1

Udzielanie zezwolenia dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji

Artykuł 27a

Do celów niniejszego tytułu właściwy organ krajowy oznacza właściwy organ określony w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE.

*Artykuł 27b***Wymóg uzyskania zezwolenia**

1. Prowadzenie działalności w charakterze zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego jako regularnego zajęcia lub działalności gospodarczej wymaga uzyskania uprzedniego zezwolenia udzielonego przez EUNGiPW zgodnie z przepisami niniejszego tytułu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy zidentyfikowany zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w art. 2 ust. 3, podlega wymogowi uzyskania uprzedniego zezwolenia odpowiedniego właściwego organu krajowego oraz podlega nadzorowi ze strony tego organu zgodnie z niniejszym tytułem.

2. Firma inwestycyjna lub operator rynku, którzy prowadzą system obrotu, mogą również świadczyć usługi zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przez ESMA lub odpowiedni właściwy organ krajowy przestrzegania przez daną firmę inwestycyjną lub danego operatora rynku przepisów niniejszego tytułu. Fakt świadczenia tych usług uwzględnia się w zezwoleniu udzielonym wspomnianym podmiotom.

3. EUNGiPW tworzy rejestr wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji w Unii. Rejestr ten jest publicznie dostępny i zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie, oraz jest na bieżąco aktualizowany.

W przypadku gdy EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy cofnął zezwolenie zgodnie z art. 27e, informację o tym fakcie umieszcza się w rejestrze na okres pięciu lat.

4. Dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczą swoje usługi pod nadzorem EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwego organu krajowego. EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy regularnie przeprowadza przeglądy przestrzegania przepisów niniejszego tytułu przez dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy monitoruje, czy dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji spełniają przez cały czas warunki uzyskania pierwszego zezwolenia ustanowione na mocy niniejszego tytułu.

*Artykuł 27c***Udzielanie zezwolenia dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji**

1. Dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji uzyskują zezwolenie EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwego organu krajowego do celów niniejszego tytułu, jeżeli:

- a) dostawca usług w zakresie udostępniania informacji jest osobą prawną z siedzibą w Unii; oraz
- b) dostawca usług w zakresie udostępniania informacji spełnia wymogi określone w niniejszym tytule.

2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się usługi w zakresie udostępniania informacji, na których świadczenie zezwolono dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Jeżeli dostawca usług w zakresie udostępniania informacji zamierza rozszerzyć zakres swojej działalności o dodatkowe usługi w zakresie udostępniania informacji, składa do EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwego organu krajowego wniosek o rozszerzenie zakresu wspomnianego zezwolenia.

3. Posiadający zezwolenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji musi spełniać przez cały czas warunki uzyskania zezwolenia, o których mowa w niniejszym tytule. Posiadający zezwolenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji niezwłocznie powiadamia EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy o wszelkich istotnych zmianach warunków uzyskania zezwolenia.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest skuteczne i ważne na całym terytorium Unii i umożliwia dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczenie w całej Unii usług, których dotyczy zezwolenie.

*Artykuł 27d***Procedury udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia**

1. Wnioskujący o zezwolenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji składa wniosek zawierający wszystkie informacje, które są konieczne, aby umożliwić EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwemu organowi krajowemu potwierdzenie, że dany dostawca usług w zakresie udostępniania informacji ustanowił – na dzień udzielenia pierwszego zezwolenia – wszystkie mechanizmy niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków wynikających z przepisów niniejszego tytułu, w tym program działania określający m.in. rodzaj usług, które planuje świadczyć, i strukturę organizacyjną.

2. W terminie 20 dni roboczych od otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia EUNGiPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy sprawdza, czy jest on kompletny.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy określa termin przekazania dodatkowych informacji przez dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji.

Po stwierdzeniu kompletności wniosku EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy powiadamia o tym dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji.

3. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy ocenia spełnienie przez dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji wymogów niniejszego tytułu. Przyjmuje on w pełni uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o czym powiadamia wnioskującego o zezwolenie dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji w terminie pięciu dni roboczych.

4. EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, jakie należy przekazać na podstawie ust. 1, w tym program działania;
- b) informacje zawarte w powiadomieniach przekazywanych na podstawie art. 27f ust. 2.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. EUNGIPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, wzorów i procedur na potrzeby zgłaszania lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 27f ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 27e

Cofnięcie zezwolenia

1. EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy może cofnąć zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, w przypadku gdy dostawca:

- a) nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczył żadnych usług;
- b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub uzyskał je w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie udzielono mu zezwolenia;
- d) poważnie i systematycznie naruszał niniejsze rozporządzenie.

2. W stosownych przypadkach EUNGIPW bez zbędnej zwłoki powiadamia właściwy organ krajowy w państwie członkowskim, w którym dostawca usług w zakresie udostępniania informacji ma siedzibę, o decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji.

Artykuł 27f

Wymogi wobec organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji

1. Organ zarządzający dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji przez cały czas musi cieszyć się wystarczająco nieposzlakowaną opinią, posiadać wystarczające umiejętności, wiedzę i doświadczenie oraz musi poświęcać wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.

Organ zarządzający jako całość musi posiadać odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Każdy członek organu zarządzającego działa w sposób uczciwy i etyczny, zachowując niezależność osądu, aby móc w razie konieczności skutecznie przeciwstawić się decyzjom kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz w razie konieczności skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo.

W przypadku gdy operator rynku występuje o zezwolenie na prowadzenie zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego zgodnie z art. 27d, a członkowie organu zarządzającego zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego są jednocześnie członkami organu zarządzającego rynku regulowanego, uznaje się, że osoby te spełniają wymogi określone w akapicie pierwszym.

2. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji powiadamia EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy o tożsamości wszystkich członków swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach jego składu, a także przekazuje wszelkie informacje wymagane do oceny spełnienia przez ten podmiot wymogów określonych w ust. 1.

3. Organ zarządzający dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji określa i nadzoruje wdrażanie mechanizmów zarządczych, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów, w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom klientów dostawcy.

4. EUNGIPW lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie upewnił się, że osoba lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, lub jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że proponowane zmiany w organie zarządzającym dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji stwarzają zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania tym podmiotem oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jego klientów oraz kwestii integralności rynku.

5. EUNGIPW opracowuje do dnia 1 stycznia 2021 r. wytyczne na potrzeby oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego, o której mowa w ust. 1, uwzględniając różne pełnione przez nich role i funkcje oraz konieczność unikania konfliktów interesów między członkami organu zarządzającego a użytkownikami zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 2

Warunki dotyczące zatwierdzonych podmiotów publikujących, dostawców informacji skonsolidowanych i zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych

Artykuł 27g

Wymogi organizacyjne dotyczące zatwierdzonych podmiotów publikujących

1. Zatwierdzony podmiot publikujący posiada odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające podawanie do publicznej wiadomości informacji wymaganych na podstawie art. 20 i 21 w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na właściwych zasadach handlowych. Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po ich publikacji przez zatwierdzony podmiot publikujący. Zatwierdzony podmiot publikujący sprawnie i spójnie rozpowszechnia takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formacie ułatwiającym ich konsolidację z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł.

2. Informacje podawane do wiadomości publicznej przez zatwierdzony podmiot publikujący zgodnie z ust. 1 obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) identyfikator instrumentu finansowego;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie sposobu, w jaki wyrażono cenę transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zrealizowano transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zrealizowano za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod »SI«, a w innym przypadku kod »OTC«;
- h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

3. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności zatwierdzony podmiot publikujący będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną traktuje wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosuje i utrzymuje odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

4. Zatwierdzony podmiot publikujący posiada należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją. Zatwierdzony podmiot publikujący utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.

5. Zatwierdzony podmiot publikujący posiada systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania tych błędnych sprawozdań.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wspólnych formatów, standardów danych oraz rozwiązań technicznych ułatwiających konsolidację informacji, o której to konsolidacji mowa w ust. 1.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie, czym są właściwe zasady handlowe, na jakich należy podawać informacje do wiadomości publicznej, o czym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) środki, za pomocą których zatwierdzony podmiot publikujący może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1;
- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1, w tym co najmniej informacje, o których mowa w ust. 2, tak aby umożliwić publikację informacji wymaganych na podstawie niniejszego artykułu;
- c) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 3, 4 i 5.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 27h

Wymogi organizacyjne dotyczące dostawców informacji skonsolidowanych

1. Dostawca informacji skonsolidowanych posiada odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji podawanych do publicznej wiadomości zgodnie z art. 6 i 20, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz ich podawanie do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na właściwych zasadach handlowych.

Informacje te obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) identyfikator instrumentu finansowego;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie sposobu, w jaki wyrażono cenę transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zrealizowano transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zrealizowano za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod »SI«, a w innym przypadku kod »OTC«;
- h) w stosownych przypadkach wskazanie, że za decyzję inwestycyjną i realizację transakcji odpowiadał algorytm komputerowy w firmie inwestycyjnej;
- i) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom;
- j) w przypadku gdy zastosowano zwolnienie z obowiązku upubliczniania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) lub b), oznaczenie wskazujące, którym z tych zwolnień podlegała transakcja.

Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez dostawcę informacji skonsolidowanych. Dostawca informacji skonsolidowanych musi być w stanie sprawnie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formatach łatwo dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.

2. Dostawca informacji skonsolidowanych posiada odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji podawanych do publicznej wiadomości zgodnie z art. 10 i 21, ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie informacji do wiadomości publicznej w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na właściwych zasadach handlowych, w tym podawanie do publicznej wiadomości informacji obejmujących co najmniej następujące elementy:

- a) identyfikator instrumentu finansowego lub cechy identyfikujące ten instrument;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie sposobu, w jaki wyrażono cenę transakcji;
- g) kod systemu obrotu, w którym zrealizowano transakcję, lub w przypadku gdy transakcję zrealizowano za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – kod »SI«, a w innym przypadku kod »OTC«;
- h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

Informacje te udostępnia się bezpłatnie w ciągu 15 minut po ich opublikowaniu przez dostawcę informacji skonsolidowanych. Dostawca informacji skonsolidowanych musi być w stanie sprawnie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w powszechnie akceptowanych formatach, które są interoperacyjne i łatwo dostępne dla uczestników rynku oraz pozwalają im w łatwy sposób wykorzystywać te informacje.

3. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia konsolidację udostępnianych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, MTF, OTF i zatwierdzonych podmiotów publikujących oraz w odniesieniu do instrumentów finansowych określonych w regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w ust. 8 lit. c).

4. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów. W szczególności operator rynku lub zatwierdzony podmiot publikujący, którzy prowadzą również system publikacji informacji skonsolidowanych, traktują wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosują i utrzymują odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

5. Dostawca informacji skonsolidowanych posiada należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji oraz minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu. Dostawca informacji skonsolidowanych utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.

6. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia standardów i formatów danych w odniesieniu do informacji podlegających opublikowaniu zgodnie z art. 6, 10, 20 i 21, w tym identyfikatora instrumentu finansowego, ceny, ilości, godziny, oznaczenia sposobu, w jaki wyrażono cenę transakcji, identyfikatora systemu obrotu oraz oznaczeń informujących o tym, że transakcja podlegała szczególnym warunkom, jak również technicznych rozwiązań służących sprawnemu i spójnemu rozpowszechnianiu informacji w sposób zapewniający ich łatwą dostępność i możliwość ich łatwego wykorzystania przez uczestników rynku, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym określeniu dodatkowych usług podnoszących wydajność funkcjonowania rynku, które dostawca informacji skonsolidowanych mógłby świadczyć.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie, czym są właściwe zasady handlowe, na jakich zapewniany jest dostęp do strumieni danych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) środki, za pomocą których dostawca informacji skonsolidowanych może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1 i 2;
- c) instrumenty finansowe, w przypadku których dotyczące ich dane muszą być udostępniane w strumieniu danych, a w odniesieniu do instrumentów nieudziałowych – systemy obrotu i zatwierdzone podmioty publikujące, które należy uwzględnić;

- d) inne środki zapewniające spójność danych publikowanych przez różnych dostawców informacji skonsolidowanych oraz umożliwiające ich zestawianie i powiązanie z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł, a także ich agregację na poziomie Unii;
- e) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 4 i 5.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 27i

Wymogi organizacyjne dotyczące zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych

1. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiada odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 26 w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym miała miejsce transakcja.
2. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną traktuje wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosuje i utrzymuje odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.
3. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiada należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, zminimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, przy zachowaniu w każdym czasie poufności danych. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie przez cały czas.
4. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiada systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez firmę inwestycyjną, a w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia – przekazanie firmie inwestycyjnej szczegółowych informacji o danym błędzie lub przeoczeniu oraz żądanie ponownego przesłania takich błędnych sprawozdań.

Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiada systemy umożliwiające mu wykrywanie błędów lub przeoczeń, które spowodował, oraz umożliwiające zatwierdzonemu mechanizmowi sprawozdawczemu skorygowanie i przekazanie – lub, stosownie do przypadku, ponowne przekazanie – właściwemu organowi prawidłowego i kompletnego sprawozdania z transakcji.

5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
 - a) środki, za pomocą których zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1; oraz
 - b) konkretne wymogi organizacyjne określone w ust. 2, 3 i 4.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 7) dodaje się tytuł w brzmieniu:

„TYTUŁ VIa

UPRAWNIENIA I KOMPETENCJE EUNGIPW

ROZDZIAŁ 1

Kompetencje i procedury

Artykuł 38a

Wykonywanie uprawnień przez EUNGiPW

Uprawnienia powierzone na podstawie art. 38b–38e EUNGiPW lub jakimkolwiek urzędnikowi EUNGiPW lub innej osobie upoważnionej przez EUNGiPW nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

*Artykuł 38b***Wezwanie do udzielenia informacji**

1. EUNGİPW może – w drodze zwykłego wezwania lub w drodze decyzji – zobowiązać następujące osoby do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych, aby umożliwić EUNGİPW wykonywanie jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia:

a) zatwierdzony podmiot publikujący, dostawcę informacji skonsolidowanych, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, gdy są one nadzorowane przez EUNGİPW oraz firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących system obrotu, którzy świadczą usługi w zakresie udostępniania informacji jako zatwierdzony podmiot publikujący, dostawca informacji skonsolidowanych lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, a także osoby, które kontrolują te podmioty lub są przez nie kontrolowane;

b) zarządzających osobami, o których mowa w lit. a);

c) audytorów i doradców osób, o których mowa w lit. a);

2. Każde zwykłe wezwanie do udzielenia informacji, o którym mowa w ust. 1:

a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wezwania;

b) podaje cel wezwania;

c) określa wymagane informacje;

d) zawiera termin przekazania informacji;

e) zawiera adnotację, że osoba, do której skierowano wezwanie do udzielenia informacji, nie ma obowiązku przekazania tych informacji, natomiast w przypadku udzielenia dobrowolnej odpowiedzi na wezwanie przekazane informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące;

f) zawiera wskazanie kwoty grzywny do nałożenia zgodnie z art. 38h, w przypadku gdy przekazane informacje są niezgodne z prawdą lub mylące.

3. Wzywając do udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, EUNGİPW:

a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wezwania;

b) podaje cel wezwania;

c) określa wymagane informacje;

d) wskazuje termin przekazania informacji;

e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 38i, w przypadku gdy przekazane wymagane informacje są niekompletne;

f) wskazuje grzywnę przewidzianą w art. 38h, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub mylące;

g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej EUNGİPW i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej («Trybunał Sprawiedliwości») zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Do udzielenia wymaganych informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub ich statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeżeli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.

5. EUNGİPW bez zbędnej zwłoki wysyła kopię zwykłego wezwania lub swojej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego osób, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 38c***Dochodzenia ogólne**

1. W celu wypełniania swych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia EUNGİPW może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 38b ust. 1. W tym celu urzędnicy EUNGİPW i inne osoby upoważnione przez EUNGİPW mają prawo do:

a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji zadań EUNGİPW, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;

- b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;
- c) wzywania dowolnych osób, o których mowa w art. 38b ust. 1, lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz do zaprotokołowania odpowiedzi;
- d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;
- e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

2. Urzędnicy EUNGIPW i inne osoby upoważnione przez EUNGIPW do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 38i, nakładane w przypadku, gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 38b ust. 1, nie zostaną przekazane bądź udzielone lub są niepełne, a także grzywny przewidziane w art. 38h, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 38b ust. 1, są niezgodne z prawdą lub wprowadzające w błąd.

3. Osoby, o których mowa w art. 38b ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na mocy decyzji EUNGIPW. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 38i i środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz informuje się o prawie do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.

4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia, o którym mowa w ust. 1, EUNGIPW informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym dochodzeniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie EUNGIPW urzędnicy danego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na życzenie urzędnicy zainteresowanego właściwego organu mogą być również obecni podczas dochodzeń.

5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od organu sądowego zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

6. W przypadku gdy krajowy organ sądowy otrzyma wniosek o zezwolenie na wystosowanie żądania przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organ ten sprawdza, czy:

- a) przyjęta przez EUNGIPW decyzja, o której mowa w ust. 3, jest autentyczna;
- b) wszelkie środki, które mają być zastosowane, są proporcjonalne i nie są arbitralne lub nadmierne.

Do celów lit. b) krajowy organ sądowy może zwrócić się do EUNGIPW o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące przesłanek, na podstawie których EUNGIPW podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru, w jakim osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy EUNGIPW. Zgodność z prawem decyzji EUNGIPW podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 38d

Kontrole na miejscu

1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia EUNGIPW może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w dowolnych lokalach stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób, o których mowa w art. 38b ust. 1.

2. Urzędnicy EUNGIPW i inne osoby upoważnione przez EUNGIPW do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez EUNGIPW, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 38b ust. 1. Mają oni również prawo do pieczętowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli.

3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą EUNGIPW powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma być przeprowadzona. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i sprawnego przeprowadzenia kontroli, EUNGIPW – po poinformowaniu odpowiedniego właściwego organu – może przeprowadzić ją bez uprzedniego powiadomienia. Kontrole na mocy niniejszego artykułu przeprowadza się pod warunkiem, że odpowiedni właściwy organ potwierdził, że nie zgłasza sprzeciwu wobec tych kontroli.

4. Urzędnicy EUNGIPW i inne osoby upoważnione przez EUNGIPW do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz wskazującego okresowe kary pieniężne określone w art. 38i, które podlegają nałożeniu w przypadku, gdy dane osoby nie poddają się kontroli.

5. Osoby, o których mowa w art. 38b ust. 1, są zobowiązane poddać się kontrolom na miejscu zarządzonym na mocy decyzji EUNGIPW. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 38i, jak również środki odwoławcze dostępne na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.

6. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ na żądanie EUNGIPW aktywnie pomagają urzędnikom EUNGIPW i innym osobom upoważnionym przez EUNGIPW. Urzędnicy właściwego organu danego państwa członkowskiego mogą również brać udział w kontrolach na miejscu.

7. EUNGIPW może również zażądać od właściwych organów przeprowadzenia w jego imieniu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu przewidzianych w niniejszym artykule i w art. 38b ust. 1.

8. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez EUNGIPW stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na mocy niniejszego artykułu, właściwy organ danego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.

9. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymaga zezwolenia wydanego przez organ sądowy zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

10. W przypadku gdy krajowy organ sądowy otrzyma wniosek o zezwolenie na kontrolę na miejscu przewidzianą w ust. 1 lub pomoc przewidzianą w ust. 7, organ ten sprawdza, czy:

- a) przyjęta przez EUNGIPW decyzja, o której mowa w ust. 5, jest autentyczna;
- b) wszelkie środki, które mają być zastosowane, są proporcjonalne i nie są arbitralne lub nadmierne.

Do celów lit. b) krajowy organ sądowy może zwrócić się do EUNGIPW o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące przesłanek, na podstawie których EUNGIPW podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru, w jakim osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy EUNGIPW. Zgodność z prawem decyzji EUNGIPW podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 38e

Wymiana informacji

EUNGIPW i właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, informacje wymagane na potrzeby wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38f

Tajemnica zawodowa

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 76 dyrektywy 2014/65/UE, ma zastosowanie do EUNGIPW oraz do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla EUNGIPW lub dla dowolnej innej osoby, której EUNGIPW przekazał zadania, włącznie z audytorami i ekspertami wykonującymi prace na zlecenie EUNGIPW.

*Artykuł 38g***Środki nadzorcze stosowane przez EUNGIPW**

1. Jeżeli EUNGIPW stwierdzi, że osoba wymieniona w art. 38b ust. 1 lit. a) popełniła jedno z naruszeń wymogów przewidzianych w tytule IVa, podejmuje jedno lub kilka z poniższych działań:

- a) przyjmuje decyzję zobowiązującą daną osobę do zaprzestania danego naruszenia;
- b) przyjmuje decyzję nakładającą grzywny lub okresowe kary pieniężne na podstawie art. 38h i 38i;
- c) wydaje publiczne ogłoszenia.

2. Podejmując działania, o których mowa w ust. 1, EUNGIPW bierze pod uwagę charakter i powagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:

- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;
- b) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub czy istnieje między nimi innego rodzaju związek;
- c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
- d) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- e) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów;
- g) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;
- h) zakres współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z EUNGIPW, bez uszczerbku dla konieczności wydania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- i) poprzednie naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- j) środki zastosowane po popełnieniu naruszenia przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu.

3. EUNGIPW niezwłocznie powiadamia osobę odpowiedzialną za naruszenie o każdym działaniu podjętym na podstawie ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom państw członkowskich oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od daty podjęcia takiego działania EUNGIPW ogłasza je publicznie na swojej stronie internetowej.

Publiczne ogłoszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, musi zawierać następujące elementy:

- a) informację o prawie odwołania się od decyzji przysługującym osobie odpowiedzialnej za naruszenie;
- b) w stosownych przypadkach informację potwierdzającą złożenie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego;
- c) informację o możliwości zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji przez Komisję Odwoławczą EUNGIPW zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 2**Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne***Artykuł 38h***Grzywny**

1. Jeżeli zgodnie z art. 38k ust. 5 EUNGIPW stwierdzi, że osoba, umyślnie lub w wyniku zaniedbania, dopuściła się jednego z naruszeń wymogów przewidzianych w tytule IVa, przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Uznaje się, że naruszenie popełniono umyślnie, jeżeli EUNGiPW znalazł obiektywne dowody wskazujące na to, że dana osoba działała umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

2. Maksymalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1, wynosi 200 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej.

3. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1, EUNGiPW bierze pod uwagę kryteria określone w art. 38g ust. 2.

Artykuł 38i

Okresowe kary pieniężne

1. EUNGiPW w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu zmuszenia:

- a) osoby do zaprzestania naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 38g ust. 1 lit. a);
- b) osoby, o której mowa w art. 38b ust. 1:
 - (i) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji na mocy art. 38b;
 - (ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 38c;
 - (iii) do poddania się kontroli na miejscu zarządzanej decyzją podjętą na mocy art. 38d.

2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.

3. Niezależnie od przepisów ust. 2 kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.

4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji EUNGiPW. Po upływie tego okresu EUNGiPW dokonuje przeglądu tego środka.

Artykuł 38j

Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. EUNGiPW podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które nałożono zgodnie z art. 38h i 38i, chyba że takie publiczne powiadomienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę stronom, których dotyczy. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*).

2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 38h i 38i mają charakter administracyjny.

3. Jeżeli EUNGiPW postanowi nie nakładać grzywien ani kar pieniężnych, informuje o tym odpowiednio Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy danego państwa członkowskiego oraz podaje przyczyny swojej decyzji.

4. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 38h i 38i podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne regulują przepisy proceduralne obowiązujące w państwie członkowskim, na którego terytorium jest ono prowadzone.

5. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

*Artykuł 38k***Przepisy proceduralne regulujące stosowanie środków nadzorczych i nakładanie grzywien**

1. Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia EUNGIPW stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności, które stanowią naruszenie lub naruszenia wymogów przewidzianych w tytule IVa, EUNGIPW wyznacza w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia tę sprawę. Wyznaczony urzędnik nie może – ani nie mógł w przeszłości – być bezpośrednio bądź pośrednio zaangażowany w nadzór nad danym dostawcą usług w zakresie udostępniania informacji ani w procedurę udzielania zezwolenia temu dostawcy i wykonuje swoje funkcje niezależnie od EUNGIPW.
2. Urzędnik dochodzeniowy, o którym mowa w ust. 1, bada domniemane naruszenia z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby, które są przedmiotem dochodzeń, i przedkłada EUNGIPW pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.
3. Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może korzystać z prawa do występowania o informacje zgodnie z art. 38b i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 38c i 38d.
4. W trakcie wykonywania swych zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez EUNGIPW w czasie działań nadzorczych.
5. Urzędnik dochodzeniowy – po zakończeniu prowadzonego przez siebie dochodzenia i przed przekazaniem EUNGIPW akt sprawy zawierających jego ustalenia – zapewnia osobom będącym przedmiotem danego dochodzenia możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wyjaśnianych spraw. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, do których zainteresowane strony miały możliwość się odnieść.
6. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom objętym dochodzeniem.
7. Urzędnik dochodzeniowy, przedkładając EUNGIPW akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osobom objętym dochodzeniem przysługuje prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących osób trzecich.
8. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek osób, które są przedmiotem dochodzenia – po zapoznaniu się ze stanowiskiem tych osób zgodnie z art. 38l, EUNGIPW decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły naruszenie lub naruszenia wymogów przewidzianych w tytule IVa, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 38g.
9. Urzędnik dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach EUNGIPW ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie podejmowania decyzji przez EUNGIPW.
10. Do dnia 1 października 2021 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 50 w celu dalszego określenia przepisów proceduralnych dotyczących wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisów tymczasowych oraz przepisów dotyczących pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także dotyczących okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych.
11. EUNGIPW przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość wystąpienia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto EUNGIPW odstępuje od nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych w przypadku, gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wynikający z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

*Artykuł 38l***Zapoznanie się ze stanowiskiem osób objętych postępowaniem**

1. Przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji na mocy art. 38g, 38h i 38i EUNGIPW zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń EUNGIPW. Podstawę decyzji EUNGIPW stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte postępowaniem mogły przedstawić swoje stanowisko.

Przepisy akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku EUNGIPW może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

2. W toku postępowania w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom, które są przedmiotem dochodzenia. Osobom tym przysługuje prawo dostępu do gromadzonych przez EUNGIPW akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych EUNGIPW.

Artykuł 38m

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji EUNGIPW nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 38n

Opłata za udzielenie zezwolenia i opłata nadzorcza

1. EUNGIPW pobiera od dostawców usług w zakresie udostępniania informacji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki EUNGIPW związane z udzielaniem zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji i nadzorem nad nimi oraz pozwalają odzyskać w pełni koszty, jakie mogą ponieść właściwe organy, wykonując prace na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 38o.

2. Kwota indywidualnej opłaty pobieranej od danego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji pokrywa całość kosztów administracyjnych poniesionych przez EUNGIPW. Opłata musi być proporcjonalna do obrotów danego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji..

3. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 50 uzupełniający niniejsze rozporządzenia do dnia 1 października 2021 r. w celu sprecyzowania rodzajów opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Artykuł 38o

Przekazywanie zadań przez EUNGIPW właściwym organom

1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, EUNGIPW może przekazać określone zadania nadzorcze właściwemu organowi państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez EUNGIPW na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do wystosowywania wezwania do udzielenia informacji zgodnie z art. 38b i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 38c i 38d.

2. Przed przekazaniem danego zadania EUNGIPW konsultuje się z odpowiednim właściwym organem w sprawie:

- a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;
- b) harmonogramu wykonania tego zadania; oraz
- c) przekazania niezbędnych informacji EUNGIPW i przez EUNGIPW.

3. Zgodnie z aktem delegowanym przyjętym zgodnie z art. 38n ust. 3 EUNGIPW zwraca właściwemu organowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań.

4. EUNGIPW w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1. Przekazanie zadań może zostać w każdej chwili odwołane.

5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność EUNGIPW ani nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez EUNGIPW przekazanych czynności.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

8) art. 40 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. EUNGIPW dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego zgodnie z ust. 1 w odpowiednich odstępach czasu, a w każdym razie przynajmniej co sześć miesięcy. W przypadku dokonania co najmniej dwóch kolejnych przedłużeń i w oparciu o odpowiednią analizę mającą na celu ocenę wpływu na konsumentów EUNGIPW może zdecydować, że przedłużenie zakazu lub ograniczenia dokonywane będzie co rok.”;

9) art. 41 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. EUNB dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego zgodnie z ust. 1 w odpowiednich odstępach czasu, a w każdym razie przynajmniej co sześć miesięcy. W przypadku dokonania co najmniej dwóch kolejnych przedłużeń i w oparciu o odpowiednią analizę mającą na celu ocenę wpływu na konsumentów EUNB może zdecydować, że przedłużenie zakazu lub ograniczenia dokonywane będzie co rok.”;

10) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 27 ust. 4, art. 27g ust. 7, art. 27h ust. 7, art. 31 ust. 4, art. 38k ust. 10, art. 38n ust. 3, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10, 12 i 14, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.”;

b) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 27 ust. 4, art. 27g ust. 7, art. 27h ust. 7, art. 31 ust. 4, art. 38k ust. 10, art. 38n ust. 3, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10, 12 i 14, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.”;

c) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 9, art. 2 i 3 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 27 ust. 4, art. 27g ust. 7, art. 27h ust. 7, art. 31 ust. 4, art. 38k ust. 10, art. 38n ust. 3, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10, 12 i 14 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu.”;

11) w art. 52 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„13. Po konsultacji z EUNGIPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych ustanowionego zgodnie z tytułem IVa. Sprawozdanie dotyczące art. 27h ust. 1 przedstawia się do dnia 3 września 2019 r. Sprawozdanie dotyczące art. 27h ust. 2 przedstawia się do dnia 3 września 2021 r.

Sprawozdania, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają ocenę funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych w oparciu o następujące kryteria:

- a) dostępność i terminowość przekazywania informacji posttransakcyjnych w formie skonsolidowanej obejmującej wszystkie transakcje niezależnie od tego, czy realizowane są one w systemach obrotu, czy nie;
- b) dostępność i terminowość przekazywania pełnych i częściowych informacji posttransakcyjnych charakteryzujących się wysoką jakością w formacie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku oraz udośćnianych na właściwych zasadach handlowych.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dostawcy informacji skonsolidowanych nie dopełniają obowiązku przekazania informacji w sposób, który spełnia kryteria określone w akapicie drugim, Komisja dołącza do swojego sprawozdania wnioski do EUNGIPW o wszczęcie procedury negocjacyjnej w celu powołania w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez EUNGIPW komercyjnego podmiotu prowadzącego system publikacji informacji skonsolidowanych. EUNGIPW wszczyna tę procedurę po otrzymaniu wniosku Komisji na warunkach określonych w tym wniosku oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (*).

14. W przypadku wszczęcia procedury określonej w ust. 13 niniejszego artykułu Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, określając środki w celu:

- a) określenia okresu obowiązywania zamówienia udzielonego komercyjnemu podmiotowi prowadzącemu system publikacji informacji skonsolidowanych oraz procedury i warunków przedłużenia tego zamówienia, a także ogłoszenia nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
- b) zastrzeżenia, że komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych działa na zasadzie wyłączności i że żaden inny podmiot nie może występować w charakterze dostawcy informacji skonsolidowanych zgodnie z art. 27b;
- c) uprawnienia EUNGIPW do zapewniania przestrzegania przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego warunków tego zamówienia;
- d) zapewnienia, aby informacje posttransakcyjne przekazywane przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych były wysokiej jakości, w formacie łatwo dostępnym i łatwym do wykorzystania dla uczestników rynku oraz w postaci skonsolidowanej obejmującej cały rynek;
- e) zapewnienia, aby informacje posttransakcyjne były przekazywane na właściwych zasadach handlowych, zarówno w postaci skonsolidowanej, jak i nieskonsolidowanej, oraz aby spełniały potrzeby użytkowników tych informacji w całej Unii;
- f) zapewnienia, aby systemy obrotu i zatwierdzone podmioty publikujące udostępniały swoje dane transakcyjne komercyjnemu podmiotowi prowadzącemu system publikacji informacji skonsolidowanych wybranemu w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przeprowadzonego przez EUNGIPW po rozsądnych cenach;
- g) określenia rozwiązań na wypadek niespełnienia warunków oferty przez komercyjny podmiot prowadzący system publikacji informacji skonsolidowanych wybrany w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
- h) określenia rozwiązań, zgodnie z którymi dostawcy informacji skonsolidowanych, którzy uzyskali zezwolenie na mocy art. 27b, mogą w dalszym ciągu prowadzić system publikacji informacji skonsolidowanych, w przypadku nieskorzystania z uprawnienia przewidzianego w lit. b) niniejszego ustępu lub w przypadku gdy żaden podmiot nie zostanie wyznaczony w drodze postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, do czasu zakończenia nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i wyznaczenia komercyjnego podmiotu do prowadzenia systemu publikacji informacji skonsolidowanych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).";

12) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 54a

Środki przejściowe dotyczące EUNGIPW

1. Wszelkie kompetencje i obowiązki związane z działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w dziedzinie dostawców usług w zakresie udostępniania informacji przekazuje się EUNGIPW w dniu 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem kompetencji i obowiązków dotyczących zatwierdzonych podmiotów publikujących i zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych korzystających z odstępstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 3. Te przekazane kompetencje i obowiązki EUNGIPW przejmuje w tym samym dniu.

2. Wszelkie akta spraw i dokumenty robocze dotyczące działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w dziedzinie dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, w tym dotyczące wszelkich toczących się kontroli i czynności z zakresu egzekwowania przepisów, bądź ich uwierzytelnione kopie przejmuje EUNGIPW w dniu, o którym mowa w ust. 1.

Wniosku o udzielenie zezwolenia, który wpłynął do właściwych organów przed dniem 1 października 2021 r., nie przekazuje się jednak do EUNGIPW, a decyzję o rejestracji lub odmowie rejestracji podejmuje odpowiedni właściwy organ.

3. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby wszelkie istniejące dokumenty i opracowania robocze lub ich uwierzytelnione kopie zostały przekazane EUNGIPW w jak najkrótszym terminie, a w każdym razie do dnia 1 stycznia 2022 r. Te właściwe organy służą również EUNGIPW wszelką niezbędną pomocą i radą celem ułatwienia skutecznego i sprawnego przekazania i podjęcia działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w dziedzinie dostawców usług w zakresie udostępniania informacji.

4. EUNGIPW występuje jako następca prawny właściwych organów, o których mowa w ust. 1, we wszelkich postępowaniach administracyjnych i sądowych wynikających z działalności w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów prowadzonej przez te właściwe organy w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia.

5. Zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji przez właściwy organ, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE, zachowuje ważność po przekazaniu kompetencji EUNGIPW.

Artykuł 54b

Relacje z audytorami

1. Każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), wykonująca u dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji zadanie opisane w art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (**) lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE lub jakiegokolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania EUNGIPW wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą:

- a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki regulujące wydawanie zezwoleń lub które w szczególny sposób regulują prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji;
- b) wpływać na nieprzerwane funkcjonowanie dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji;
- c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem.

Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania jednego z zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z dostawcą usług w zakresie udostępniania informacji, u którego wykonuje to zadanie.

2. Ujawnianie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, w dobrej wierze przez osoby uprawnione w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń umownych lub prawnych dotyczących ujawniania informacji i nie powoduje jakiejkolwiek odpowiedzialności tych osób.

(*) Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19)."

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1011

W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 pkt 24 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„a) danych wejściowych przekazanych w całości;”;

b) ppkt (vii) otrzymuje brzmienie:

„(vii) od usługodawcy, któremu administrator wskaźnika referencyjnego zlecił na zasadzie outsourcingu gromadzenie danych zgodnie z art. 10, z wyjątkiem art. 10 ust. 3 lit. f), pod warunkiem że ten usługodawca otrzymuje dane w całości od podmiotu, o którym mowa w ppkt (i)–(vi) niniejszego podpunktu;”;

2) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów mających na celu zapewnienie, aby rozwiązania z zakresu zarządzania, o których mowa w ust. 1, były wystarczająco solidne.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 października 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

3) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków mających na celu zapewnienie, aby metoda, o której mowa w ust. 1, spełniała kryteria określone w lit. a)–e) tego ustępu.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 października 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

4) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia charakterystyki systemów i kontroli, o których mowa w ust. 1.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 października 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) w art. 20 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli ESMA uzna, że wskaźnik referencyjny spełniający wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. c), przedkłada ona Komisji udokumentowany wniosek o uznanie tego wskaźnika za kluczowy.

Po otrzymaniu udokumentowanego wniosku Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z ust. 1.

ESMA dokonuje przeglądu swej oceny kluczowego charakteru danego wskaźnika referencyjnego co najmniej co dwa lata i powiadamia Komisję o tej ocenie i przekazuje ją Komisji.”;

6) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po otrzymaniu przeprowadzonej przez administratora oceny, o której mowa w ust. 1, właściwy organ:

a) informuje ESMA oraz kolegium ustanowione na podstawie art. 46;

b) w terminie czterech tygodni od otrzymania tej oceny przeprowadza własną ocenę trybu przeniesienia wskaźnika referencyjnego do nowego administratora lub zaprzestania jego opracowywania, z uwzględnieniem procedury ustanowionej zgodnie z art. 28 ust. 1.

Przez okres, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), administrator nie może zaprzestać opracowywania wskaźnika referencyjnego bez pisemnej zgody ESMA lub, w stosownych przypadkach, właściwego organu.”;

- b) dodaje się ust. 5:

„5. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów stanowiących podstawę oceny, o której mowa w ust. 2 lit. b).

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 października 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 7) art. 23 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Podmiot nadzorowany przekazujący dane na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego, który zamierza zaprzestać przekazywania danych wejściowych, bez zbędnej zwłoki informuje o tym administratora na piśmie. Administrator następnie informuje bez zbędnej zwłoki o tym fakcie swój właściwy organ.

Właściwy organ właściwy dla administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwy organ właściwy dla wspomnianego podmiotu nadzorowanego przekazującego dane oraz, w stosownych przypadkach, ESMA. Administrator przedkłada swojemu właściwemu organowi ocenę skutków wpływających na zdolność tego kluczowego wskaźnika referencyjnego do pomiaru danego rynku lub danych realiów gospodarczych tak szybko jak to możliwe, ale nie później niż w terminie 14 dni od powiadomienia dokonanego przez podmiot nadzorowany przekazujący dane.

4. Po otrzymaniu oceny, o której mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, właściwy organ właściwy dla administratora w stosownych przypadkach informuje bezzwłocznie ESMA lub kolegium ustanowione na podstawie art. 46 i przeprowadza na podstawie tej oceny swoją własną ocenę zdolności wskaźnika referencyjnego do pomiaru danego rynku lub danych realiów gospodarczych, uwzględniając obowiązującą u administratora procedurę zaprzestania opracowywania wskaźnika referencyjnego ustanowioną zgodnie z art. 28 ust. 1.”;

- 8) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów, na których podstawie właściwe organy mogą żądać wprowadzenia w oświadczeniu o zgodności zmian, o których mowa w ust. 4.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 października 2020 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 9) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 po lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja może uzależnić stosowanie decyzji wykonawczej, o której mowa w akapicie pierwszym, od faktycznego spełniania w sposób ciągły przez to państwo trzecie określonych w tej decyzji wykonawczej wszelkich warunków mających na celu zapewnienie równoważnych standardów nadzorczych i regulacyjnych oraz od możliwości skutecznego wykonywania przez ESMA zadań z zakresu monitorowania, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 49 w celu określenia warunków, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu.”;

- c) w ust. 3 po lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja może uzależnić stosowanie decyzji wykonawczej, o której mowa w akapicie pierwszym, od faktycznego spełniania w sposób ciągły przez to państwo trzecie określonych w tej decyzji wykonawczej wszelkich warunków mających na celu zapewnienie równoważnych standardów nadzorczych i regulacyjnych oraz od możliwości skutecznego wykonywania przez ESMA zadań z zakresu monitorowania, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 49 w celu określenia warunków, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu.”;

- e) ust. 4 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„4. ESMA zawiera porozumienia o współpracy z właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i praktyki nadzorcze uznano za równoważne zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu. Przy zawieraniu tych porozumień ESMA bierze pod uwagę fakt, czy dane państwo trzecie znajduje się – zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*) – w wykazie jurysdykcji mających strategiczne braki w ich krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii. W porozumieniach tych określa się przynajmniej:

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

- 10) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do czasu przyjęcia decyzji dotyczącej równoważności zgodnie z art. 30 ust. 2 i 3 wskaźnik referencyjny opracowywany przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim może być stosowany przez podmioty nadzorowane w Unii, pod warunkiem że administrator zostanie uprzednio uznany przez ESMA zgodnie z niniejszym artykułem.”;

- b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu stwierdzenia, czy warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest spełniony, oraz w celu oceny zgodności z zasadami IOSCO dotyczącymi finansowych wskaźników referencyjnych lub, stosownie do przypadku, zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ESMA może uwzględnić ocenę przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego lub zaświadczenie wystawione przez właściwy organ właściwy dla administratora w państwie trzecim, w którym administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, musi posiadać przedstawiciela prawnego. Przedstawiciel prawny jest osobą fizyczną mającą miejsce zamieszkania w Unii lub osobą prawną mającą siedzibę w Unii, którą wspomniany administrator wyraźnie wyznaczył do podejmowania w jego imieniu czynności w związku z obowiązkami administratora wynikającymi z niniejszego rozporządzenia. Przedstawiciel prawny wykonuje, wraz z administratorem, zadania jednostki nadzorczej w stosunku do opracowywania wskaźników referencyjnych prowadzonego przez administratora na podstawie niniejszego rozporządzenia i w tym zakresie ponosi odpowiedzialność wobec ESMA.”;

- d) uchyla się ust. 4;

- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim ubiegający się o uprzednie uznanie, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o uznanie do ESMA. Wnioskujący administrator przekazuje wszelkie informacje, których ESMA potrzebuje, aby upewnić się, że administrator na dzień uznania ustanowił wszelkie rozwiązania niezbędne do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, a także przekazuje wykaz swoich obecnych lub przyszłych wskaźników referencyjnych, które są przewidziane do stosowania w Unii, oraz wskazuje, w stosownych przypadkach, właściwy organ w państwie trzecim odpowiedzialny za nadzór nad nim.

W terminie 90 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ESMA sprawdza, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 2 i 3.

Jeżeli ESMA uzna, że warunki określone w ust. 2 i 3 nie zostały spełnione, odrzuca wniosek o uznanie i podaje powody jego odrzucenia. Ponadto uznanie następuje, o ile spełnione zostały następujące dodatkowe warunki:

- a) w przypadku gdy administrator mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim podlega nadzorowi, zawarto odpowiednie porozumienie o współpracy pomiędzy ESMA a właściwym organem państwa trzeciego, w którym administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 5, w celu zapewnienia sprawnej wymiany informacji umożliwiającej właściwemu organowi tego państwa trzeciego wykonywanie swoich obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

b) przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, w którym administrator ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, ani, w stosownych przypadkach, ograniczenia uprawnień nadzorczych i uprawnień w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających właściwego organu tego państwa trzeciego nie uniemożliwiają skutecznego sprawowania nadzoru przez ESMA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

f) uchyla się ust. 6 i 7;

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. ESMA zawiesza lub, w stosownych przypadkach, cofa uznanie przyznane zgodnie z ust. 5, jeżeli ma uzasadnione powody, oparte na udokumentowanych dowodach, aby uznać, że administrator:

a) działa z wyraźną szkodą dla interesów użytkowników jego wskaźników referencyjnych lub prawidłowego funkcjonowania rynków;

b) poważnie naruszył odpowiednie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;

c) złożył fałszywe oświadczenia lub wykorzystał wszelkie inne niezgodne z prawem środki w celu uzyskania uznania.”;

11) w art. 34 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli wskaźnik lub wskaźniki opracowywane przez osobę, o której mowa w ust. 1, kwalifikowałyby się jako kluczowe wskaźniki referencyjne, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c), wniosek kieruje się do ESMA.”;

12) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Właściwe organy

1. Do celów niniejszego rozporządzenia ESMA jest właściwym organem właściwym dla:

a) administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c);

b) administratorów wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 32.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza odpowiedni właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i informuje o tym fakcie Komisję i ESMA.

3. Państwo członkowskie, które wyznacza więcej niż jeden właściwy organ zgodnie z ust. 2, jednoznacznie określa role tych poszczególnych właściwych organów oraz wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymiany informacji z Komisją, ESMA i właściwymi organami z innych państw członkowskich.

4. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 2–3.”;

13) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wypełniania swoich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia właściwe organy, o których mowa w art. 40 ust. 2, posiadają, zgodnie z prawem krajowym, co najmniej następujące uprawnienia nadzorcze oraz uprawnienia w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających:”;

b) w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy, o których mowa w art. 40 ust. 2, wykonują swoje funkcje i uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz uprawnienia do nakładania sankcji, o których mowa w art. 42, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi, w którykolwiek z wymienionych poniżej sposobów:”;

14) w art. 43 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy określaniu rodzaju i wymiaru sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych właściwe organy wyznaczone przez nie zgodnie z art. 40 ust. 2 brały pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:”;

- 15) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 44

Obowiązek współpracy

1. Państwa członkowskie, które postanowiły ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w artykule 42, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 40 ust. 2 i 3 miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi w ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących postępowań przygotowawczych lub postępowań sądowych w sprawach karnych wszczętych w związku z możliwymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia. Te właściwe organy przekazują wspomniane informacje innym właściwym organom oraz ESMA.

2. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 40 ust. 2 i 3 udzielają pomocy innym właściwym organom oraz ESMA. W szczególności wymieniają one informacje i współpracują przy prowadzeniu dochodzeń lub czynności nadzorczych. Właściwe organy mogą również współpracować z innymi właściwymi organami w celu ułatwienia egzekwowania sankcji pieniężnych.”;

- 16) art. 45 ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie co roku przekazują ESMA zbiorcze informacje na temat wszystkich sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 42. Obowiązek ten nie ma zastosowania do środków mających na celu wyjaśnienie sprawy. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym wraz ze zbiorczymi informacjami na temat wszystkich sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych, które Urząd nałożył na podstawie art. 48f.”;

- 17) art. 46 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W terminie 30 dni roboczych od umieszczenia w wykazie kluczowych wskaźników referencyjnych wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c) – z wyjątkiem wskaźników referencyjnych, w przypadku których większość podmiotów przekazujących dane nie jest podmiotami nadzorowanymi – właściwy organ właściwy dla administratora ustanawia kolegium i mu przewodniczy.

2. W skład kolegium wchodzi przedstawiciele właściwego organu właściwego dla administratora, ESMA, chyba że jest właściwym organem właściwym dla administratora, oraz właściwy organ właściwy dla nadzorowanych podmiotów przekazujących dane.”;

- 18) art. 47 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia właściwe organy, o których mowa w art. 40 ust. 2, współpracują z ESMA zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy, o których mowa w art. 40 ust. 2, bez zbędnej zwłoki przekazują ESMA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 19) w tytule VI dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4

Uprawnienia i kompetencje ESMA

Sekcja 1

Kompetencje i procedury

Artykuł 48a

Wykonywanie uprawnień przez ESMA

Uprawnienia powierzone na podstawie art. 48b–48d ESMA, jakimkolwiek urzędnikowi ESMA lub każdej innej osobie upoważnionej przez ESMA nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 48b

Wezwanie do udzielenia informacji

1. ESMA może – w drodze zwykłego wezwania lub w drodze decyzji – zobowiązać następujące osoby do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych, aby umożliwić ESMA wykonywanie jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia:

- a) osoby zaangażowane w opracowywanie wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 40 ust. 1 ;

- b) osoby trzecie, którym osoby, o których mowa w lit. a), zleciły funkcje lub czynności zgodnie z art. 10;
- c) osoby w inny sposób blisko i w sposób znaczący powiązane z osobami, o których mowa w lit. a).

Zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz na wniosek ESMA właściwe organy przekazują to wezwanie do udzielenia informacji podmiotom przekazującym dane na potrzeby kluczowych wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c) niniejszego rozporządzenia, oraz bez zbędnej zwłoki przekazują otrzymane informacje ESMA.

2. Każde zwykłe wezwanie do udzielenia informacji, o którym mowa w ust. 1:

- a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wezwania;
- b) podaje cel tego wezwania;
- c) określa, jakie informacje są wymagane;
- d) zawiera termin przekazania informacji;
- e) zawiera adnotację, że osoba, do której skierowano wezwanie do udzielenia informacji, nie ma obowiązku przekazania tych informacji, natomiast w przypadku udzielenia dobrowolnej odpowiedzi na wezwanie przekazane informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące;
- f) zawiera wskazanie kwoty grzywny, która ma zostać nałożona zgodnie z art. 48f, w przypadku gdy przekazane informacje są niezgodne z prawdą lub mylące.

3. Wzywając do udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, ESMA:

- a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wezwania;
- b) podaje cel tego wezwania;
- c) określa, jakie informacje są wymagane;
- d) wskazuje termin przekazania informacji;
- e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 48g, w przypadku gdy wymagane informacje są niekompletne;
- f) wskazuje grzywnę przewidzianą w art. 48f, w przypadku gdy odpowiedzi na zadane pytania są niezgodne z prawdą lub mylące;
- g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej ESMA i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej («Trybunał Sprawiedliwości») zgodnie z art. 48k niniejszego rozporządzenia i art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Do udzielenia wymaganych informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub ich statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeżeli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.

5. ESMA bez zbędnej zwłoki wysyła kopię zwykłego wezwania lub swojej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 48c

Dochodzenia ogólne

1. W celu wypełniania swych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 48b ust. 1. W tym celu urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:

- a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji zadań ESMA, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;
- b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;

- c) wzywania dowolnej z tych osób lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz do zaprotokołowania odpowiedzi;
- d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;
- e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 48g, nakładane w przypadku, gdy przekazane wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź udzielone odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 48b ust. 1, nie zostały przekazane lub udzielone lub są niepełne, a także grzywny przewidziane w art. 48f, nakładane w przypadku, gdy odpowiedzi na pytania zadane tym osobom są niezgodne z prawdą lub wprowadzające w błąd.

3. Osoby, o których mowa w art. 48b ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na mocy decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 48g i środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz wskazuje się na prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.

4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia, o którym mowa w ust. 1, ESMA informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym dochodzeniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie ESMA urzędnicy danego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na życzenie urzędnicy danego właściwego organu mogą być obecni podczas dochodzeń.

5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od krajowego organu sądowego zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

6. W przypadku gdy krajowy organ sądowy otrzyma wniosek o zezwolenie na wystosowanie żądania przedstawienia rejestrów połączeń i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organ ten sprawdza, czy:

- a) decyzja, o której mowa w ust. 3, jest autentyczna;
- b) wszelkie środki, które mają być zastosowane, są proporcjonalne i nie są arbitralne lub nadmierne.

Do celów lit. b) krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru, w jakim osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w art. 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 48d

Kontrole na miejscu

1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w dowolnych lokalach stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób, o których mowa w art. 48b ust. 1.

2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 48c ust. 1. Mają oni prawo do pieczętowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma być przeprowadzona. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i sprawnego przeprowadzenia kontroli, ESMA – po poinformowaniu odpowiedniego właściwego organu – może przeprowadzić ją bez uprzedniego powiadomienia. Kontrole na mocy niniejszego artykułu przeprowadza się pod warunkiem, że odpowiedni organ potwierdził, że nie zgłasza sprzeciwu wobec tych kontroli.

4. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz okresowe kary pieniężne określone w art. 48g, które podlegają nałożeniu w przypadku, gdy zainteresowane osoby nie poddadzą się kontroli.

5. Osoby, o których mowa w art. 48b ust. 1, poddają się kontrolom na miejscu zarządzonym na mocy decyzji ESMA. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 48g, jak również środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz informuje się o prawie do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.

6. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ, na żądanie ESMA aktywnie pomagają urzędnikom ESMA i innym osobom upoważnionym przez ESMA. Na życzenie urzędnicy tego właściwego organu mogą być również obecni podczas kontroli na miejscu.

7. ESMA może również zażądać od właściwych organów przeprowadzenia w jego imieniu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu przewidzianych w niniejszym artykule i w art. 48c ust. 1. W tym celu właściwym organom przysługują te same uprawnienia co ESMA, jak określono w niniejszym artykule i w art. 48c ust. 1.

8. W przypadku gdy urzędnicy ESMA i inne osoby towarzyszące upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na mocy niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.

9. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymaga zezwolenia wydanego przez krajowy organ sądowy zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

10. W przypadku gdy krajowy organ sądowy otrzyma wniosek o zezwolenie na kontrolę na miejscu przewidzianą w ust. 1 lub pomoc przewidzianą w ust. 7, organ ten sprawdza, czy:

- a) przyjęta przez ESMA decyzja, o której mowa w ust. 5, jest autentyczna;
- b) wszelkie środki, które mają być zastosowane, są proporcjonalne i nie są arbitralne lub nadmierne.

Do celów lit. b) krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także powagi domniemanego naruszenia oraz charakteru, w jakim osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w art. 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 2

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne

Artykuł 48e

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

1. Jeżeli zgodnie z art. 48i ust. 5 ESMA stwierdzi, że osoba dopuściła się jednego z naruszeń wymienionych w art. 42 ust. 1 lit. a), podejmuje co najmniej jedno z poniższych działań:

- a) przyjmuje decyzję zobowiązującą daną osobę do zaprzestania danego naruszenia;
- b) przyjmuje decyzję nakładającą grzywny na podstawie art. 48f;
- c) wydaje publiczne ogłoszenia.

2. Podejmując działania, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i powagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:

- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;
- b) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub czy istnieje między nimi innego rodzaju związek;
- c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
- d) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- e) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów detalicznych;
- g) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;
- h) zakres współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z ESMA, bez uszczerbku dla konieczności wydania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- i) poprzednie naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- j) środki zastosowane po popełnieniu naruszenia przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu.

3. ESMA niezwłocznie powiadamia osobę odpowiedzialną za naruszenie o każdym działaniu podjętym na podstawie ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom państw członkowskich oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od daty podjęcia działania ESMA ogłasza je publicznie na swojej stronie internetowej.

Publiczne ogłoszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, musi zawierać następujące elementy:

- a) informację o prawie odwołania się od decyzji przysługującym osobie odpowiedzialnej za naruszenie;
- b) w stosownych przypadkach informację potwierdzającą złożenie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego;
- c) informację o możliwości zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji przez Komisję Odwoławczą ESMA zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 48^f

Grzywny

1. Jeżeli zgodnie z art. 48i ust. 5 ESMA stwierdzi, że dowolna osoba, umyślnie lub w wyniku zaniedbania, dopuściła się jednego z naruszeń wymienionych w art. 42 ust. 1 lit. a) lub większej ich liczby, przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Uznaje się, że naruszenie popełniono umyślnie, jeżeli ESMA znalazł obiektywne dowody wskazujące na to, że dana osoba działała umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

2. Maksymalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- a) w przypadku osoby prawnej – 1 000 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 czerwca 2016 r., lub 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
- b) w przypadku osoby fizycznej – 500 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 czerwca 2016 r.

Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego maksymalna kwota grzywny za naruszenia art. 11 ust. 1 lit. d) lub art. 11 ust. 4 wynosi: w przypadku osób prawnych – 250 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 czerwca 2016 r., lub 2 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa, a w przypadku osób fizycznych – 100 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 30 czerwca 2016 r.

Do celów lit. a) w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odnośnymi przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.

3. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1, ESMA bierze pod uwagę kryteria określone w art. 48e ust. 2.
4. Niezależnie od przepisów ust. 3, w przypadku gdy osoba prawna odniosła bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota grzywny musi być przynajmniej równa tej korzyści.
5. Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony osoby stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w art. 42 ust. 1 lit. a), nakładana jest tylko wyższa z grzywien wyliczonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i dotyczących jednego z tych naruszeń.

Artykuł 48g

Okresowe kary pieniężne

1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu zmuszenia:
 - a) osoby do zaprzestania naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na mocy art. 48e ust. 1 lit. a);
 - b) osoby, o której mowa w art. 48b ust. 1:
 - (i) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji na mocy art. 48b;
 - (ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 48c;
 - (iii) do poddania się kontroli na miejscu zarządzonej decyzją podjętą na mocy art. 48d.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2 kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji ESMA. Po upływie tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.

Artykuł 48h

Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które nałożono zgodnie z art. 48f i 48g, chyba że takie publiczne powiadomienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę stronom, których dotyczy. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*).
2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 48f i 48g mają charakter administracyjny.

3. Jeżeli ESMA postanowi nie nakładać grzywien ani kar pieniężnych, informuje o tym Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy państw członkowskich oraz podaje przyczyny swojej decyzji.

4. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 48f i 48g podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne regulują przepisy proceduralne obowiązujące w państwie członkowskim lub państwie trzecim, na którego terytorium jest ono prowadzone.

5. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Sekcja 3

Procedury i przegląd

Artykuł 48i

Przepisy proceduralne regulujące stosowanie środków nadzorczych i nakładanie grzywien

1. Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności, które stanowią naruszenie lub naruszenia wymienione w art. 42 ust. 1 lit. a), ESMA wyznacza w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia daną sprawę. Wyznaczony urzędnik nie może – ani nie mógł w przeszłości – być bezpośrednio bądź pośrednio zaangażowany w nadzór nad wskaźnikami referencyjnymi, których dotyczy naruszenie, i wykonuje swoje funkcje niezależnie od Rady Organów Nadzoru ESMA.

2. Urzędnik dochodzeniowy, o którym mowa w ust. 1, bada domniemane naruszenia, uwzględnia wszelkie uwagi przedstawione przez osoby, które są przedmiotem dochodzeń, i przedkłada Radzie Organów Nadzoru ESMA pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.

3. Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy ma prawo do występowania o informacje zgodnie z art. 48b i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 48c i 48d.

4. W trakcie wykonywania tych zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w czasie działań nadzorczych.

5. Urzędnik dochodzeniowy – po zakończeniu prowadzonego przez siebie dochodzenia i przed przekazaniem Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających jego ustalenia – zapewnia osobom będącym przedmiotem tego dochodzenia możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wyjaśnianych spraw. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, do których zainteresowane strony miały możliwość się odnieść.

6. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom, które są przedmiotem dochodzenia.

7. Urzędnik dochodzeniowy, z chwilą przedłożenia Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających dokonane przez niego ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osobom będącym przedmiotem dochodzenia przysługuje prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących osób trzecich.

8. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek zainteresowanych osób – po zapoznaniu się ze stanowiskiem tych osób zgodnie z art. 48j, ESMA decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły naruszenie lub naruszenia wymienione w art. 42 ust. 1 lit. a), a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 48e i nakłada grzywnę zgodnie z art. 48f.

9. Urzędnik dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Organów Nadzoru ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie podejmowania decyzji przez Radę Organów Nadzoru ESMA.

10. Do dnia 1 października 2021 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu określenia przepisów proceduralnych dotyczących wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisów tymczasowych oraz przepisów dotyczących pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także dotyczących okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych.

11. ESMA przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto ESMA odstępuje od nałożenia grzywnien lub okresowych kar pieniężnych w przypadku, gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wynikający z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

Artykuł 48j

Zapoznanie się ze stanowiskiem osób, które są przedmiotem dochodzenia

1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji na mocy art. 48f, 48g i 48e ESMA zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte postępowaniem mogły przedstawić swoje stanowisko.

Przepisy akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań zgodnie z art. 48e w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

2. W toku dochodzeń w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom objętym postępowaniem. Osobom tym przysługuje prawo dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych ESMA.

Artykuł 48k

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Sekcja 4

Opłaty i przekazanie zadań

Artykuł 48l

Opłaty nadzorcze

1. ESMA pobiera od administratorów opłaty, o których mowa w art. 40 ust. 1, zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 3 niniejszego artykułu. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z nadzorem nad administratorami oraz pozwalają odzyskać w pełni koszty, jakie mogą ponieść właściwe organy, wykonując prace na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 48m.

2. Kwota indywidualnej opłaty pobieranej od danego administratora pokrywa całość kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z działaniami tego urzędu w odniesieniu do nadzoru i jest proporcjonalna do obrotów administratora

3. Do dnia 1 października 2021 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie rodzajów opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Artykuł 48m

Przekazywanie zadań przez ESMA właściwym organom

1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, ESMA może przekazać określone zadania nadzorcze właściwemu organowi państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez ESMA na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do wystosowywania wezwania do udzielenia informacji zgodnie z art. 48b i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 48c i 48d.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego nie przekazuje się czynności związanych z uznawaniem wskaźników referencyjnych za kluczowe.

2. Przed przekazaniem danego zadania zgodnie z ust. 1 ESMA konsultuje się z odpowiednim właściwym organem w sprawie:

- a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;
- b) harmonogramu wykonania tego zadania; oraz
- c) przekazania niezbędnych informacji ESMA i przez ESMA.

3. Zgodnie z aktem delegowanym, przyjętym na podstawie art. 481 ust. 3 ESMA zwraca właściwemu organowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań.

4. ESMA w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu przekazania zadań zgodnie z ust. 1. Przekazanie zadań może zostać w każdej chwili odwołane.

5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność ESMA ani nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez ESMA przekazanych czynności.

Artykuł 48n

Środki przejściowe dotyczące ESMA

1. Wszelkie kompetencje i obowiązki związane z działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do administratorów, o których mowa w art. 40 ust. 1, powierzone właściwym organom, o których mowa w art. 40 ust. 2, wygasają w dniu 1 stycznia 2022 r. Te kompetencje i obowiązki przejmuje ESMA w tym samym dniu.

2. Wszelkie akta spraw i dokumenty robocze dotyczące działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do administratorów, o których mowa w art. 40 ust. 1, w tym dotyczące wszelkich toczących się kontroli i czynności z zakresu egzekwowania przepisów, bądź ich uwierzytelnione kopie przejmuje ESMA w dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Wniosków o udzielenie zezwolenia złożonych przez administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c), oraz wniosków o uznanie zgodnie z art. 32, które wpłynęły do właściwych organów przed dniem 1 października 2021 r., nie przekazuje się jednak ESMA, a decyzje o udzieleniu zezwolenia lub o uznaniu podejmuje odpowiedni właściwy organ.

3. Właściwe organy zapewniają, aby wszelkie istniejące dokumenty i opracowania robocze lub ich uwierzytelnione kopie przekazano ESMA w jak najkrótszym terminie, a w każdym razie do dnia 1 stycznia 2022 r. Te właściwe organy służą również ESMA wszelką niezbędną pomocą i radą celem ułatwienia skutecznego i sprawnego przekazania i podjęcia działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do administratorów, o których mowa w art. 40 ust. 1.

4. ESMA występuje jako następca prawny właściwych organów, o których mowa w ust. 1, we wszelkich postępowaniach administracyjnych i sądowych wynikających z działalności w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów prowadzonej przez te właściwe organy w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. Zezwolenie dla administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. a) i c), oraz uznanie zgodnie z art. 32, udzielone przez właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zachowują ważność po przekazaniu kompetencji ESMA.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).";

20) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 30 ust. 2a, art. 30 ust. 3a, , art. 48i ust. 10 oraz art. 481 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 30 grudnia 2019 r.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 27 ust. 2b, art. 30 ust. 2a, art. 30 ust. 3a, art. 33 ust. 7, art. 48i ust. 10, art. 48l ust. 3, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.”;

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 27 ust. 2b, art. 30 ust. 2a, art. 30 ust. 3a, art. 33 ust. 7, art. 48i ust. 10, art. 48l ust. 3, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

- 21) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53

Przeglądy dokonywane przez ESMA

1. ESMA dąży do stworzenia wspólnej europejskiej kultury nadzoru i spójnych praktyk nadzorczych oraz do zapewnienia wśród właściwych organów spójnego podejścia do stosowania przepisów art. 33. W tym celu ESMA co dwa lata dokonuje przeglądu decyzji o zatwierdzeniu wydanych zgodnie z art. 33.

ESMA wydaje opinię skierowaną do każdego właściwego organu, który zatwierdził wskaźnik referencyjny z państwa trzeciego, zawierającą ocenę stosowania przez ten właściwy organ odpowiednich wymogów określonych w art. 33 oraz wymogów odnośnych aktów delegowanych oraz regulacyjnych lub wykonawczych standardów technicznych opartych na niniejszym rozporządzeniu.

2. ESMA jest uprawniony do żądania od właściwego organu przedstawienia udokumentowanych dowodów w odniesieniu do dowolnej decyzji przyjętej zgodnie z art. 51 ust. 2 akapit pierwszy i art. 25 ust. 2, jak również w odniesieniu do działań podjętych w związku z egzekwowaniem przepisów art. 24 ust. 1.”.

Artykuł 6

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2015/847

W rozporządzeniu (UE) 2015/847 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*). Do przetwarzania przez Komisję lub EUNB danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (**).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

2) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 26 czerwca 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Wspólny Komitet europejskich urzędów nadzoru o przepisach, o których mowa w ust. 1. Państwa członkowskie powiadamiają bez zbędnej zwłoki Komisję i EUNB o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.”;

3) art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z art. 17 ust. 3 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów rozdziału IV ze szczególnym uwzględnieniem przypadków transgranicznych.”;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Wytyczne

Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne skierowane do właściwych organów i dostawców usług płatniczych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące środków, jakie należy podjąć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności do wykonania jego art. 7, 8, 11 i 12. Od dnia 1 stycznia 2020 r., EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne.”;

Artykuł 7

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1, 2, 3 i 6 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. Art. 4 i 5 stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 18 grudnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
T. TUPPURAINEN
Przewodniczący